

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20. (Π α ρ ε λ ε ί φ θ η).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 Ἰουρίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α.

Περὶ ἐγκληματικῶν τινῶν δικῶν. δικασθεῖσων πρωτοκλήτως πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 διαλύσεως τῶν δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πληροφορηθέντες ὅτι ἐγκληματικαὶ τινες δίκαι δικασθεῖσαι πρωτοκλήτως πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 διαλύσεως τῶν δικαστηρίων δὲν ἐπρόφθασαν νὰ δικασθῶν εἰς τὸ ἐκκλησιον, ὡς τότε ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία τὸ ἐπέτρεπε, λαβόντες ὅπ' ὅψιν ὅτι εἰς τὰς τοιαύτας πρωτοδικῶς δικασθεῖσας δίκας ἐσυγχωρεῖτο τότε ἡ κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐκκλησις, ἡ δὲ νῦν ἰσχύουσα νομοθεσία δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτην ἐκκλησιν καὶ οὐτε διαλαμβάνει καμμίαν περὶ τούτου διάταξιν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

Ἄρθρ. 1.

Αἱ ἐγκληματικαὶ δίκαι ὅσαι πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 (14 Ὀκτωβρίου) γενομένης διαλύσεως τῶν δικαστηρίων πρωτοκλήτως δικασθεῖσαι ἐξεκλήθησαν νομίμως, εἰσιναν δὲ καὶ μένουν εἰσέτι ἐκκρεμεῖς, θέλουν δικασθῇ ἀνεκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ 1829 ἐκδοθείσης ἐγκληματικῆς δικαστικῆς παρὰ τῶν νῦν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν. Κατὰ τῶν παρὰ τούτων τῶν δικαστηρίων ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων δὲν ἐπιτρέπεται καμμία περαιτέρω προσφυγή.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ κατ' ἐκκλησιν δίκη θέλει εἰσαχθῇ εἰς ἐκεῖνο τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν ἔδραν τοῦ τὸ πρωτοδικῶς δικάσαν δικαστήριον.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ι. Ρ Ι Ζ Ο Σ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α.

Περὶ τιμῆς τῶν μυλοπετρῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπὸ 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) ἀριθ. 9,239 διατάττομεν·

4.

Ἡ τιμὴ τῶν ἐξορυττομένων ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ μυλοπετρῶν προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰς ἐξαγομένας ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας ὡς ἀκόλουθος·

- α. Τῶν πελεκητῶν δραχ. 7 50 ἐκάστη.
- β. Τῶν τοῦ Καρίκου α 3 75 α
- γ. Τῶν τῆς πόλεως α 1 80 α
- δ. Τῶν τοῦ Μαστόρου α 1 α
- ε. Τῶν τῆς Μουτζούρας α 22 α
- ς. Τῶν χειρομυλίων α 12 τὸ ζευγάρι.

2.

Διὰ δὲ τὰς μετακομιζομένας ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἡμετέρων ὑπηκόων, ὡς ἐφεξῆς·

- α. Τῶν πελεκητῶν δραχ. 5 50 ἐκάστη.
- β. Τῶν τοῦ Καρίκου α 2 75 α
- γ. Τῶν τῆς πόλεως α 1 40 α
- δ. Τῶν τοῦ Μαστόρου α 72 α
- ε. Τῶν τῆς Μουτζούρας α 17 α
- ς. Τῶν χειρομυλίων α 9 τὸ ζευγάρι.

Ἡ παρούσα διάταξις, ἣτις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 15 (27) Ἰουλίου ε. ε., καὶ παραγγέλλεται ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐφοδιάσῃ τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς μετὰ τὰς ἀναγκαῖας πρὸς ἐκτέλεσιν ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Μαΐου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΜΗΟΤΑΣΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 26 Ἰουρίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν πρὸς ὄφελος τῆς Ἐπικρατείας δραστικώτερα μέτρα κατὰ τῆς καθυστέρησεως τῶν εἰσοδημάτων, καὶ νὰ τροπολογήσωμεν ἀνελόγως μετὰ τὸν σκοπὸν τούτου, ἄρθρα τινὰ τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, καὶ μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἐξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς πληρωμῆς ἐκάστου πρὸς τὸ δημόσιον χρέους, ἀποστέλλει ὁ διοικητικὸς ταμίης, ἀπ' εὐθείας καὶ χωρὶς ἄλλης προμηνύσεως, ποινήτορα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ χρεώστου, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν προσκαλεῖ νὰ πληρώσῃ ὅλον τὸ χρέος τοῦ ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ποινήτωρ οὗτος διαμένει ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ ὡς πρόστιμον ἀνὰ 2 δραχ. δι' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ προσέτι ἀνὰ λεπτὰ 15 δι' ἐκάστην ἡμέραν ὥραν τοῦ

Όνομασία τῶν Ἐπιτηδευμάτων.	Παρατηρήσεις.	
	Δραχ.	Λ.
39. Ἀλευρομυλωνᾶς διὰ κάθε πέτραν	40	
40. Βυρσοδέψης	40	
41. Κατασκευαστὴς πορσελάνης	40	
42. Κατασκευαστὴς λιθοπηλίνων ἀγγείων	40	
43. Κατασκευαστὴς ὀξυδίου	10	
44. Κατασκευαστὴς χρωμάτων βαφῆς	40	
45. Κατασκευαστὴς ἀμύλου (νεσεστὲ)	40	
46. Κατασκευαστὴς νίτρου	40	
47. Κατασκευαστὴς βαμβακερῶν πανίων διὰ μίαν κρεβ- βατὴν ὀλικῶς	40	
<i>Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον</i>		
48. Κατασκευαστὴς μεταξωτῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν (<i>Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον</i>)		
49. Κατασκευαστὴς λινῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν . (<i>Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον</i>)	10	
50. Κατασκευαστὴς βούχων διὰ μίαν κρεββατὴν (<i>Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον</i>)	10	
51. Κατασκευαστὴς λινοβαμβακερῶν πανίων διὰ μίαν κρεββατὴν (<i>Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἐν τέταρτον περιπλέον</i>)	10	
52. Λαδομυλωνᾶς	10	
53. Μυλωνᾶς, ἀλέθων βελανίδιον διὰ κάθε πέτραν	10	
54. Μυλωνᾶς τοῦ ἐργάσματος	40	
55. Πραγματευτὴς Σαχτιανίων παντὸς εἶδους	40	
56. Πριομυλωνᾶς διὰ κάθε πρίονιον	40	
57. Ἀσβεστᾶς διὰ κάθε καμήνιον	8	
58. Κατασκευαστὴς καπνιάς διὰ πᾶν καπνοδοχεῖον	8	
59. Μυλωνᾶς γύψου	6	

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν τὰς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ ταῖς ἐμποροδικεῖαις τακτικῶν δικαστῶν συνεχεῖς ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον παραπομπὰς, καὶ νὰ μετριάσωμεν τὰς ἀπὸ τῶν παραπομπῶν τούτων, ὁσάκις εἶναι ἀναπόφευκτοι, προξενουμένας εἰς τὸ ἐμπόριον δυσκολίας καὶ ζημίας·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ ἐμποροδικεῖα, τὰ ὅποια ἄχρι τοῦδε ἐσύγκειντο, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ περὶ τῶν συμβολαιογράφων νόμου, ἐκ δύο δικαστῶν καὶ τεσσάρων παρέδρων, θέλουν τοῦ λοιποῦ συγκροτεῖσθαι ἐκ τεσσάρων δικαστικῶν καὶ δύο παρέδρων.

Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάρεδροι θέλουν συνεδριάζει μετὰ τοῦ προέδρου πρὸς μὲν τῶν δικαστηρίων, λαμβανόμενοι εἰς ἐκάστην συνεδρίαν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ τῶν, ὥστε κωλυομένου τοῦ πρώτου δικαστοῦ, καταλαμβάνει τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ δεύτερος, τοῦ δὲ δευτέρου ὁ τρίτος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῶν παρέδρων.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ἀπὸ τῶν ἐμποροδικεῶν γεννητέαι παραπομπαὶ δύναται νὰ γενῶσιν ἀδιαφόρως πρὸς τὰ πρωτοδικεῖα καὶ ἐμποροδικεῖα.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 (18) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ Γραφῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας·

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν ἀσφαλεστέραν καὶ τακτικωτέραν τὴν μισθοδότησιν τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων, καὶ γραφῶν·

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων θέλει ἀφιεροῦσθαι ἑτησίαι τις ἐπιχορήγησις, ὁστέα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν δικαστικῶν γραμματέων κατὰ δωδεκαμηρία, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν γραφείων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου δικαστικά τέλη, τὰ ἥμισυ τῶν ὁποίων ἐχρησίμευσον μέχρι τοῦδε δι' ἀντιμισθίαν τῶν τοῦ δικαστικοῦ γραφείου ὑπαλλήλων, θέλουν καταβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ὁλόκληρα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἱ δὲ δικαστικοὶ γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, ν' ἀπαιτῶσι καὶ λαμβάνωσι τὴν προκαταβολὴν τῶν τελῶν τούτων, κατὰ τὸ

33 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καθιστάμενοι ἕνεκα τούτου ὑπόλογοι πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἐμβῇ εἰς ἐνέργειαν τὴν 1 τοῦ ἐγγιζοντος Ἰανουαρίου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 (18) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν Πρωτοδικεῶν εἰς δύο τμήματα.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ πρωτοδικεῖα, εἴτε ὡς πολιτικά, εἴτε ὡς ποινικά δικαστήρια, δύναται ὁσάκις ἡ χρεία τὸ καλέσει, νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο τμήματα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως τῶν τμημάτων θέλει ὀρίζεσθαι διὰ κανονισμὸν, συντασσόμενον παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ διαιρουμένου δικαστηρίου, καὶ ἐπικυρουμένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 45.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 31 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ προσθήκης ἑκτοῦ μέλους εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ

Ἀρείου Πάγου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ Δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸ ὅποιον κατὰ τὸ ἄρθρ. 9. §. 1. τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, ἐπρεπε νὰ ἔχῃ πέντε δικαστάς, θέλει ἔχει τοῦ λοιποῦ 25 δικα-

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ μέχρι τοῦδε Πρέσβεως εἰς Κωνσταντινούπολιν Κυρίου Ζωγράφου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πειπιοῦντες εἰς τὴν πείραν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὰς γνώσεις τοῦ Ἡμετέρου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτὸν ὑπηρεσίαν Κυρίου Κ. Ζωγράφου, ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου καὶ πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύρᾳ, διορίζομεν αὐτὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, μετὰ τὸν κανονικὸν μισθόν, τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Πάικον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ζωγράφου, ἀναθέτομεν προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς εἰρημίνης Γραμματείας εἰς τὸν Ἡμέτερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Πάικον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προεδρείας εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχομεν σκοπὸν νὰ προεδρεύωμεν συνήθως Ἡμεῖς οἱ ἴδιοι τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον· εἰς δὲ ἐκείνας τὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν παρευρισκόμεθα, ἀναθέτομεν διὰ τοῦ πρὸντος τὴν προεδρίαν εἰς τὸν Ἡμέτερον ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Γ. Κουντουριώτην, καὶ κωλυομένου τούτου, εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Α. Ζαΐμην.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀπογραφῆς.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐχοντες σκοπὸν νὰ σχηματίσωμεν ἐθνικὸν στρατὸν, καὶ λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1825 ὑπ' ἀριθ. 53 νόμον, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Χρέος ἐκάστου Ἑλλήνος εἶναι νὰ ὑπηρετῇ τὴν πατρίδα του εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντες ὁρισμούς.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐθνικὸς στρατὸς θέλει σχηματίζεσθαι διὰ κατατάξεως ἐθελοντῶν καὶ διὰ τῆς ἀπογραφῆς.

Ἡ διάρκεια τοῦ καιροῦ τῆς ὑπηρεσίας μένει προσδιωρισμένη διὰ τέσσαρα ἔτη, λογιζομένη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κατατάξεως εἰς ἓν τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ συμπλήρωσις τῶν στρατευμάτων τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ ναυτικοῦ θέλει γίνεσθαι ἐπίσης ἐκ τῶν κατοίκων τῶν νήσων καὶ τῆς ξηρᾶς.

Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων θέλουν συνεισφέρει εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὅταν τὸ ἀναλογεῖν εἰς αὐτοὺς εἶδος ὑπηρεσίας τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ναυτικοῦ.

Οἱ ἐκ τούτων διδόμενοι στρατιῶται πρέπει νὰ χρησιμεύουν τῶν πέντων πόδων, ὑπεράστανται τῶν παραλίων, καὶ καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν, εἰς τὸ πυροβολικόν, ὥστε γρη῏ας ταχέως νὰ δύνανται νὰ γίνωνται δεκτοὶ καὶ εἰς τὸ πυροβολικόν τοῦ ναυτικοῦ.

Ὅταν δὲ οἱ κάτοικοι τῆς ξηρᾶς πρέπει νὰ συνεισφέρουν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ναυτικοῦ, θέλουν προσδιορισθῇ εἰς τοῦτο, ὅσον δυνατόν, οἱ κάτοικοι τῶν παραλίων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διὰ τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀναγκαία ποσότης στρατιωτῶν θέλει διανέμεσθαι εἰς τὰς διοικήσεις, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν· ἐπίσης δὲ διανέμεται αὕτη ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιακοὺς συμβούλους εἰς τὰς κοινότητας. Ἐωσότου δὲ νὰ συστηθοῦν οἱ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, ἢ ἐπὶ τῶν δήμων αὕτη διανομὴ θέλει γίνεσθαι παρὰ τῶν διοικήτων. Εἰς δὲ τὸν δήμον ἀπόκειται ἡ ἀπόδοσις τῆς ἀναλογούσης εἰς ἑκάστην ποσότης.

Ἄρθρον 5.

Μετὰ δὲ τὴν διανομὴν τοῦ ἀναλογούντος μεριδίου καὶ πρὶν νὰ γενῇ ἡ στρατολογία, θέλουν προσκαλεῖσθαι δημοσίως ἀπὸ τοὺς δημάρχους, ὅσοι θέλουν νὰ καταταχθοῦν ἐκούσιως.

Οἱ ἐθελονταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξουν τὸ εἶδος τοῦ ὅπλου, εἰς τὸ ὅποιον ἐπιθυμοῦν νὰ καταταχθοῦν, ἂν ἔχουν τὴν εἰς τοῦτο τὸ ὅπλον ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, καὶ καθόσον ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπαυξήσεως.

Ἡ ποσότης τῶν ἐθελοντῶν τούτων θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὴν εἰς τὸν δήμον ἀναλογουσαν ὀλικὴν ποσότητα· διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς θέλει ἀποφασίζει ὁ λαχνός.

Ἄρθρ. 6.

Πρὸς ἐκούσιον κατάταξιν ἀπαιτεῖται ἡλικία ἀπὸ 18 ἕως 30 ἔτη. Ὅστις ὅμως ὑπηρετήσεν ἤδη καὶ προτίτερα ὡς στρατιωτικὸς ἢ μπορεῖ νὰ γενῇ δεκτὸς καὶ μέχρι τοῦ 35 ἔτους.

Τιμολόγιον ὑπ' ἀριθ. 2.

ΤΟΥ

Ἐτησίου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων κατὰ κλάσεις καὶ χωρὶς παρατήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὄνομασία τῶν Ἐπιτηδευμάτων.	Δραχ. Λ.		Παρατηρήσεις.
	Δραχ.	Λ.	
1. Τραπεζίτης	375		
2. Πραγματευταὶ διαφόρων ἐμπορευμάτων κατὰ ποσό- τητας	450		
3. Ἀδαμαντοπώλης (τζεβαϊρτζής)	100		
4. Ἀρωματοπώλης	100		
5. Βαμβάκας πωλὼν μεγάλης ποσότητος	400		
6. Πραγματευτὴς κρασίων ὀλικῶς	400		
7. Πραγματευτὴς ξυλικῆς (κερεσττζής)	400		
8. Πραγματευτὴς ξυλικῆς μὲ στίβαν	400		
<i>Διὰ πᾶσαν δὲ περιπλέον ξυλοστίβαν εὐρισκομένην ἐντὸς τοῦ δήμου τὸ ἥμισυ εἶναι.</i>			
9. Τζοχατζής πωλὼν εἰς ποσότητας	100		
10. Λαδᾶς πωλὼν ὀλικῶς	75		
11. Ἐμπορομεσίτης	75		
12. Πραγματευτὴς μαλλίων ὀλικῶς	75		
13. Πραγματευτὴς μεταξωτῶν ὀλικῶς	75		
14. Πραγματευτὴς χρυσοπλάτης	75		
15. Πραγματευτὴς σκεπῶν καὶ ἄλλων λεπτῶν ἐμπορευ- μάτων κατὰ ποσότητος	75		
16. Πραγματευτὴς βαμβακερῶν κατὰ ποσότητος	75		
17. Πραγματευτὴς σιδέρων καὶ μεταλλῶν ὀλικῶς	60		
18. Πραγματευτὴς λιναρίου ὀλικῶς	60		
19. Ἀλευρᾶς ὀλικῶς	50		
20. Κατασκευαστὴς ῥακοπώλης ὀλικῶς	50		
<i>(Ἐξαιροῦνται οἱ κατασκευάζοντες ῥακὴν ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν κτημάτων τῶν)</i>			
21. Πραγματευτὴς καπνοῦ εἰς φύλλα ὀλικῶς	50		
22. Πραγματευτὴς ἀλόγων	50		
23. Πραγματευτὴς δερμάτων καὶ πετζίων ὀλικῶς	50		
24. Ξυδοπώλης ὀλικῶς	40		
25. Πραγματευτὴς ποτάσης (ἅλατος ἀλκαλικοῦ) ὀλικῶς	40		
26. Πραγματευτὴς ζώων (βοῶν ἀγελαδῶν καὶ χοίρων)	40		
27. Πραγματευτὴς τῆς φάγνης τῶν ζώων	30		
28. Ἐργολάβος ναυπηγίας	25		
29. Κηροκατασκευαστὴς παντὸς εἶδους	25		
30. Πραγματευτὴς ἀνθρώπων ὀλικῶς ἔχων μαγαζίον	25		
31. Πραγματευτὴς (ἐκσπεδιτόρος)	25		
32. Πραγματευτὴς καναβίου καὶ στουπίου ὀλικῶς	25		
33. Πραγματευτὴς ὠπωρικῶν ὀλικῶς	25		
34. Τουτουτζής	25		
35. Πραγματευτὴς γύψου	20		
36. Πραγματευτὴς λίθων καὶ πλακῶν	20		
37. Κεραμιδᾶς τουβλάρης διὰ καθῆς καμῆνι	15		
38. Κατασκευαστὴς ῥακῆς ἀπὸ γεώμηλα (οἱ οἰκονόμοι εἶναι ἐλεύθεροι)	15		

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 23 Νοεμβρίου

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διορθώσωμεν ἐπὶ τὸ καταλληλότερον καὶ πληρέστερον τὰς περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 ποινικοῦ νόμου καὶ ἰδίως τὰς περὶ τύπου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

ΚΕΦΑΚΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐξυβρίσεως τοῦ Βασιλέως, τοῦ διαδόχου, τοῦ διέποντος τῆς Βασιλείας καὶ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Α'. Ἐξυβρίσεις τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 1. (137) (*)

Μὲ θάνατον τιμωρεῖται ὅστις ἐπιβάλλει χεῖρα ὑβριστικὴν εἰς τὸ ἱερόν πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ ἀπειλεῖ κατ' αὐτοῦ αἰκίαν.

Ἄρθρ. 2. (138)

Μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται:

1) Ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως, ἢ εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημοσίον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ δι' ὁποιονδήποτε αἰσθητῶν ἐξεικονίσεων καὶ ἀνακοινώσεων πρὸς τὸν δῆμον.

α.) Ὑβρίζει, χλευάζει, δυσφημεῖ τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

β.) Προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μῖσος ἢ περιφρόνησιν κατ' αὐτῶν.

γ.) Ἀποδίδει εἰς ἄλλον παρὰ τὸν Βασιλέα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Θρόνου τῆς Ἑλλάδος ἢ

δ.) Καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον προσβάλλει τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

2) Ὅστις συνθέτει ἐν γνώσει, ἢ διαδίδει ἐκ προθέσεως τοιαῦτα ἐγγράφα ἢ τοιαύτας παραστάσεις.

3) Ὅστις καταχρᾶται τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως πρὸς ἐκτέλεσιν παρανόμου τινὸς πράξεως.

Ἄρθρ. 3. (139)

Εἰς φυλάκισιν ἑξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καταδικάζεται ὅστις, ἐκτὸς τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενων περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὸν Βασιλέα, καθόσον ἀφορᾷ τὸ ἱερόν αὐτοῦ πρόσωπον, ἢ τὴν Βασιλικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν.

Ἄρθρ. 4.

Ὅστις ἀποδώσῃ εἰς τὸν Βασιλέα τὸ ὄνειδος, ἢ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεώς του, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν

(*) Ὁ ἐν παρενθέσει ἀριθμὸς εἶναι ὁ τῶν ἄρθρων τοῦ ὑπάρχοντος ποινικοῦ νόμου.

ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 5. (140)

Ὁ ὑβριστὴς τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τιμωρεῖται ὁ καταστάς ἔνοχος τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 καὶ 3 ἀναφερομένων πράξεων κατὰ τῆς Συζύγου τοῦ Βασιλέως, καθόσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον αὐτῆς.

Β'. Περιῦβρισις τῶν ἐξωτερικῶν σημείων τῆς Βασιλικῆς Ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 6. (141)

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημοσίον τόπον ἢ παρόντων πολλῶν, περιῦβρίζει ἢ διὰ μῖσος, ἢ περιφρόνησιν, ἀφαιρεῖ, ἢ βλάπτει τὰ Βασιλικά σύμβολα, ἢ ἄλλα τῆς Βασιλικῆς ἀξίας σημεῖα.

Γ'. Ἐξυβρίσεις τοῦ διαδόχου τοῦ Βασιλέως.

Ἄρθρ. 7. (142)

Ὁ ἐξυβρίζων τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου τῆς Βασιλείας, τιμωρεῖται, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1 μὲ πρόσκαιρα δεσμὰ, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2, μὲ φυλάκισιν ἑνὲς μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3, μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν.

Δ'. Ἐξυβρίσεις τοῦ διέποντος τῆς Βασιλείας.

Ἄρθρ. 8. (143)

Ἐξυβρίσεις, γενόμεναι κατὰ τοῦ διέποντος τὴν Βασιλείαν, τιμωροῦνται, καθόσον μὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 7, καθόσον δὲ περιέχονται εἰς τὸ ἄρθρον 4, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους.

Ε'. Ἐξυβρίσεις τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρ. 9. (144)

Ἡ ἐκτέλεσις ἀξιοποίνου πράξεως κατὰ τινος μέλους τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας θεωρεῖται εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν τῆς νομίμου ποινῆς ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὴ περίστασις.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ ἐξυβρίσεως ξένων ἡγεμόνων καὶ Κυβερνήσεων, τῶν διπλωματικῶν πρακτόρων αὐτῶν, καὶ ἄλλων ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 10. (145)

Μὲ φυλάκισιν ἑξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις ὑβρίζει, χλευάζει, ἢ δυσφημεῖ δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως, τοὺς ἡγεμόνας ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 11. (146)

Φυλάκισις ἑνὸς μηνὸς μέχρι ἑνὸς ἔτους καταγινώσκειται εἰς τὸν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα ἢ δυσφημοῦντα, δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου, ἐγγράφως, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τοὺς παρὰ τῷ Βασιλεῖ συστημένους πρέσβεις, ἢ ἄλλους, διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντας, πληρεξουσίους ξένων δυνάμεων, ὡς τοιοῦτους.

Ἄρθρ. 12. (147)

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις εἰς δημοσίαις ὁμιλίαις, εἰς κοινῶς διαδιδόμενα συγγράμματα, ἢ εἰς συμβολικὰς παραστάσεις, προσβάλλει κυβερνήσεις, ἢ ὀρχὰς ξένων ἐπικρατειῶν, διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ, βλασφημίας, ἢ ἄλλων δυσμενῶν αἰτιάσεων, ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 13. (148)

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 δὲν γίνεται

μὴν θέλει ζητεῖται τότε, ὅσκις εἶναι χρεῖα νὰ γένῃ ὑπέρβασις εἰς τὴν ἀπαξ προσδιορισθεῖσαν ποσότητα διὰ τίτλον τινὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ νὰ γενῇ μεταφορὰ αὐτῆς ἀπὸ ἑνα τίτλον εἰς ἄλλον.

Ἀπαράλλακτα, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο, θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς Ἡμᾶς οἱ μηνιαῖοι ὑπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων καὶ θέλει δίδεσθαι ἀκριβὲς λογαριασμὸς διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐγκριθεισῶν πιστώσεων.

*Ἀρθρ. 4.

Δὲν χρειάζεται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐγκρίσις Μας διὰ τὴν ἄδειαν ἀπουσίας τριῶν μηνῶν, τὴν δεδομένην εἰς τοὺς πολιτικούς ὑπαλλήλους. Προϋποθέτομεν ὅμως, ὅτι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ ὅρισμοι τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κράτησιν τοῦ μισθοῦ ἐν τῇ διαρκείᾳ τῆς ἀπουσίας τῶν, καὶ νὰ δίδεται ἡ ἄδεια μόνον, ὅταν οἱ λόγοι εἶναι ἀποχωρῶντες καὶ πείθοντες.

Ὅσαι δὲ ἀναφοραὶ δὲν ἔχουν ἄλλον σκοπὸν, εἰμὴ νὰ ἀναγγεῖλωσι μόνον περὶ τῆς ἀδείας, τὴν ὁποίαν ἔλαβον τινὲς ἀπὸ τοὺς ἐν ὑπουργήμασι, διὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, αἱ τοιαῦται πρέπει νὰ παύσουν ὁλοτελῶς.

*Ἀρθρ. 5.

Ἀφίνομεν προσέτι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνωσι τὰς ἐναλλαγὰς τῶν ὀνομάτων, νὰ διορίζωσι, μεταθέτωσι καὶ παύωσι τοὺς τροφодότας, τοὺς κλητῆρας τῶν ὑπουργείων, τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν γυμνασίων, ὡσαύτως δὲ καὶ τοὺς δεσμοφύλακας.

Πλὴν ἡ θέλσις Ἡμῶν εἶναι εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, νὰ λαμβάνωσιν οὗτοι ὑπ' ὄψιν πάντοτε μόνον τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐκλέγοντες πρὸς τοῦτο κατὰ προτίμησιν παλαιῶν στρατιωτικῶν, ἢ ἄτομα τοιαῦτα, τὰ ὁποῖα δὲν εὕρισκονται πλέον εἰς ὑπηρεσίαν, ὅχι ὅμως ἀπὸ αἰτίας ἀτίμων.

*Ἀρθρ. 6.

Ὅλαι αἱ προλαβοῦσαι διατάξεις καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἀντιβάνοντα εἰς τὸ παρὸν ἀκυροῦνται διὰ τούτου.

*Ἀρθρ. 7.

Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας θέλουν ἐνεργεῖ εὐσυνειδώς ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός των, ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ὅσον μεγάλη εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτοὺς θέτομεν, ἄλλο τόσον εἶναι μεγάλη καὶ ἡ εὐθύνη τὴν ὁποίαν ἀναδέχονται, καὶ ὅτι μόνον πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν ὑπηκόων Μας θέλουν μεταχειρισθῇ τὴν ἐμπιστοσύνην μας αὐτήν.

*Ἀρθρ. 8.

Ὁ Ἡμέτερος Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ Ἡμέτεροι Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 (22) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

*Αριθ. 12.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 23 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συνοικισμοῦ τῶν Χίων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐν τῷ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) π. ε. Ἡμετέρῳ Διατάγματι προθεσμίαι ὡς πρὸς τὴν ἐναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν παρὰ τῶν Χίων ἀνεγερθησομένων εἰς Πειραιᾶ οἰκιῶν ἀφορῶσι τὸν συνοικισμὸν ἐν γένει καὶ δὲν ὑποχρεοῦσιν ἀτομικῶς τοὺς οἰκιστὰς ἐκ τούτου δὲ δύναται νὰ προκύψωσι καταχρήσεις μετὰ ζημίαν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν.

1.

Ὅσοι ἐκ τῶν Χίων λαμβάνουν γήπεδα εἰς τὸν Πειραιᾶ χρεωστοῦσι ν' ἀρχίζωσι τὰς οἰκοδομὰς των ἐντὸς 6 μηνῶν καὶ νὰ τελειώσωσιν αὐτὰς ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ εἰς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις.

2.

Ὅσοι δὲν φυλάξουσιν τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην χάνουν τὸ ἀπὸ τοῦ παραχωρηθέντος εἰς αὐτοὺς γηπέδου δικαιωμάτων των, καὶ παραχωρεῖται τοῦτο εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα παρουσιασθησομένους Χίους.

3.

Ἄν ὑπάρχῃ μέρος οἰκοδομῆς ἐπὶ τοῦ γηπέδου ἀποζημιούται ὁ ἐνάρξας αὐτὴν ἀπ' ἐκεῖνον, ὅστις θέλει λάβει τὸ γήπεδον τοῦτο.

4.

Αἱ ἀτομικαὶ αὗται ὑποχρεώσεις δὲν ἀκυρόνουσι τὰς γενικὰς τοῦ συνοικισμοῦ τῶν Χίων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 (25) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

*Αριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Νικολάου Μπότσα ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν τὴν χρεώουσαν θέσιν τοῦ

Κλάσεις.	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχῆς καὶ ἐπάνω.		ἀπὸ 3000 ἕως 5000.		ἀπὸ 1000 ἕως 3000		ἐντὸς τῶν 1000. ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Δ'. Κλάσεις ἀπὸ 15—30.	15. Πωλητὴς ξυλικῆς χωρὶς μαγαζίον	30		25		20		15	
	16. Σανιδᾶς χωρὶς μαγαζίον, ἢ στίβαν	30		25		20		15	
	17. Σαπωνᾶς καὶ ἀλειμματοκηροπώλης	30		25		20		15	
	18. Ταβερνακωπώλης καὶ καπνοπώλης λιανικῶς	30		25		20		15	
	19. Ταβερνάρης	30		25		20		15	
	20. Τυπογράφος	30		25		20		15	
	21. Ὑποδηματοπώλης	30		25		20		15	
	22. Χρυσοχόος	30		25		20		15	
	23. Ψωμᾶς	30		25		20		15	
Ε'. Κλάσεις ἀπὸ 10—20.	1. Ἀλευρᾶς εἰς μικρὰς ποσότητας	20		15		12		10	
	2. Ἀμαξῆς ἀγωγιᾶτης	20		15		12		10	
	3. Γούναρης βράπτης	20		15		12		10	
	4. Κατασκευαστὴς σκιαδίων	20		15		12		10	
	5. Κατασκευαστὴς βροσολίων	20		15		12		10	
	6. Κρεοπώλης μὲ κρεοσφαγίον	20		15		12		10	
	7. Πωλητὴς ψευδολουλουδιῶν	20		15		12		10	
	8. Πωλητὴς κλωστῆς λιανικῶς	20		15		12		10	
	9. Πωλητὴς σκιαδίων	20		15		12		10	
	10. Πωλητὴς βροσολίων	20		15		12		10	
	11. Πωλητὴς εἰδῶν νεωτερισμῶν	20		15		12		10	
	12. Πωλητὴς μυρμαιφῶν	20		15		12		10	
	13. Πωλητὴς βραπτῶν	20		15		12		10	
	14. Πωλητὴς σαπουνίου καὶ ἀλειμματῶν ἄλλοις καὶ κατασκευαστῆς)	20		15		12		10	
	15. Πωλητὴς ὀξύγγιου, ἀλειμματῶν, μαγῆρας καὶ κρέατος (χωρὶς κρεοσφαγεῖον)	20		15		12		10	
	16. Ῥακοπώλης λιανικῶς	20		15		12		10	
	17. Χειρουργοὶ	20		15		12		10	
ΣΤ'. Κλάσεις ἀπὸ 6—12.	1. Ἀγωγιᾶτης ἀλόγων	12		10		8		6	
	2. Ἀμαξοποιὸς	12		10		8		6	
	3. Βαρελᾶς	12		10		8		6	
	4. Βελονοποιὸς	12		10		8		6	
	5. Δασκᾶς μούταρης	12		10		8		6	
	6. Ἐμπορὸς ἀνθράκων καὶ καυσόξυλων	12		10		8		6	
	7. Ζυγιστὴς	12		10		8		6	
	8. Κατασκευαστὴς βηνίων	12		10		8		6	
	9. Καφφετζῆς χωρὶς μπιλιάρδον	12		10		8		6	
	10. Κατασκευαστὴς χωματένιων φούρνων	12		10		8		6	
	11. Καλαφάται πρωτομάστορες	12		10		8		6	
	12. Κηροπώλης	12		10		8		6	
	13. Κηροχύτης (λαμπαδάρης).	12		10		8		6	
	14. Λαχανοπώλαι	12		10		8		6	
	15. Μάγειρος	12		10		8		6	
	16. Μεταπράτης	12		10		8		6	
	17. Μετρητὴς γεννημάτων μὲ τὸ κοιλὸν	12		10		8		6	
	18. Μολυβδοδουλευτὴς	12		10		8		6	
	19. Μπαρμπέρης	12		10		8		6	

ποινική καταδίωξις, εἰμὴ μόνον κατ' ἐγκλησιν τοῦ ὑβρισθέντος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν ἀρθρ. 10 καὶ 12 ἡ ἐγκλησις δύναται νὰ γενῇ καὶ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῇ ἐλληνικῇ Κυβερνήσει διπλωματικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ προσβληθέντος ἡγεμόνος, ἢ τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς παρ' αὐτῇ ἀπεσταλμένους διπλωματικούς τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

*Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰς βάσεις
τῶν καθεστώτων νόμων.*

Ἄρθρ. 14. (149)

Ὅστις καθ' οἷονδήποτε τρόπον προσκαλεῖ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς θρησκείας εἰς παραβίασιν τῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις ζητεῖ νὰ ἐλκύσῃ προσηλύτους εἰς λεγόμενα θρησκευτικὰ δόγματα, μὲ τὰ ὅποια ἐνεργούμενα εἶναι ἀσυμβίβαστος ἢ διατήρησις τῆς πολιτικῆς τάξεως, ὑποβάλλεται εἰς φυλάκισιν ἕξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ προσέτι ἐὰν ᾖ δημοσίος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετῆς, ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 15. (150)

Εἰς φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους καταδικάζεται, ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων καὶ παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, δυσφημεῖ, λοιδορεῖ, περιφρονητικῶς χλευάζει τὸ πολίτευμα, τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, ἢ τοὺς ἀπαρτίζοντας τὸ πολίτευμα, νόμους, ἢ προσβάλλει αὐτὰ, ζητῶν νὰ τὰ ἀνατρέψῃ.

Προσβολὴ διὰ βλασφημίας, λοιδορίας ἢ περιφρονητικῶν χλευασμῶν κατ' ἄλλων καθεστώτων νόμων, ἐπισύρει φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 16. (151)

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν τιμωρεῖται, ὅστις προσκαλεῖ ἢ διεγείρει εἰς ἀπειθειαν κατὰ τῶν καθεστώτων νόμων εἰς δημοσίαν συνέλευσιν, ἢ εἰς δημόσιον τόπον παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἄλλης ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἐὰν διὰ τοιαύτης προσκλήσεως, ἢ διεγέρσεως, παρεκινήθησαν τινὲς πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἀπειθειαν καταγινώσκεται φυλάκισις τριῶν μηνῶν ἕως δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 17. (156)

Φυλάκισις τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνον, ὅστις εἰς δημοσίαν ὁμιλίαν ἐγγράφως ἢ διὰ συμβολικῶν παραστάσεων προσβάλλει διὰ περιφρονητικῶν χλευασμῶν, ἢ δυσμενῶν ἐκφράσεων, τὰ δόγματα, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλης θρησκείας, ὑφισταμένης μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 18. (152)

Ὅστις διὰ δημοσίου ὁμιλίας, διδασκαλίας, συγγράμματος, ἢ συμβολικῆς παραστάσεως ἐκφράζεται εἰς πόσκομμα ἄλλων μὲ τρόπον, προσβάλλοντα τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός· ὅστις ἐκφράζει τοιαύτας ἀρχὰς, δόξας ἢ φρονήματα, τὰ ὅποια ἀντιβαίνουν ἐν γένει εἰς τὰς βάσεις τῆς θρησκείας, καὶ ἠθικῆς, ἢ ἄλλως εἶναι ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν θρησκείαν, ἢ εἰς τὰ ἔθνη, ὅστις προσπαθεῖ νὰ δικαιολογήσῃ πράξεις χαρακτηριζομένας ὡς πλημμελήματα, ἢ κακουργήματα, παρὰ τοῦ νόμου, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν, καὶ ἐν ὑποτροπῇ τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ μηνῶν.

ΚΕΦΑΛΑ. Δ'.

*Περὶ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὸ πρὸς τὴν ἀρχὴν
ὀφειλόμενον σέβας.*

*Α'. Περιῦβρισις δημοποιήσεων καὶ ἀπογράφων
τῶν δημοσίων ἀρχῶν.*

Ἄρθρ. 19. (153)

Μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μηνὸς ἕως ἐνὸς ἔτους τιμωρεῖται, ὅστις αὐτογνώμονως σχίζει, ἀφαιρεῖ, βλάπτει, ἢ παραμορφώνει τὰ παρὰ τῆς ἀρχῆς ὑπογεγραμμένα καὶ πρὸς γνωστοποίησιν τοιχοκολλημένα διατάγματα, τὰς ἀποφάσεις, τὰ διπλώματα καὶ ἄλλας δημοσίας εἰδοποιήσεις.

Μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται, ὅστις περιῦβρίζει δημοσίως ἄλλα ἀπόγραφα τῆς ἀρχῆς.

Β'. Ἐξέυβρισις τῆς εἰς ἀρχὴν ὀφειλόμενης τιμῆς.

Ἄρθρ. 20. (158)

Ὅστις εἰς δημοσίαν συνέλευσιν ἢ εἰς δημοσίους τόπους παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ δημοσίων ἐγγράφων, ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλλων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον, δυσφημεῖ, λοιδορεῖ μὲ περιφρονητικὸν χλευασμὸν, ἢ δι' ἀπειλητικῶν ἢ στασιατικῶν ἐκφράσεων, προσβάλλει τὴν Κυβέρνησιν ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, ἢ προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μίσος, ἢ περιφρόνησιν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τῶν πράξεών της, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ὅστις ὅμως ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων δεικνύει περιφρόνησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν.

Διὰ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς ἐν λόγῳ συζητήσεως τῶν πράξεων τῶν ὑπουργῶν.

Ἄρθρ. 21. (159)

Μὲ φυλάκισιν δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις καθυβρίζει δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων κινήματων, ἢ ἀπειλῶν, βλασφημίας ἐγγράφως διὰ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ διὰ λέξεων χλευάζει, ἢ λοιδορεῖ, βασιλικὸν ἀξίωμα, ἢ ἀρχὴν, ἀρχικὸν κρητῆριον ἢ ὑπάλληλον τοῦ Κράτους, ἢ τοῦ δήμου, ἢ τῶν ἐκκλησιῶν, ἐνῶ ἐκτελοῦν τὰ καθήκοντά των, ἢ διὰ τινὰ ἐργῶν τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν ὑβριστὴν, ἢ καθόσον ἀνάγεται ἐν γένει εἰς τὰ δημόσια καθήκοντά της, καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν ἐνεκα τινὸς διατάξεως τῆς ἀρχῆς, ἢ ἐξ ἀπειθείας πρὸς ταύτην.

Ἐὰν ἡ ὕβρις γενῇ εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίαν, καταγινώσκεται φυλάκισις δύο μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρ. 22. (160)

Ὅστις δι' ὀνειδιστικῶν λέξεων, κινήματων ἢ ἀπειλῶν καθυβρίζει φυλακὰς, χωροφύλακας, κλήτορας δικαστηρίων, δικηγόρους, ἐμπορομεσίτας (courtiers) συμβολαιογράφους ἢ ἄλλους δημοσίους ὑπηρετάς, διὰ τὰ ἔργα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ ἐνῶ ἐνεργοῦσι ταῦτα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἕξ ἐβδομάδων.

Ἄρθρ. 23. (161)

Ἐὰν οἱ εἰς τὸ 24 ἄρθρον ἀναφερόμενοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ ἀρχαὶ, αἰκισθῶσιν, ἐνῶ ἐνεργοῦν τὰ καθήκοντά των, καὶ ἐνεκα τῆς ἐνεργείας αὐτῶν, οἱ ἐνοχοὶ τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν δύο ἕως πέντε ἐτῶν· γενομένης δὲ τῆς αἰκίας εἰς δημοσίαν δικαστικὴν συνεδρίαν, καταγινώσκεται τότε ἡ ποινὴ τῆς εἰρητῆς.

Ἄρθρ. 24. (162)

Ὅσάκις αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι αἰκίαι γίνονται κατὰ δημοσίων ὑπηρετῶν, ἐνεκα τῶν ἐργῶν τῆς ὑπηρεσίας των ἢ διαρκούντων αὐτῶν, εἰ πράξαντες τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἕως ἕξ μηνῶν.

εἰς τὴν ἱεράν σύνοδον διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ, καὶ συνοδευμένον μὲ τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρέπει νὰ μᾶς καθυποβληθῇ.

5) Εἰς τὴν διανομὴν τῶν συντάξεων τῆς ὑποτροφίας πρέπει νὰ λαμβάνωνται ἐξαιρέτως τοιοῦτοι μαθηταὶ ὑπ' ὧν, οἵτινες κρίνονται ἄξιοι νὰ λάβωσι μέρος ὡς τακτικὰ μέλη εἰς τὰς γυμνάμεις τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ θεολογικοῦ διδασκαλείου, ὑποτιθεμένου ὅτι κρίνεται ἀνγκαῖον καὶ τὸ τελευταῖον. Περιμένοντες δὲ συγχρόνως μὲ τὰ σχέδια τοῦ ὀργανισμοῦ ἐνὸς τοιούτου διδασκαλείου καὶ τὰς προτάσεις τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ὀρισθησομένης ποσότητος ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν συντάξεων τῆς ὑποτροφίας.

6) Οἱ μὲ τὴν ἐναρξίν τοῦ πανεπιστημίου εἰς ἐνέργειαν ἐμβαίνοντες καθηγηταί, τόσον οἱ ἐπιτίμιοι, ὅσον καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ ἑκτατοὶ θέλουν συνέλθει τὸ συντομώτερον εἰς τὴν ἀνήκουσσαν σχολὴν τοῦ ἑαυτοῦ, πρεσβεύοντος τοῦ σχολάρχου, διὰ νὰ συτάξουν τοὺς ἀνήκοντας καταλόγους τῶν μαθημάτων τῆς προσεχοῦς ἐξακμηίας, καθυποβάλλοντες αὐτοὺς διὰ τοῦ πρωτότυπου εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Γραμματέως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἐρχομένης θερινῆς ἐξακμηίας θέλουν περιορισθῇ εἰς προεπισχωγικὰς παραδόσεις, ἀρχίζοντες τὴν ἐτήσιον σειράν μετὰ τὸ τέλος τῶν θερινῶν διακοπῶν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου ἐκπαιδεύσεως Ἡμέτερος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως

Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ προσωρινοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις συστήθησιν Πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Α'.

Περὶ συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει συστήθῃ δι' ὅλον τὸ Κράτος πανεπιστήμιον εἰς Ἀθήνας, περιλαμβάνον ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνωτάτης ἐπιστημονικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Πρὸς μνήμην δὲ τοῦ συστήσαντος αὐτὸ, θέλει φέρει τὴν ἐπωνυμίαν «Πανεπιστήμιον τοῦ Ὁθωνος».

Ἄρθρ. 2.

Ἄπαντα τοῦ πανεπιστημίου τὰ ἀνελώματα θέλουσι δίδεσθαι ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικῶν ταμείου, καθόσον δὲν λαμβάνονται ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν προικοδότησιν τοῦ πανεπιστημίου. Ἐξωσίου δὲ νὰ ἐξαρκέσῃ τὰ μέσα ταῦτα, θέλουν γίνεσθαι αἱ ἀναγκαῖαι προκαταβολαὶ ἀπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Β'.

Περὶ διδασκαλίας.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ πανεπιστήμιον σύγκειται πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τέσσαρς σχολῶν, δηλαδὴ

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837.)

1) Τὴν τῆς θεολογίας,

2) Τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν,

3) Τὴν τῆς ἱατρικῆς,

4) Τὴν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἄλλης ἐγκυκλίου παιδείας.

Περὶ δὲ τοῦ ἀν' ἧναι καταλληλότερον ἢ ὅχι, ἀντὶ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, νὰ τεθῶσι δύο ἄλλαι, ἢ νὰ διαιρεθῇ αὕτη εἰς τμήματα, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς περισσεύσῃ, τοῦτο, ὡς καὶ ἡ δῆλωσις τῶν εἰς ἑκάστην σχολὴν ἀνηκόντων κλάδων, ἀπόκειται εἰς τοὺς ὀρισμοὺς τῶν ὀριστικῶν διατυπώσεων τοῦ πανεπιστημίου, αἱ ὁποῖαι ἐκδοθήσονται παρ' Ἡμῶν ἐπομένως, καὶ ποῶς σύνταξιν, τῶν ὁποίων θελομεν συστήσῃ μετ' οὐ πολὺ ἰδιαιτέραν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρ. 4.

Ἐκάστη σχολὴ ἔχει ὀρισμένον ἀριθμὸν καθηδρῶν, καὶ σχηματίζει καθ' ἑαυτὴν ἀνεξόρτητον σύλλογον λογίων ὡς πρὸς τὰ ἐπιστημονικὰ, ἀδιαίρετον ὅμως ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ πανεπιστημίου, καὶ μένοντα εἰς διηγετικὴν ὀργανικὴν μετ' αὐτοῦ σύνδεσμον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἑκάστης σχολῆς, ὡς καὶ ὁ τῶν πρωτίστων καθηδρῶν αὐτῆς, θέλει προσδιορισθῇ εἰς τὰς κοινωνικὰς αὐτῆς διατάξεις· ἐξαιρουμένης δὲ τῆς πρώτης ταύτης ἐποχῆς, τοῦ λοιποῦ μόνον οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ θέλουν εἶσθαι μέλη τῶν σχολῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων θέλουσι δοθῇ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι ἤθελον φανεῖ ἀναγκαῖοι ἑκτατοὶ καθηγηταί, καὶ οἱ ἀνήκοντες διδασκαλοὶ ἰδίως διὰ τὰς ἀναγκαῖας καθομιλουμένης γλώσσης, δι' ὧν αἱ τέχναι, καὶ διὰ πρακτικὰ ἀναγκαῖα ἀντικείμενα σπουδῶν, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Θέλουσι δὲ συστήθῃ καὶ καθέδραι διὰ τὰς ἀνωτέρας στρατιωτικὰς ἐπιστήμας.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ σειρά τῶν διαφόρων μαθημάτων εἰς ἑκάστην σχολὴν εἶναι τριετής συμφώνως μὲ τὸ κατωτέρω ἄρθρ. 17, ἡ δὲ διδασκαλία θέλει εἶσθαι ἀκροαματικὴ μετὰ διαλογικῶν γυμνασμάτων, γινόμενη συνήθως εἰς τὴν καθομιλουμένην ἐλληνικὴν, καὶ ἐκτελεσθῇ μόνον εἰς ἑκάστον καθηγητὴν νὰ κανονίζῃ τὰ κατ' αὐτὴν ὡς πρὸς τὸ ἴδιον μάθημα.

Γ'.

Περὶ Καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ καθηγηταὶ θέλουν διορίζεσθαι ἀμέσως παρ' Ἡμῶν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Μετὰ δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου, θέλουν συντελέσει, τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ αἱ σχολαί, διὰ τῆς συμμετοχῆς των, (ἧτις θέλει προσδιορισθῇ ἐν τοσούτῳ ἀκριβέστερον), διὰ νὰ ἀναπληρωθῶσιν αἱ χρεώσασαι καθέδραι.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ καθηγηταὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπιτηδεύσιν, ἐντὸς τῆς ἰδίας παραδόσεως ἑαυτοῦ τὴν διαγωγὴν τῶν μαθητευομένων, νὰ ὀδηγοῦν αὐτοὺς διὰ λόγου καὶ παραδείγματος, καὶ νὰ προσφέρωνται πρὸς αὐτοὺς ὡς πρὸς ἀνθρώπους ἀνεπτυγμένων ἤδη λογικῶν δυνάμεων ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συμβουλεύωσι καὶ προσκαλῶσιν εἰς εὐταξίαν, προσέτι καὶ νὰ μακρύνωσι στιγμιαίως τοῦ θαλάμου τῆς παραδόσεως τοὺς ἀτακτοῦντας μαθητευομένους. Διὰ σημαντικωτέρας παρεκτροπῆς, ἀπαιτούσας ποινὰς βαρυτέρας, ἀναφέρονται πρὸς τὸν πρότακτον.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ καθηγηταὶ χρεωστοῦν νὰ παρεκρίσκωνται τακτικῶς εἰς

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ ἐπικυρώσεως τῶν γενομένων μεταφράσεων ἐκ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι.

Ἐπειδὴ ἅπαντα τὰ ἐν καιρῷ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας ἐκδιδόμενα ἰδιοκτησίαις ἔγγραφα ἵκνυντο εἰς γλῶσσαν ὀθωμανικὴν, καὶ ταῦτα, καθὼς καὶ διάφορα ἄξια λόγου ἄλλα ἔγγραφα γεγραμμένα ἐπίσης εἰς τοῦτο τὸ ἰδίωμα, πρὸς αἰσθητὰ σήμερον εἰς τὰ δικαστήρια καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους Ἀρχάς, ἀνάγκη πᾶσι διὰ τὸ συμφέρον καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἰδιωτῶν νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ πιστὴν καὶ ἀκριβὴ ἑλληνικὴν μετάφρασιν, καὶ νὰ μαρτυρῇται ἐπισήμως παρ' ἀρμοδίου Ἀρχῆς τὸ πιστὸν καὶ ἀκριβὲς τῶν μεταφράσεων, ἀπεφασίσθη καθ' ὕψην Β. διαταγὴν ὑπ' ἀριθ. 49870, ὅπως ὁ παρὰ τῇ Γραμματεῖᾳ τυχὼν διερμηνεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κ. Λουκᾶς Ἀργυρόπουλος, ὁ καὶ μέχρι τοῦδε ἐπιφορτισμένος τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον, ἐπιθετῇ τοῦ λοιποῦ ἐπὶ τῶν ἐκ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν μεταφράσεων του παρεκτὸς τῆς ὑπογραφῆς του καὶ σφραγίδι ἔχουσαν ἐκτεταμένα τὰ Β. παράσημα καὶ φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ ἐπὶ τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν Β. διερμηνεὺς τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἡ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας σπεύδει κατὰ συνέπειαν ρητῆς Β. διαταγῆς νὰ κοινοποιήσῃ τὰ ἀνωτέρω πρὸς γνῶσιν καὶ τῶν ἀρχῶν ἀπασάντων καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (13) Φεβρ. 1837.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμματειῶν
τῆς Ἐπικρατείας
Ι. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συστάσεως σχολείου τῆς Ψαλτικῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εἰς τὰ διατάγματα περὶ στοιχειώδους καὶ ὑψηλῆς ἐκπαίδευσως ἐλάβαμεν ἤδη τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν καὶ περὶ ἀναπτύξεως τῶν μουσικῶν γνώσεων. Διὰ νὰ καταστήσωμεν ὁμῶς αὐτάς γενικὰς καὶ διὰ νὰ τελειοποιήσωμεν βαθμηδὸν τὴν ψαλτικὴν, ἥτις συνεργεῖ οὐσιωδῶς εἰς τὸν ἠθικὸν ἐξευγενισμόν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ εἰς τὸν καλλωπισμόν τοῦ βίου μετὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησίας. Γραμμ., ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

1) Συσταίνεται εἰς Ἀθήνας σχολεῖον ψαλτικῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἐμποροῦν νὰ διδάσκωνται ἀνεξόδως ὅσοι ἔχουν κλίσιν εἰς τὴν ψαλτικὴν καὶ ἰδίως εἰς τὴν χορωδίαν.

2) Τὰ ἐξόδα τοῦ σχολείου τούτου τῆς ψαλτικῆς, ἥτοι οἱ μισθοὶ τῶν διδασκάλων, καὶ τὰ ἀναγκαῖα τῆς μουσικῆς θέλουν πληροῦσθαι παρὰ τοῦ ἐκκλησι. ταμείου. Τὸ ἀναγκαῖον οἶκημα θέλει προσδιορισθῇ εἰς ἓν τῶν δημοσίων διδασκικῶν καταστημάτων ἀνεξόδως.

3) Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου τῆς ψαλτικῆς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ συμπράττωσιν ἀμισθὶ εἰς τοὺς γινομένους ψαλμοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰς χορωδίας ἐν καιρῷ ἐθνικῶν ἑορτῶν.

4) Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησι. καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαίδευσ. Γραμματεία ἐπιφορτίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν σύστασιν ἐθνικῆς μουσικῆς ἐταιρίας πρὸς διάδοσιν μουσικῶν γνώσεων εἰς τὸ ἐσωτερικόν, καὶ ἐν ταύτῃ πρὸς βελτίωσιν τῆς εἰς εὐσέβειαν τόσον συντελούσης ἐκκλησιαστικῆς ψαλτικῆς, ὥστε νὰ ἀναγεννηθῇ πάλιν ὁ περὶ μουσικῆς ζῆλος τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων.

5) Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰαν. (7 Φεβρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΔΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 8. (Π α ρ ε λ ε ί φ θ η.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀποστολῆς τινῶν συμβούλων τῆς ἐπικρατείας, ὡς Βασιλ. ἐπιτρόπων εἰς τινὰς διοικήσεις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σκοποῦμεν νὰ ἐπισκεπτώμεθα ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου Μας, διὰ νὰ πληροφοροῦμεθα αὐτοπροσώπως, πῶς ἐξηγουνται καὶ ἐκτελοῦνται οἱ ἡμέτεροι νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ποῖα εἶναι, τυχόν, τὰ ἀπαντῶμενα ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν των, καὶ ἂν οἱ ὑπάλληλοι Μας πανταχοῦ ἐκπληροῦσι τὰ χρέη των εὐσυνειδότως, διὰ νὰ δυνάμεθα τοιοῦτοτρόπως μόνοι νὰ ἀκροαζώμεθα ἐπιτοπίως τὰς αἰτήσεις, καὶ τὰ, τυχόν, παράπονα τῶν ἡμετέρων πιστῶν ὑπηκόων, καὶ νὰ δίδωμεν χεῖρα βοηθείας εὐθὺς, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ πρέπον.

Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐμποροῦμεν νὰ εἴμεθα πανταχοῦ παρόντες, διὰ τοῦτο κρίνομεν ὀρθόν, νὰ πέμπωνται ὡς ἐπίτροποι Μας εἰς τὰς διοικήσεις ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἄνδρες ἄξιοι καὶ χαίροντες τὴν ἐμπιστοσύνην Μας μάλιστα καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 2.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου.

Ἀριθ.	Ἐκθεσίς	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὀλική		
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	Φόρος ἐπιτηδευμάτων.					
1	*Ἔσοδον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεία παραχωρημένων εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν	250,300	.	
2	*Ἔξοδα διὰ τὴν τύπωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων	.	.	300	.	
3	Καθαρὸς ἔσοδον	250,000	.	
	Διακόσιαι πενήντα χιλιάδες δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡ, ΣΜΑΛΤΣ, ΚΡΙΕΖΗΣ, ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, ΠΑΪΚΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Ἐπισυναπτόμενον ἀριθ. 5.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου.

Ἀριθ.	Ἐκθεσίς	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὀλική		
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	Φόρος οἰκοδομῶν.					
1	Ἔσοδον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεία παραχωρηθέντων εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν * * *			80,200	.	
2	Ἔξοδον διὰ τὴν τύπωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων			200	.	
3	Καθαρὸν ἔσοδον * * * * *			80,000	.	
	Ὅγδοῦντα χιλιάδες δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,

μετανάστευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς 16 Ἰουνίου 1830 καὶ δὲν ἐπανῆλθον εἰς τὴν Τουρκίαν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀποκατασταθῶσιν ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ μονίμως. 2. Οἱ τῆς Τουρκίας ὑπῆκοοι Ἕλληνες εἰς τοὺς ὁποίους ἐσυμφωνήθη τὸ δικαίωμα τῆς μετανάστεύσεως διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῶν 16 Ἰουνίου 1830 καὶ οἵτινες μετανάστευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταξὺ τῆς χρονολογίας τοῦ πρωτοκόλλου τούτου καὶ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παρεδόθη εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν ὁ ὁροθετικὸς χάρτης προηγουμένης πάντοτε τῆς ἐκ μέρους αὐτῶν ἐκπληρώσεως τῶν ὀριζομένων εἰς τὸ πρωτόκολλον ὑποχρεώσεων.

Δ'. Ὅτι πᾶς Ἕλλην ὅστις δυνάμει τῶν προηγουμένων διατάξεων θελήσῃ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸ δικαίωμα τῆς μετανάστεύσεως, θέλει εἶσθαι εἰς χρέος ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Ὁθωμανικὴν ἐπικράτειαν ἐντὸς τῆς ῥηθείσης προθεσμίας τοῦ ἐνὸς ἔτους, νὰ ὑπάγῃ ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Τουρκίαν εἰμὴ διαβατικῶς καὶ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μεταβῇ διὰ τῆς Τουρκίας εἰς ἄλλην ἐπικράτειαν, καὶ τοῦτο ἐνὸς ἔτους προηγουμένως δὲν ἀποκαταστήσῃ τὰ τῆς διαμονῆς καὶ κατοικίας του εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν διατρίψῃ ἐν αὐτῇ τρία ἔτη.

Ε'. Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐκδίδῃ διαβατήρια εἰς κανένα ἐκ τῶν Ὁθωμανικῶν ἐπαρχικῶν μετανάστην Ἕλληνα, ἐν ὧν οὗτος δὲν ἤθελεν ἐκπληρῶσθαι τὰς ἀνωτέρω διαγραφείσας ὑποχρεώσεις.

Σ'. Ὅτι τελευταῖον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐμπεριεχομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τὴν ὑπὸν μετ' ἡμῶν Ἕλληνας ὅσοι μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ὑποκείμενοι τῷ ἐκ τῆς ἐκείνου οὗτοι ἔχουν τὸ δικαίωμα μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μόνου ἔτους λογιζομένου ἀφ' ἧς ἀπεκατεστάθησαν καὶ ἀπεφάσισαν ἃ τῆς διαμονῆς των εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ πλέωσι τὰς θαλάσσας καὶ προσορμίζονται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας καὶ νὰ μετρίχωνται ἐν αὐτῇ ἀνεμποδίστως καὶ ἀνενοχλήτως τὰ τοῦ ἐμπορίου θεωρούμενοι ὡς ὑπῆκοοι Ἕλληνες.

Ταῦτα πρὸς κοινὴν εἴδησιν καὶ ὁδηγίαν.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1837.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
I. ΡΙΖΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 16 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς μικτῆς τουρκικῆς ἐπιτροπῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλ.) περὶ συστάσεως ἐδικῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς πρὸς διάλυσιν τῶν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὁθωμανῶν διαφορῶν, ἐνεκα ἰδιοκτησιῶν, διατάγματός Μας, πάντες οἱ ἔχοντες τοιαύτης φύσεως διαφορὰς ὠφείλουν νὰ τὰς εἰσάξωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην μέχρι τοῦ τέλους Δεκεμβρίου 1836.

Ἐπειδὴ ἡ προθεσμία αὕτη ἐγγίζει ἤδη περὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς, καὶ πολλὰς τοιούτου εἶδους διαφορὰς, ὑπάρχουσιν, δὲν εἰσέχθησαν εἰσέτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν.

Θέλοντες νὰ χορηγήσωμεν πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὴν ἐντελῆ

16 juin 1830, et qui ne sont pas retournés en Turquie pour s'y établir, 2°. les grecs à qui le droit d'émigration a été accordé par le Protocole du 16 juin 1830, et qui ont émigré entre la date du dit Protocole et le 9 décembre 1835 jour où la Carte de la Frontière a été remise à la Porte, pourvu toujours qu'ils aient rempli les conditions requises à cet égard par le présent acte.»

IV. Que tout grec, qui, en vertu des dispositions susmentionnées, voudra user de la faculté d'émigrer, sera tenu de quitter le territoire Ottoman dans le dit délai d'un an, et d'aller se fixer en Grèce, et de s'engager à ne plus rentrer dans les Etats Ottomans, si ce n'est en passant el pour se rendre dans un autre Etat, avant d'avoir établi son domicile en Grèce, et d'y avoir résidé durant trois ans.

V. Que le gouvernement grec ne délivrera aucun Passeport pour aller résider en Turquie à un Emigré grec, venant des Etats Ottomans, à moins que cet émigré n'a rempli les conditions ci-dessus.

VI. Que pour ce qui concerne les individus grecs, marins de profession, qui seront dans la catégorie des émigrés, ils seront autorisés après le délai d'un an, à dater de la fixation de leur domicile en Grèce, à naviguer et aborder dans les Ports de l'Empire Ottoman, et à y faire le commerce comme sujets grecs sans empêchement ni molestation.

Athènes le 4 (13) Janvier 1837.

Le Secrétaire d'Etat de la Maison du Roi
et des Relations Exterieures
J. RIZO.

διάλυσιν τῶν διαφορῶν, ὅσοι ὑπάρχουσιν ἀκόμη μεταξὺ τῶν ὑπηκόων ἡμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ Ἡμετέρῳ Βασιλείῳ Ὁθωμανῶν περὶ διαφιλονικουμένων ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν.

Ακούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Α.

Δίδεται νέα καὶ τελευταία προθεσμία δύο μηνῶν, ἐκπνέουσα εἰς τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1837, ἐντὸς τῆς ὁποίας πάντες οἱ ἔχοντες τοιαύτης φύσεως διαφορὰς ὀφείλουν νὰ εἰσάξωσιν αὐτὰς ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ συστηθεῖσαν ἐδικὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τοὺς εἰς τὸν ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) νόμον ἐμπεριεχομένους ὁρισμούς.

Β.

Οἱ παραμελήσαντες τὴν ἀνυπερβλήτον ταύτην προθεσμίαν, στεροῦνται ἀναντιρρήτως παντὸς ἐπὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων δικαίωματος, καὶ δὲν εἶναι πλέον δεκτοί, οὐδ' εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, οὐδὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια κατὰ τὸ 3 ἄρθρον τοῦ εἰρημένου νόμου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Ἡμῶν Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις

ΚΕΦΑΛ. ζ'.

*Ιδιαίτεροι όρισμοί περί των εκ της καταχρήσεως της
έλευθεροτυπίας προερχομένων κακουργημάτων
και πλημμελημάτων.*

Α'. Επιβαρύνουσα ιδιότης.

Άρθρ. 37. (344)

Η κατάχρησις της έλευθεροτυπίας προς εκτέλεσιν κακουργήματος ή πλημμελήματος, αποτελεί ιδιαίτερον τινά επιβαρύνουσαν αίτίαν.

Είς τιαύτας περιπτώσεις επιβάλλεται πάντοτε, εκτός της φυλακίσεως και χρηματική ποινή εκατόν μέχρι δύο χιλιάδων δραχμών· είς δε τον υπεύθυνον συντάκτην της εφημερίδος ή του περιοδικού συγγράμματος, επί μὲν κακουργημάτων καταγινώσκειται συγχρόνως και παύσις του επιτηδεύματός του παντελώς, επί δε πλημμελημάτων κατά μὲν πρώτην και δευτέραν φοράν δύναται νά επιβληθῇ παύσις προσωρινή ενὸς μέχρι τριών μηνών, κατά δε τήν τρίτην επιβάλλεται πάντοτε παύσις τουλάχιστον ενὸς έτους. Εάν δε ούτος περιπέσῃ και αὖθις είς τιαυτόν πλημμέλημα, παύεται έλοτελώς.

Β'. Αποτέλεισις.

Άρθρ. 38. (345)

Τά κακουργήματα και πλημμελήματα της έλευθεροτυπίας δὲν υποβάλλονται είς ανάκρισιν, οὔδε τιμωροῦνται, είμή αφού άπτετελέσθησαν ήδη.

Αποτελεσθέντα δὲ εἶναι ταῦτα, ἅμα τὸ αξιόποινον σύγγραμμα, ή συμβολική παράστασις, ή ἄλλη πρὸς τὸ δημόσιον ἀνακρινώσις δημοσίως ή κρυφίως δοθῇ είς έμπορίον ή εἰς ἄλλο πῶς βληθῇ είς κυκλοφορίαν.

Γ'. Καταδικαστική απόφασις.

Άρθρ. 39. (346)

Πᾶσα καταδικαστική απόφασις, ἀφορῶσα τὰ είς τὸν τύπον ἀναγόμενα κακουργήματα, ή πλημμελήματα, πρέπει ἅμα κατασταθῇ τελεσίδικος, νά δημοσιεύεται διά τριών παρα τοῦ προέδρου του δικαστηρίου προσδιοριζομένων ἐγγυωρίων εφημερίδων, ή ἄλλων περιοδικῶν συγγραμμάτων, με δαπάνην του καταδικασθέντος.

Εάν δὲ ή κατηγορία ἔχῃ ἀντικείμενον ἐγγυώριόν τινά εφημερίδα, ή περιοδικὸν σύγγραμμα, ὃ εκδότης χρεωστεῖ νά καταχωρίσῃ είς τήν ιδίαν του εφημερίδα τήν απόφασιν εντὸς τῶν ἐκτὼ προσεχῶν ἡμερῶν, ἄλλως υποβάλλεται είς ποινήν χρηματικὴν εἰκοσιν ἕως διακοσίων δραχμῶν και ἀναγκάζεται νά τήν καταχωρίσῃ.

Άρθρ. 40. (347)

Πᾶσα καταδικαστική απόφασις του δικαστηρίου ἔχει ἐπικόλουθον και τήν δήμευσιν του κατακριθέντος συγγράμματος.

Δ'. Εξακολούθησις της καταχρήσεως του τύπου.

Άρθρ. 31. (348)

Όστις μετά τήν δημοσίευσιν δικαστικῆς απόφασεως, καταδικαζούσης σύγγραμμά τι, εξακολουθεῖ νά διαδίδῃ, ή νά τυπῶνῃ εκ νέου, νά εκδίδῃ ὡς εκδότης, ή κατ' έμπορίαν τὸ σύγγραμμα τουτο, επισύρει είς έαυτὸν τὸν μέγιστον ὅρον της ποινῆς.

Ε. Εὐθύνη.

Άρθρ. 42. (349)

Υπόκειται είς εὐθύνην διά τὰ αξιοκατάκριτα συγγράμματα

1) Ὁ συγγραφεὺς εάν ἀποδείξῃ ὅτι, οὔτε είς τήν τύπωσιν, οὔτε είς τήν έκδοσιν ἔλαβε μέρος·

2) Ὁ εκδότης, εάν δὲν παραστήσῃ, ὅτι ἄλλος εἶναι ὃ συγγραφεὺς, και ὅτι μόνον κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ επεχείρησε τήν έκδοσιν·

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837.)

3) Ὁ κατ' έμπορίαν εκδότης, εάν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, ή τὸν κυρίως εκδότην·

4) Ὁ τυπογράφος, εάν δὲν ἀποδείξῃ τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως, ή τὸν κατ' έμπορίαν εκδότην·

5) Ὁ διαδίδων τὸ σύγγραμμα, και ὃ παραγγείλας τήν διάδοσιν αὐτοῦ, εάν δὲν φανερώσῃ τὸν συγγραφέα, τὸν κυρίως, ή τὸν κατ' έμπορίαν εκδότην, ή τὸν τυπογράφον.

Άρθρ. 43. (350)

Όμοίως με τὸν διαδίδοντα (άρθρ. 42 ἀριθ. 5) εἶναι υπεύθυνος και ὃ βιβλιοπώλης, εάν πωλῇ αξιοκατάκριτόν τι σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον ἔλαβε δι' ἄλλης παρά τήν τακτικὴν ὁδὸν της βιβλιοεμπορίας, ή τὸ ὁποῖον δὲν φέρει τὸ ὄνομα και τήν κατοικίαν του συγγραφέως, του κυρίως, ή του κατ' έμπορίαν εκδότου, ή του τυπογράφου, οὔτε τήν συνήθη χρονολογίαν της τυπώσεως, ή του ὁποίου ἐγινώριζε τήν ἤδη γενομένην κατάσχασιν.

Άρθρ. 44. (351)

Ός πρὸς τὰς εφημερίδας και τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ὁρίζονται ιδίως τὰ ἑξῆς·

1) Δι' ἕκαστον αξιοκατάκριτον ἄρθρον της εφημερίδος ή του περιοδικού συγγράμματος, δίδει λόγον ὅτε υπεύθυνος συντάκτης αὐτῶν, και ὃ συγγραφεὺς του ἄρθρου.

2) Εάν ὃ υπεύθυνος συντάκτης και ὃ συγγραφεὺς ἀποδείξωσιν, ὅτι ἄνευ εἰδήσεώς των, καταχωρίσθη αξιοκατάκριτόν τι ἄρθρον ή τὴν εφημερίδα ή είς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα, ή εἰς ἄλλο, ἔκκειται είς τὸν εργολάβον, τὸν κυρίως ή τὸν κατ' έμπορίαν εκδότην, ή πάντα ἄλλον αἴτιον της καταχωρίσεως. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως παρά του συντάκτου ἀπόδειξις της ἀγνοίας ή της ἀκαταδεκτοῦ, εάν τὸ φύλλον, τεμάχιον ή τετράδιον ἔκ τῆς εφημερίδας περιέχεται τὸ αξιόποινον ἄρθρον, υπεγράφη ἰδιογράφῳ κατ' αὐτὸν κατὰ τὸν νόμον, και παρεδόθη είς τὸν παρὰ ταῖς τοιαύταις εἰσαγγελέα.

3) Η κατὰ τοῦ ενὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ §. 1. ἀναφερομένων προσώπων καταδίωξις δὲν δύναται νά χρησιμεύσῃ ὡς λόγος ἀναβολῆς της δίκης του ἑτέρου ἐξ αὐτῶν ἰδίᾳ κατηγορουμένου.

Άρθρ. 45. (352)

Εάν ὃ υπεύθυνος συντάκτης και ὃ συγγραφεὺς του ἄρθρου ἀποφύγωσι τήν δικαστικὴν καταδίωξιν δι' ἀποδράσεως, ή διά της εκτὸς του Κράτους διατρεψῆς, δίδει τότε λόγον ὃ ἀμέσως ἐπόμενος κατὰ τήν διά τῶν ἄρθρ. 42 και 44 ἀριθ. 1 και 2 διαγραφείσαν σειράν.

Άρθρ. 46. (353)

Η παραγραφή τῶν κακουργημάτων και πλημμελημάτων της έλευθεροτυπίας ἀκολουθεῖ τοὺς περί παραγραφῆς γενικοὺς όρισμοὺς (άρθρ. 419-422 του ποινικοῦ νόμου).

Είς τὰς εφημερίδας και τὰ περιοδικὰ συγγράμματα ή παραγραφή ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ παρὰ του υπεύθυνου συντάκτου υπογραφὲν ἀντίτυπον παρεδόθη είς τὸν παρὰ ταῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

*Πταίσματα ἀναγόμενα είς τὸν τύπον και βιβλιοεμπορίαν.
Κατάχρησις του τύπου και της βιβλιοεμπορίας.*

Άρθρ. 47. (355)

Όστις τυπώνει και εκδίδει συγγράμματα, ή ἄλλα φύλλα, διὰ τινος ιδιωτικοῦ πειστηρίου, χωρὶς νά ἔχῃ τὸ δικαίωμα του μετέρχεσθαι τὸ τοιοῦτον ἐπιτήδευμα, τιμωρεῖται με πρόστιμον εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, και με κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἑβδομάδων.

Τὰ ὑπάρχοντα ἀντίτυπα τῶν ἄνευ αδείας τυπωθέντων συγ-

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

α. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἡ χρῆσις τοῦ ῥωμαϊκοῦ στατῆρος συγχωρεῖται δι' ὅλας ἐν γένει τὰς πραγματείας, ὡς αὐταὶ ζυγίζουσι περισσότερον τῶν δύο μνῶν.

β. Αἱ μικρότεραι ποσότητες πρέπει νὰ ζυγίζωνται μὲ πλάστιγγα, καὶ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς δι' αὐτὰ ὁ στατῆρ.

γ. Οἱ ὑπάρχοντες στατῆρες εἰμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν, ἀλλὰ πρέπει πρῶτον νὰ μετασχηματισθῶσι κατὰ τὸ νέον μετρικὸν σύστημα, καὶ νὰ ἐγχαρὰχθῶσιν, ἢ ἐσφραγισθῶσι, καθὼς καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ μέτρα καὶ σταθμά.

δ. Πᾶσα παράβασις τοῦ β' καὶ γ'. ἄρθρου τοῦ παρόντος διατάγματος τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 670 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ε. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου μετρικοῦ συστήματος ἐπιτροπὴ θέλει φροντίσει περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου καθ' ὃν θέλει γενῇ ἡ μετασκευὴ τῶν ἐνεστώτων στατῆρων.

ς. Ἡ ἐπὶ τῶν νέων πηχῶν σημείωσις τῆς ἀναλογίας τῶν παλαιῶν μέτρων θέλει παραληφθῇ.

Τοιοῦτοτρόπως τροποποιούμεν τὸ 3 καὶ 7 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1836 Ἡμετέρου διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 14 (26) Ἰουνίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 24. (Ἡμερ. 14 Ἰουνίου)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 10 Ἰουλίου.

Ν Ο Μ Ο Σ.

Περὶ διακρίσεως κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, καὶ ἀκούσας τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦ. ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ διακρίσεως κτημάτων.

Ἄρθρ. 1.

Κτήμα ὀνομάζεται πᾶν ὅ,τι ἐμπορεῖ νὰ ᾖ ἀντικείμενον ἰδιοκτησίας δημοσίου, ἢ ἰδιωτικῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ κτήματα εἶναι·

Ἐνσώματα ἢ ἀσώματα,

Ἀντικαταστατὰ ἢ ἀναντικατάστατα,
Κινητὰ ἢ ἀκίνητα,

Ἄρθρ. 3.

Ἐνσώματον εἶναι πᾶν κτήμα τοῦ ὁποίου διὰ τῶν αἰσθητηρίων ἀντιλαμβανόμεθα, τὰ δὲ κτήματα τὰ μὴ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει εἶναι ἀσώματα.

Ἄρθρ. 4.

Ἀντικαταστατὰ κτήματα εἶναι, ὅσα δύνανται ν' ἀποδοθῶσι δι' ἄλλων κτημάτων τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ ποιότητος· ἐκεῖνα δὲ τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις δὲν δύναται νὰ γενῇ δι' ἄλλων, ἀλλ' ἀποδίδονται αὐτὰ ταῦτα, καλοῦνται ἀναντικατάστατα.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ κτήματα τὰ ἄνευ βλάβης τῆς οὐσίας αὐτῶν δυνάμενα νὰ μεταφερθῶσιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, λέγονται κινητὰ· τὰ δὲ τῆς ἐναντίας ιδιότητος, ἀκίνητα.

Ἄρθρ. 6.

Κτήματα φύσει κινητὰ λογίζονται ἀκίνητα, ὅταν, ἥτοι δυνάμει τοῦ νόμου, ἡ τῇ προθέσει τοῦ ἰδιοκτήμονος, ἀποτελοῦν παρακολούθημα ἀκινήτου τινός.

Ἄρθρ. 7.

Παρακολούθημα λέγεται πᾶν τὸ μετὰ κινητοῦ ἢ ἀκινήτου κτήματος εἰς διαρκὴ σύνδεσμον τεθειμένον· εἶναι δὲ ὅχι μόνον τὸ προσάρτημα κτήματος τινός, ἐφ' ὅσον δὲν χωρισθῇ ἀπὸ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὰ παραρτήματα, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γενῇ χρῆσις τοῦ κυρίου κτήματος, ἢ τὰ ὅποια ὁ νόμος, ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἐπροσδιόρισεν εἰς διαρκὴ ὑπηρεσίαν (servitude) τοῦ κυρίου κτήματος.

Ἄρθρ. 8.

Τοιαῦτα παρακολούθημα ἀκινήτου κτήματος εἶναι ἰδίως τὰ ἑξῆς·

1. Πᾶν ὅ,τι εἶναι συμπεπηγμένον μετ' αὐτοῦ διὰ γύψου, ἀσβεστοῦ ἢ ἀμμοκονίας καὶ δὲν δύναται ν' ἀποχωρισθῇ, χωρὶς νὰ πλῆθῃ αὐτὸ συντριβὴν ἢ χειροτέρευσιν, ἢ χωρὶς νὰ διαβῇ ἢ νὰ χειροτερεύσῃ τὸ μέρος τοῦ κτήματος, μεθ' οὗ εἶναι συμπεπηγμένον, οἷον καθρέπτοι καὶ εἰκόνες, ὅταν τὸ περιζωμά των ἀποτελῇ ἐν σῶμα μετὸν τοῖχον.

2. Τὰ φυτὰ, τὰ δένδρα, τὰ ὀπωρικὰ, οἱ δημητριακοὶ καρποὶ καὶ ὅσα ἡ γῆ παράγει χρήσιμα πράγματα, ἐν ὧσιν δὲν ἐκκοπῶσιν ἀπ' αὐτῆς.

3. Ὁ οἶκος, ἡ ξυλίκη, ἡ φορβὴ καὶ πᾶν ἄλλο προῖον καὶ συνειλεγμένον ἂν ᾖ, ἢ κόπρος, τὰ ζῶα καὶ τὰ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη, οἶον, ληνοὶ, λέβητες, ἄμβυκες, πίθοι, κάδδοι, σχοινία, ἄλυσσοι, πυροσβεστήρες, τὰ εἰς κτήμα ἢ ἐργοστάσιόν τι ἀνήκοντα, καθ' ὅσον ὅλα ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα, καὶ ἐξειδικασμένως προσδιωρισμένα εἰς τὴν τακτικὴν καλλιέργειαν τοῦ κτήματος, ἢ τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ ἐργοστασίου.

4. Αἱ κυφῆλαι τῶν μελισσῶν, αἱ περιστερὰ τῶν περιστέρωνων, καθ' ὅσον εἶναι προσδιωρισμένα εἰς κτήμα τι, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐν λίμναις ἰχθεῖς.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ οἰκοδομικὴ ὕλη ἢ ἐκ τῆς κατεδαφίσεως κτιρίου τινός προερχομένη, θεωρεῖται ἀκίνητος, ἐν ὧσιν εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ κατεδαφισθέντος κτιρίου· ἡ δὲ πρὸς κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν κτιρίου τινός προσαχθεῖσα, εἶναι κινητὴ, ἐν ὧσιν ὁ ἐργάτης δὲν τὴν μεταχειρισθῇ εἰς οἰκοδομήν.

Ἄρθρ. 10.

Ἐπιπλα καλοῦνται ἐκεῖνα μόνον τὰ κινητὰ, ὅσα συντείνου

3. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 4 Δεκεμ. 1837 ὅποτε καὶ παύουν αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς γραμμάτων εἰς μέρη
ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν ἔτι πλέον τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀνταπόκρισιν τῶν ἀγαπητῶν Μας ὑπηκόων, καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπει ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ τόπου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἀπὸ τὴν 4. Δεκεμβρίου 1837 ἐπιφορτίζομεν τὰ ταχυδρομεῖά Μας νὰ δέχωνται γράμματα, ἐφημερίδας κτλ. διὰ μέρη τοῦ Βασιλείου, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα.

2. Τὰ παρὰ τῶν ταχυδρομείων λαμβανόμενα γράμματα δι' ἑν τῶν μερῶν, ὅπου δὲν ὑπάρχει τακτικὸν ταχυδρομεῖον, θέλουν παραπέμπονται εἰς τὴν ἀνήκουσαν δημοτικὴν ἀρχὴν μετὰ τὰς τυχούσας εὐκαιρίας, καὶ συντροφεύονται μὲ ἑν ἑγγράφον εἰδοποιήσεως.

3. Οἱ δήμαρχοι καὶ ἀστυνόμοι ἐκάστου τόπου ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶν τὰ ταχυδρομεῖα καθ' ἑκάστην περὶ τῶν ἀναχωρήσεων διαφόρων πολιτῶν, ὥστε νὰ ἐπιφορτίζουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν παράδοσιν τῶν ἀνταποκρίσεων εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των.

4. Οἱ δήμαρχοι ἢ οἱ πάρεδροι (κατ' ἐπιταγὴν αὐτῶν) τῶν μερῶν ἐκείνων, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομεῖα ὀφείλουν ἅμα λάβωσι τοιαύτας ἀνταποκρίσεις ἀπὸ ἑν ταχυδρομείου νὰ διαφροντίζουσιν διὰ τὴν διανομὴν τῶν γραμμάτων πρὸς οὓς ἐπιγράφονται ἄνευ ἀναβολῆς.

5. Οἱ δήμαρχοι καθ' ὅσον δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται δι' εἰδικοῦ διατάγματος, δὲν δύνανται ἐπὶ πληρωμῇ νὰ δέχωνται γράμματα τῶν πολιτῶν, καὶ νὰ διευθύνουν αὐτὰ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον των, οὔτε νὰ ἐκτελοῦν ταχυδρομικὰ χρεῖα παρὰ τὰ προσδιορισθέντα εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα.

6. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κρατῆται λογαριασμὸς μετὰ τῶν ταχυδρομείων καὶ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν διὰ γράμματα ἐπιβεβαρυμένα μὲ ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τοῦτο εἰς περίστασιν τοιαύτην τὰ ταχυδρομεῖα θέλουν ἐκδίδει γραμμάτια εἰδοποιήσεως πρὸς οὓς ἐπιγράφονται τὰ ἐπιβεβαρυμένα γράμματα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ τοὺς εἰδοποιῶν περὶ τῶν εἰς τὸ γραφεῖον των εὑρισκομένων γραμμάτων, διὰ νὰ διαφροντίζουσιν νὰ τὰ παραλαμβάνωσι πληρόντες τὰ ἀνήκοντα ταχυδρομικὰ δικαιώματα.

7. Τὰ γραμμάτια ταῦτα θέλουν πέμπεσθαι εἰς τὴν ἀνήκουσαν δημοτικὴν ἀρχὴν σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρ. 2, 3, καὶ 4.

8. Γράμματα ἐπὶ συστάσει διὰ τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν τακτικὰ ταχυδρομεῖα δὲν λαμβάνονται.

9. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς
(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837.)

Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διατιμήσεως γραμμάτων διευθυνομένων εἰς κοινότητας
ὅπου δὲν ὑπάρχουν ταχυδρομεῖα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἡ διατίμησις διὰ γράμματα παραδιδόμενα εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ διευθυνθῶσιν εἰς μίαν κοινότητα ὑπαγομένην εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς διοικήσεως ὅπου ἔδρευε τὸ διευθύνον ταχυδρομεῖον, καὶ ὅποτε εἰς τὴν κοινότητα ἐκείνην δὲν εἶναι συστημένον ταχυδρομεῖον τακτικόν, θέλει λαμβάνεται χωρὶς νὰ παρατηρητῇ ἡ ἀπόστασις, ὡς ἑπεται·

Δι' ἑκκστον ἀπλοῦν γράμμ.	7 $\frac{1}{2}$ δρ.	ἀποκλειστικῶς	λεπ. 10.
ἀπὸ 7 $\frac{1}{2}$	δρ.	ἕως 15	» 20.
ἀπὸ 15	»	» 30	» 30.
ἀπὸ 30	»	» 60	» 40.

καὶ ὅταν καθέξῃ ἀπὸ 30 εἰς 30 δρ. περιπλέον 10 λεπτά.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διατιμήσεως Γραμμάτων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἡ διατίμησις ἐπὶ τῶν διευθυνομένων γραμμάτων διὰ κοινότητας καὶ λοιπὰ, ὅπου δὲν ὑπάρχει ταχυδρομικὸν γραφεῖον εἶναι ἡ αὐτὴ διατίμησις, ἥτις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν γραμμάτων τῶν διευθυνομένων εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται αἱ κοινότητες.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 14 (26) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ.

Ἐάν μειωθῇ ἡ ἐγγύησις διὰ τῶν τοιούτων καταδικάσεων, πρέπει ν' ἀναπληρωθῇ αὐτὴς παραχρῆμα καὶ ἐντελῶς.

*Ἀρθρ. 58. (542)

Ἡ ἐγγύησις παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, καὶ πληρώνεται παρ' αὐτοῦ $\frac{1}{4}$ τοῖς 0/0.

Ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγυήσεως, καθὼς καὶ ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῆς, ὁσάκις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 57 πρόκειται νὰ γενῇ, πρέπει νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὴν Διοικητὴν, ὅστις κάμνει περὶ τούτου μνείαν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ἐκδιδόμενον ἀνγνωριστικὸν ἔγγραφον.

Ἡ ἀνὲν τῆς παρακατάθεσεως τῆς ἐγγυήσεως ἐκδοσις, ἡ ἐξακολούθησις ἐφημερίδος, ἡ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται, καὶ ὁ ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 59. (543)

Συντάκται ἐφημερίδων φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν, τεχνολογικῶν, ἡ καὶ ἀπλῶς εἰδοποιητικῶν, ἐξαιρούνται τῆς ἐγγυήσεως, καὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 54 ἀναφερομένων ιδιοτήτων καὶ ὅρων.

Ὅσάκις ὅμως οὗτοι παραδέχονται ἄρθρα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον δὲν εἶναι ἀπλῶς φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν, ἡ τεχνολογικόν, οὐδὲ φέρουσι τὸν χαρακτῆρα ἀπλῆς εἰδοποιήσεως ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεοῦνται οὗτοι, ἐπὶ ποινῇ προστίμου πενήντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν νὰ ἐκπληρώσουν, πρὶν ἢ ἐξακολουθήσουν τὴν ἐκδοσὶν τοῦ φύλλου, πάντα τὰ πρὸς ἐκδοσὶν πολιτικῆς ἐφημερίδος ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁρισμένα.

*Ἀρθρ. 60. (544)

Ἄμα παύσῃ ἡ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος ἡ τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος, διὰ τὰ ὅποια ἐδόθη ἡ ἐγγύησις, πρέπει πάραυτα νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου ἐγγράφῳ ὁ Διοικητὴς, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἔγγραφον δηλοποιητικὸν τῆς παύσεως, καὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει κατὰ τοῦ συντάκτου καμμία κατηγορία, ἀφορῶσα τὴν ἐκδιδομένην ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα· τὸ δηλοποιητικὸν ἐπιδεικνύεται εἰς τὸ δημόσιον χρεωλυτικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον παραλαβὸν αὐτὸ, ἀποδίδει ἐντὸς τεσσάρων ἐβδομάδων, τὴν κατατεθείσαν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως.

*Ἀρθρ. 61. (545)

Ἐξ ἐκάστου φύλλου, τεμαχίου ἢ τετραδίου, ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, ἐκδιδομένου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, παραδίδεται πρὸ πάντων εἰς χεῖρας τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως, ἢ ἀντισταγγελέως, παρὰ τοῦ ἐργολάβου, ἅμα ἀρχίσῃ ἡ διανομὴ, ἢ ἀποστολὴ, ἐν ἀντίτυπον, φέρον ἐφ' ἐκάστης σελίδος τὴν ιδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, καὶ ἐπὶ τέλους σημειώσιν ὀλόγραφον τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας, καθ' ἣν ἐγένεεν ἡ παράδοσις.

Ἐκ τῆς παραδόσεως δὲν ἐμποδίζεται ἡ διανομὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ· ὁ μὴ συμμορφούμενος μὲ τὴν διάταξιν ταύτην, εἴτε ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν αὐτὴν, εἴτε ὡς πρὸς τινὰ τῶν διατυπώσεων τῆς παραδόσεως φύλλου, τετραδίου, ἢ τεμαχίου, ἐργολάβος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 62.

Καταδικασθέντος ὑπευθύνου τινὸς συντάκτου ἕνεκα πλημμελήματος, ἢ πταίσματος ἀναγομένου εἰς τὸν τύπον ἢ διαρκύσεως τῆς περιοριζούσης τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ ποινῆς δημοσίευσιν τῆς ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ αὐτοῦ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, δὲν δύναται νὰ γενῇ, εἰμὴ δι' ἄλλου ὑπε-

ευθύνου συντάκτου, ἔχοντος τὰς πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενας ιδιότητες. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν, καὶ μὲ πρόστιμον πενήντα μέχρι διακοσίων δραχμῶν.

*Ἀρθρ. 63. (546)

Ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος, ἡ περιοδικοῦ συγγράμματος, εἶναι ὑπόχρεως νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ μετὰ τὴν παραλαβὴν προσεχέως φύλλον, τεμάχιον, ἢ τετραδίον πρὸ παντὸς ἄρθρου δωρεάν μὲν πᾶσαν ἐπίσημον, ἢ ἐπιτήμως ἐπικυρωμένην ἐπανόρθωσιν, ἀφορῶσαν τὰ εἰς τὴν ἐφημερίδα ἢ εἰς τὸ περιοδικὸν σύγγραμμά του δημοσιευθέντα πράγματα, ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην πρὸς αὐτὸν πεμπομένην διόρθωσιν ἐκ μέρους προσβληθέντος ιδιώτου καθόσον ἡ ιδιωτικὴ αὐτῇ διόρθωσις δὲν ὑπερβαίνει κατὰ τὴν ἑκτασὶν τὸ διπλοῦν τοῦ ἄρθρου, πρὸς ἀνασκευὴν τοῦ ὁποίου ἐγένεεν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ καταχώρησις εἶναι οὐδὲν ἥττον ὑποχρεωτική· ὁ ἐκδότης ὅμως δύναται νὰ ζητήσῃ τὸ σύνθημα τῆς καταχωρίσεως δικαίωμα διὰ τὸ ἐπέκεινα τοῦ διπλασίου μέρους τῆς ἀνασκευῆς. Ὁ παραβάτης καταδικάζεται εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι ἑκατὸν δραχμῶν, καὶ ὑποχρεοῦται διὰ τῶν ἀρμολίων καταναγκαστικῶν μέσων εἰς τὴν καταχώρησιν.

*Ἀρθρ. 64. (547)

Ὅστις παραβαίνει τὰς διὰ τῶν ἄρθρων 51-63 ὁρισμένας ὑποχρεώσεις, τυπώνει ἢ ἐκδίδει ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου ἐφημερίδα, ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα, συντασσόμενον ἐντὸς αὐτοῦ, ὑποβάλλεται ἐπίσης εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας κατὰ τῆς παραδόσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ποινάς, ὡς νὰ ἐγένετο ἡ τύπωσις ἢ ἡ ἐκδοσις ἐντὸς τοῦ Κράτους.

*Ἀρθρ. 65.

Ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ φυλάκισεως ἑνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ πρόστιμου πενήντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν αἱ εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἢ ἄλλα συγγράμματα, ἐκδόσεις, καὶ ἄλλαι παρατηρήσεις τῶν ἐπὶ ἀκροατηρίου συζητήσεων, καὶ ἐν τῷ συμβουλίῳ διασκεψέων πάσης δίκης ἐπὶ ἐξυβρίσει καὶ προσβολῇ κατὰ τῆς τιμῆς. Συγχωρεῖται δὲ μόνον ἀπλῶς ἡ καταχώρησις τῆς ἀποφάσεως, καὶ, κατ' αἵτησιν τοῦ πθόντος, τῆς ἐγκλήσεως.

*Ἀρθρ. 66.

Μὲ τὰς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ποινάς τιμωρεῖται, ὅστις ἀπευθύνει προσκλήσεις πρὸς τὸ δημόσιον, ἢ συνάγει ὑπογράφας πρὸς συνδρομὴν ἕνεκα ἀποζημιώσεως τῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβληθέντων προστίμων, ἐξόδων, δαπανῶν, καὶ ζημιῶν, ἢ δημοσιεύει τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν ἢ ὅστις ὑπογράφει εἰς κατάλογον τοιούτων συνδρομῶν. Τὰ δὲ συναθροισθέντα χρήματα δημεύονται.

*Ἀρθρ. 67. (548)

Ὡς περιοδικὰ συγγράμματα θεωροῦνται, ὅσα ἐκδίδονται τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός· εἴτε εἰς τακτικὰς, εἴτε εἰς ἀτάκτους περιόδους, ἢ εἰς μικρότερα, ἢ εἰς μεγαλότερα, ἢ εἰς τέλεια, ἢ διακεκομμένα φυλλάδια (livraisons), εἰς ὅμοιον, ἢ εἰς ἀνόμοιον σχῆμα, ὑπὸ τὴν αὐτὴν, ἢ ὑπὸ ἐναλλαττομένην ἐπιγραφὴν.

*Ἀρθρ. 68.

Πάντα τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 47-66 ἀναφερόμενα πταίσματα τιμωροῦνται, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν τὰ περιεχόμενα τῶν συγγραμμάτων.

Ἐάν ἐκ τῶν περιεχομένων προκύπτῃ κακούργημα, ἢ πλημμελήμα, ἐπιβάλλεται ἡ ἐπὶ κακούργηματι, ἢ πλημμελήματι, ποινὴ, καὶ εἰς τὴν ἐπιμέτρησιν αὐτῆς θεωρεῖται τὸ συγχρόνως πραττόμενον πταῖσμα ὡς ἰδιαίτερα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία, κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 37 ἀκριβέστερον ὁριζόμενα.

εἰς χρῆσιν καὶ καλλωπισμὸν τῶν οἰκημάτων, οἶον, τάπητες, κλῖναι, καθήκλαι, καθρέπται, κρεμαστὰ ὀρολόγια (pendules), πράπεζαι, εἰκόνες, ἱχνογράφηματα, ἀγάλματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα· ἀλλ' ὅχι καὶ αἱ τῶν τριῶν τελευταίων ἀντικειμένων συλλογαί, αἵτινες δύνανται νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἀποθήκας ἢ καὶ ἰδιαιτέρους θαλάμους.

*Ἀρθρ. 11.

Ἡ πώλησις ἢ δώρησις οἰκίας μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ περιλαμβανέων ὅλα τὰ κινητὰ πράγματα, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ μετρητὰ χρήματα οὐδὲ τὰς ὁμολογίας καὶ ἄλλα δίκαια, τὰ περὶ τῶν ὁποίων ἔγγραφα ἐμποροῦν νὰ ᾖναι κατατεθειμένα εἰς τὴν οἰκίαν.

*Ἀρθρ. 12.

Ὅλα τὰ δίκαια θεωροῦνται ὡς κτήματα κινητὰ, ἐξαιρουμένων τῶν ἐπίτινος ἀκινήτου δουλειῶν, καὶ τῶν πρὸς διεκδίκησιν ἀκινήτου τινὸς ἀγωγῶν, ἅτινα θεωροῦνται ὡς ἀκίνητα.

ΚΕΦ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν κτημάτων, θεωρουμένων ὡς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν.

*Ἀρθρ. 13.

Τὰ κτήματα εἶναι, ἢτοι δημόσια ἢ ἰδιωτικά.

*Ἀρθρ. 14.

Δημόσια κτήματα, εἶναι ὅσα ἀνήκουν εἰς τὴν ἐπικράτειαν.

*Ἀρθρ. 15.

Αἱ ὁδοὶ καὶ ἀγυαί, αἱ διατηρούμεναι μ' ἐξόδα τοῦ δημοσίου ταμείου, οἱ δυνάμενοι νὰ κατασταθῶσι πλευστοὶ ποταμοὶ μετὰ τὰς ὄχθας τῶν, οἱ αἰγιαλοὶ, οἱ λιμένες, οἱ ὅρμοι (rades), καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπικρατείας ὅσα δὲν δύνανται νὰ γενῶσιν ἰδιοκτησίᾳ ἰδιωτικῇ, θεωροῦνται ὡς κτήματα δημοτικά.

Ὅχθαι καὶ αἰγιαλοὶ, εἶναι ἡ περιστεγοῦσα τὴν θάλασσαν ἢ τοὺς ποταμοὺς γῆ, καθ' ὅσον μέρος βρέχεται ἀπὸ τὰς μεγίστας, πλὴν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν ὑδάτων ἀλλ' ὅχι καὶ ἀπὸ τὰς ἐκτάκτους πλυμμύρας.

*Ἀρθρ. 16.

Ὅλα τὰ παρ' ἰδιωτῶν, ἢ κοινοτήτων, μὴ δεσποζόμενα, δηλαδή ὅλα τὰ ἀδέσποτα, καὶ τὰ τῶν ἀκλήρων ἀποθανόντων κτήματα ἢ τὰ ἐγκαταλειμμένα ἀπὸ τῶν κληρονόμων κτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν ἄλλων ἀποδεδειγμένοι ἀπαιτήσεις, ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον.

*Ἀρθρ. 17.

Αἱ πύλαι, τὰ τεῖχη, αἱ τάφροι καὶ αἱ ἐπάλξεις, καὶ ἐν γένει τὰ ὀχυρώματα τῶν φρουρίων ἢ ἄλλων πολεμικῶν χωρίων, ἀποτελοῦν μέρος τῆς δημοσίου κτήσεως.

*Ἀρθρ. 18.

Ἐπίσης τὰ γήπεδα, τὰ ὀχυρώματα καὶ αἱ ἐπάλξεις τῶν χωρίων, τὰ ὅποια δὲν εἶναι πλέον χωρία πολεμικά, ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν ἐγκύρως δὲν ἀπηλλοτριώθησαν, ἢ δὲν ἔγειναν ἰδιοκτησίᾳ ἰδιωτικῇ διὰ παραγραφῆς.

*Ἀρθρον 19.

Ἰδιωτικά κτήματα εἶναι τ' ἀνήκοντα εἰς ἕν, ἢ καὶ πλείω, κατὰ μέρος ἄτομα, ἢ εἰς κοινότητά τινα.

*Ἀρθρον 20.

Κτήματα κοινότητος εἶναι τ' ἀνήκοντα εἰς τὸ σύνολον ἀνθρώπων, ἀποτελούντων ἕν ἰδανικὸν πρόσωπον, καὶ οὐχὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ἄτομα, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἰδανικὸν πρόσωπον.

*Ἀρθρον 21.

Αἱ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἀποκτᾶται, διατηρεῖται καὶ

μεταδίδεται ἐγκύρως ἡ ἰδιοκτησία τῶν κτημάτων, ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ περιεχόμεναι διατάξεις, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ δημόσια κτήματα, καθ' ὅσον εἰδικοί νόμοι δὲν διατάττωσιν ἄλλως περὶ τῆς διοικήσεως τῶν κτημάτων τούτων.

*Ἀρθρον 22.

Δίκαια ἐγκείμενα εἰς τὸ κτῆμα εἶναι τὰ τῆς διακατοχῆς, τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς κληρονομίας, τῶν δουλειῶν τῆς ὑποθήκης καὶ τοῦ ἐνεχύρου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (3) Ἰουλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τροπολογίσεως τοῦ § 2 τοῦ ἀρθρ. 6 τοῦ Β. διατάγματος, περὶ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίου ἄλατος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ὑπ' ἀρ. 12404 τῆς 7 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

α. Ὅσοι ἐξάγουσι διὰ ξηρᾶς ἐγχώριον ἄλας, δύνανται νὰ διώκωσιν ἐξέλεον ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν, ἀντὶ τῆς χρηματικῆς τοῦ § 2 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμ.) 1835, περὶ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίου ἄλατος Β. διατάγματος, δημοσιευθέντος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 20 σελ. 87.

β. Ὁ ἐγγυητὴς θεωρεῖται ἐλεύθερος τῆς ἐγγυήσεως, ἀμα παρουσιάσῃ εἰς τὸν ἀποθηκάριον τῆς ἀλικῆς, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ γαράση τὸ ἄλας, ἐπίσημον ἀπόδειξιν τοῦ κατὰ τὰ σύνορα τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου, διαλαμβάνουσας, ὅτι τὸ ἀγορασθὲν ἄλας ἐξήχθη ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) Ὑψ. Β. διατάγματος.

γ. Ἄν ὁ ἀγοραστὴς, ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ δὲν παρουσιάσωσιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγορᾶς, κατὰ τὸ ἀνωτέρω § 2 τοῦ ἀρθρ. 6, ἀπόδειξιν τῆς ἐξαγωγῆς, τότε θέλει ὑποβάλλεσθαι ὁ ἐγγυητὴς εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ ἄλατος, τῆς προσδιορισμένης διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνάλωσιν καὶ διὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουνίου (4) Ἰουλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,
Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὸ ἔτος 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας

7.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Ἰουλίου (10 Αὐγούστ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΤΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.
Α. ΠΟΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προσθέσεως διδασκάλου τῆς ναυτικῆς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα Σύρου καὶ Ναυπλίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ναυτικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ κατὰ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πράξιν ἐκπαίδευσίς τῶν μετερχομένων τὴν ναυτικὴν καὶ ἰδίως τῶν διευθυνόντων πλοῖα, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ 14 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 νόμου, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς τε ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 18 Ἰουνίου 1837, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄ. Εἰς ἑκάτερον τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Σύρου καὶ Ναυπλίας θέλει προστεθεῖ ἀνα εἰς διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς διὰ τοῦς ἐπιθυμοῦντας νὰ διδαχθῶσι καὶ θεωρητικῶς τὴν τέχνην ταύτην.

Ἡ σειρά τῶν ναυτικῶν μαθημάτων θέλει διδάσκεσθαι εἰς τριετίαν εἰς τὰς τρεῖς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην αὐτοῦ τάξιν θέλει παραδίδεσθαι ἡ ἀριθμητικὴ μέχρι τῶν λογαρίθμων.

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἡ γεωμετρία μετὰ στερεομετρίας καὶ ἐπιπέδου καὶ σφαιρικῆς τριγωνομετρίας.

Εἰς τὴν τρίτην τέλος ἡ ναυτιλία ἐν γένει, ἐπίπεδος, σφαιρικὴ καὶ ἀστρονομικὴ.

Υ'.

Διὰ νὰ μένη εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ναυτικῆς ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς διὰ τὰς ναυτικὰς μελέτας, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ διδάσκαλος τῆς ναυτικῆς θέλει τοῖς παραδίδει κατ' ἑκτασιν τ' ἀναγκαῖα δι' αὐτοὺς μαθηματικά, θέλουν ἀπαλλαχθῇ τῆς ὑποχρέωσης τοῦ ν' ἀκούωσι τὰ εἰς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων παραδιδόμενα μαθήματα, τὴν Λατινικὴν καὶ τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν· ὅλα τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἶναι δι' αὐτοὺς ὑποχρεωτικά.

δ'.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, οἱ πλοίαρχοι ἀπαιτεῖται νὰ γνωρίζωσι καὶ θεωρητικῶς τὴν ναυτικὴν, οὐδεὶς θέλει λαμβάνει δίπλωμα πλοίαρχου, ἐὰν μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν μαθημάτων δὲν φέρει ἀπολυτήριον ἀπὸ τῶν προκειμένων σχολείων, ἢ ἂν καθυποβληθεῖς εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἐνὸς αὐτῶν, δὲν ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει ὅλας τὰς εἰς αὐτὸ διδασκόμενας γνώσεις· ἐξαιροῦνται μόνον ἐκεῖνοι περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος.

ε'.

Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν ναυτικῶν τούτων σχολείων καὶ τῶν δι' αὐτὰ ἀπαιτούμενων βιβλίων καὶ ἐργαλείων ἀνήκει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως

Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΪΔΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 29. (Π α ρ ε λ ε ί φ θ η.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 7 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀπαλλαγῆς τόκου διὰ τοὺς χρεωστοῦντας εἰς τὸ Δημόσιον ἐλιγώτερον τῶν 400 δραχμῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς πολυεπεὶς δυσκολίας ὅσας ἐπιφέρει καὶ ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ὡς πρὸς τὸ δημόσιον ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐπὶ μικρῶν ποσοτήτων τόκων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ 25 Αὐγούστου ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄ. Πᾶς χρεώστης πρὸς τὸ δημόσιον, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἀρχικόν, δηλαδή τὸ ἄνευ τόκων χρέος δὲν φθάνει εἰς τὴν ποσότητα τῶν δραχμῶν ἑκατὸν, ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τόκου· εἰς τὸν ὅρισμόν τοῦτον δὲν περιλαμβάνονται ὅσοι χρεωστοῦντες ἀπ' ἀρχῆς ποσότητος ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν δραχμῶν καταδίδονται διὰ καθυστερήσαντα ὑπόλοιπα κατώτερα τοῦ ὅρου τούτου.

Ἐ. Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Αὐγούστου (10 Σεπτεμβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

Ἄρθρ. 2.

Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι μὴτε διὰ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1. § 8 ῥηθέντων νόμων καὶ διατάξεων μὴτε διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς διοικητικαὶ ἐσημειώθησαν ὑπάγονται ἐξ ἐναντίας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια· ἰδίως δέ,

α. ἔλαι ἀνεξαίρετως αἱ περὶ κυριότητος, ιδιότητος προσώπων ἢ πολιτικῆς καταστάσεως, μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραί.

β' αἱ περὶ ἐρμηνείας διοικητικῶν συναλλαγμάτων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν διαφοραί, καθὼς καὶ αἱ ἐκ τοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκοντος δικαιώματος τῆς λύσεως τοιούτων συναλλαγμάτων περὶ ἀποζημιώσεως διενέξεις, φυλαττομένων ἐντοσούτῳ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 § 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ἐξαίρεσεων.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις, τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Μαΐου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΜΠΟΤΑΣΗΣ, ΚΡΙΕΖΗΣ, ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Μαΐου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς δεθείσης ἀμνηστείας εἰς τοὺς γενόμενους ἐνόχους τῶν κατὰ τὸ 1836 ἀποστατικῶν καὶ ληστρικῶν κινήματων.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν περισσοτέραν ἔκτασιν εἰς τὴν ἀμνηστείαν τὴν διὰ τῶν 28 Ἀπριλ. (10 Μαΐου) καὶ 20 Μαΐου (4 Ἰουνίου) π. ε. ἡμετέρων διαταγμάτων ἀπονεμηθεῖσαν εἰς τοὺς γενομένους ἐνόχους τῶν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1836 κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἀποστατικῶν καὶ ληστρικῶν κινήματων, καὶ νὰ παρέξωμεν εἰς τοὺς ὁποῦδήποτε τοῦ Βασιλείου ἐξοκείλαντας εἰς τοιαύτας κακουργίας καὶ μεταμεληθέντας, τὰ μέσα τοῦ νὰ ἀπέλθωσιν εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἀπεφασίσαιμεν μὲ πατρικὴν μετριοτήτητα καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς,

Ἄρθρ. 4.

Ἀπονέμομεν πλήρη συγχώρησιν εἰς ἔλους τοὺς ὑπηκόους ἡμῶν, ὅσοι ἐπὶ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως ἢ καὶ πρότερον, γενόμενοι ἔνοχοι στάσεως ἢ ληστείας, μετεμελήθησαν ἐμπράκτως καὶ προσήλθον ἤδη αὐθόρμητοι εἰς τὰς ἀρχάς, καὶ δὲν ἐδικάσθησαν, ἢ ἤθελον προσέλθῃ αὐθόρμητοι μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) 1837, εἰς οἵανδήποτε στρατιωτικὴν, πολιτικὴν, ἢ δημοτικὴν ἀρχὴν, ἰδίως δὲ εἰς τοὺς δημάρχους, τοὺς διοικητάς, ὑποδιοικητάς, εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ στρατιωτικὰς διοικήσεις, καὶ δεῖξωσι πραγματικὴν μεταμέ-

λειαν ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν εἰρηνικὸν καὶ νόμιμον τοῦ πολίτου βίον.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀμνηστεία ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ δίδωσιν οἱ ἀπολαύοντες αὐτῆς ἐγγύησιν εἰς τοὺς παρὰ πρωτοδ. εἰσαγγελεῖς, διοικητάς καὶ ὑποδιοικητάς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 ἐδαφ. 1 τοῦ ἀπὸ 6 (18) Νοεμβρ. 1836 περὶ εὐθύνας τῶν δήμων νόμου ὠρισμένα· ἢ μὴ δυνάμενοι νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν, νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ εἰρημένου ἄρθρου διαλαμβανόμενα.

Ἐνεκα τούτου αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμεναι ἀρχαὶ θέλουν διευθύνει τοὺς εἰς αὐτάς προσερχομένους εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς διοικητάς καὶ ὑποδιοικητάς πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαλαμβανομένων ὄρων.

Ἄρθρ. 3.

Ἐπιφυλαττόμεθα προσέτι νὰ ἐξαλείψωμεν ἀπὸ τοὺς διαφόρους καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας, ἐκείνων τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος διατάγματος συγχωρηθησομένων, ὅσοι ἐν ὑπηρεσίᾳ ὄντες ἐγέναν ἔνοχοι στάσεως ἢ ληστείας.

Ἄρθρ. 4.

Τῆς συγχωρήσεως ταύτης ἐξαίρουνται·

α) Ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀμνηστείας κατασταθῶν ἔνοχοι τῶν εἰς αὐτὴν ἐνδιαλαμβανομένων κακουργημάτων.

β) Ὁ Δῆμος Τζέλιος, Ν. Ζέρβας, Καινούριος, Γ. Πεσλῆς, Σωτήριος Στράτος, Καλαμάτας, Καρατάσιος, Γ. Χουμχούμας, Γκέκας, Κούτρας, Παλασκάκης Σπανός, Γ. Νιάφας, Χ. Κούλιας, Α. Θεοχάρης, Δημήτριος Νικολετιάς, Δῆμος Ἀληγεῶνας, Ἡλίας Χονδρογιάννης, Ἀναστάσιος Χονδρογιάννης, Καραπαρίσης, Γεώργιος Σκουλάκης, Δημήτριος Κουτσογιάννης καὶ Βασίλειος Κοψάλης.

γ) Ὅσοι πυχόντες ἀπαξ τῆς παρούσης ἀμνηστείας ἀποπλανηθῶσιν αὐθις καὶ ἐνωθῶσι μετὰ φυγάδων ληστῶν ἢ ἀποστατικῶν.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ παρούσα ἀμνηστεία δὲν ἐπεκτείνεται εἰς ἰδιωτικὰς ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεων, ἀλλ' ὡς πρὸς ταῦτα ἐπιφυλάττεται διὰ τούτου ῥητῶς εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα τὸ νὰ κάμωσιν ἀγωγὴν περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει κηρυχθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν τοῦ Βασιλείου τρεῖς κυριακάς κατὰ συνέχειαν μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλονται νὰ δημοσιεύσωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (11 Ἰουνίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, ΣΜΑΛΤΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Κλάσεις.	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπὶκεινὰ.		ἀπὸ 3000 ἕως 5000.		ἀπὸ 1000 ἕως 3000.		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
ΣΤ'. Κλάσεις ἀπὸ 6—12.	20. Ναυπηγὸς	12		10		8		6	
	21. Ξυλουργὸς καὶ μαραγκὸς	12		10		8		6	
	22. Πραγματευτὴς πλκτικῶν φορεμάτων	12		10		8		6	
	23. Πωλητὴς ὀμματουχλίων	12		10		8		6	
	24. Πωλητὴς στυπίου ἐκ λιναρίου καὶ κανναβίου λιανικῶς	12		10		8		6	
	25. Σκευοστολιστὴς τῶν οἰκῶν	12		10		8		6	
	26. Σκουρᾶς καὶ φρεσᾶς	12		10		8		6	
	27. Σχοινοπλόκος	12		10		8		6	
	28. Τρινοπλέκτης	12		10		8		6	
	29. Τέκτων	12		10		8		6	
	30. Τενεκετζῆς	12		10		8		6	
	31. Χαλκωματᾶς	12		10		8		6	
	32. Χρυσοκεντητὴς (συρμακέζης)	12		10		8		6	
	33. Χρυσωτὴς καὶ ἀσημωτὴς	12		10		8		6	
	34. Ψωμᾶς χωρὶς ἐργαστήριον	12		10		8		6	

Ζ'. Κλάσεις ἀπὸ 4—10.	1. Ἀκονιστὴς μαχαίριων καὶ ψαλιδίων	10		8		6		4	
	2. Ἀλατοπώλης λιανικῶς	10		8		6		4	
	3. Ἀμαξοποιὸς	10		8		6		4	
	4. Ἀσβεστοπώλης	10		8		6		4	
	5. Βιβλιοδέτης	10		8		6		4	
	6. Γανωτὴς περιφερόμενος	10		8		6		4	
	7. Γυψοδουλετὴς	10		8		6		4	
	8. Ἰχθυοπώλης	10		8		6		4	
	9. Καληγωτὴς καὶ πεταλᾶς	10		8		6		4	
	10. Καρφοποιὸς	10		8		6		4	
	11. Καθκριτὴς καπνοδοχείων	10		8		6		4	
	12. Κατασκευαστὴς διαφόρων μεταλλουργημάτων	10		8		6		4	
	13. Κατασκευαστὴς ποτάσης	10		8		6		4	
	14. Κατασκευαστὴς ψαθίνων σκιαδίων	10		8		6		4	
	15. Κλιτζοπλέκτης καὶ καλτζοπώλης	10		8		6		4	
	16. Καδδουποιὸς, σκαφοποιὸς	10		8		6		4	
	17. Κατασκευαστὴς χαρτίνων κουτίων	10		8		6		4	
	18. Καρβουνάρης	10		8		6		4	
	19. Καλαθάρης	10		8		6		4	
	20. Καλαποδᾶς	10		8		6		4	
	21. Καλαϊτζῆς	10		8		6		4	
	22. Κτενᾶς	10		8		6		4	
	23. Κτίστης	10		8		6		4	
	24. Κλειδαρᾶς	10		8		6		4	
	25. Κοσκινᾶς κρησαρᾶς	10		8		6		4	
	26. Λιθογλύπτης	10		8		6		4	
	27. Λιθογράφος	10		8		6		4	
	28. Λιθοξόος	10		8		6		4	
	29. Λινοϋφαντὴς	10		8		6		4	
	30. Μαχαίρας	10		8		6		4	
	31. Μπασματζῆς	10		8		6		4	
	32. Μπαλωτὴς χαλκείων ἀγγείων	10		8		6		4	
	33. Ξυδοπώλης	10		8		6		4	
	34. Ὁργανοποιὸς ἢ κατασκευαστὴς μουσικῶν ὀργάνων	10		8		6		4	
	35. Ὁ ἀσπρίζων μὲ ἀσβέστην	10		8		6		4	

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων διὰ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας πεμπόμενα γράμματα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.

Τὰ μετακινούμενα διὰ τακτικῶν ταχυπλόων ἢ ἄλλως πως δι' ἐξόδων τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας μας εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας διὰ θαλάσσης πεμπόμενα γράμματα θέλουν ὑπόκεισθαι ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν ἀνηκόντων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων διὰ τὸ τρέξιμον τοῦ γράμματος ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς παραθέσεως μέχρι τοῦ ταχυδρομείου τῆς ἐξόδου διὰ τὰ ἐξωτερικὰ κράτη καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀκολουθῶν δικαιωμάτων.

Διὰ τὴν μετακίνησιν ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς ἐξόδου μέχρι τοῦ κατάπλου τῶν ταχυπλόων τὸ ἀπλοῦν γράμμα, δηλ. τὸ μέχρι τῶν 7 1/2 γραμμῶν μετρικοῦ βάρους, πληρώνει λεπτὰ 50, πλὴν διὰ τὴν Μελίτην καὶ τὰς Ἰωνικὰς νήσους μόνον 20. λεπτά.

2.

Ἡ περιπλέον διαβάθμισις τοῦ ζυγίου καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ δικαιώματος κατὰ τὰς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ 1 σημειωθείσας σχέσεις ρυθμίζεται κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1836 Διατάγματος.

Ὅταν τὰ διὰ ἐξωτερικὰ κράτη γράμματα μετακινῶνται με ἐμπορικὰ πλοῖα ἢ με πλοῖα πολεμικὰ ξένων ἐθνῶν, με τὰ ὅποια δὲν ὑπάρχει ρητὴ ταχυδρομικὴ σύμβασις, τότε θέλει πληρῶναι δέκα λεπτὰ περιπλέον τὸ γράμμα χωρὶς παρατήρησιν τοῦ βάρους διὰ τὴν μετακίνησιν τὴν διὰ θαλάσσης, ὅ ἐστιν ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ ἀπόπλου μέχρι τοῦ τῆς παραδόσεως ἀπὸ τὸ πλοῖον.

Ἄρθρ. 4.

Ὅλοι οἱ ἀντιβαίνοντες εἰς τοῦτο ὅρισμοί μένουσιν ἄκυροι ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου), 1837.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν θέλει κοινοποιήσει τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅποῖον θέλει δημοσιεῦσθαι καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΖΩΓΙΔΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Τοῦ ἀριθ. 17. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Μαΐου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὡς πρὸς τὰς ἀμφοσβητούμενας ὑποθέσεις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, θέλοντες νὰ διακρίνωμεν τὰς δικαστικὰς ἀπὸ τὰς διοικητικὰς διαφορὰς καὶ νὰ προλάβωμεν οὕτω τὰς ἐνδεχομένας μεταξὺ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν συγκρούσεις, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δὲν ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα, ἀλλ' ἀποφασίζονται κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀπὸ τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῶν κειμένων καὶ ἐκδοθησομένων νόμων καὶ διατάξεων.

1) Πᾶσα ἐνοικιστικὴ πρὸς τὸ δημόσιον ἢ πρὸς φορολογουμένους διαφορὰ, προσερχομένη ἀπὸ δημοσίου ἀμέσους φόρου ὡσαύτως δὲ καὶ πᾶσα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων, ἢ δημοσίων εἰσπρακτῶν τοιαύτης φύσεως διαφορά.

2) Πᾶσα περὶ ἐμμέσων δημοσίων φόρων διαφορά, ἐν ὅτῳ κείμενοι ἢ ἐκδοθησόμενοι νόμιμοι διατάξεις δὲν ἤθελον παραπέμψαι αὐτὰς εἰς τακτικὰ δικαστήρια.

Τὰ εἰς τοὺς προηγουμένους δύο παραγράφους περὶ δημοσίων φόρων διαταχθέντα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ ἐμμέσους δημοτικούς φόρους.

3) Πᾶσα περὶ τὴν κατασκευὴν, ἐπισκευὴν, κάθαρσιν καὶ διατήρησιν δημοσίων ὁδῶν, ἀτραπῶν, γεφυρῶν, διορύγων, ὀχετῶν, ὑδραγωγείων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐργολάβων διαφορά.

4) Πᾶσα διαφορά εἰς αὐτὴν ἀποξενώσεως ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ δημοσίῳ σκοπῷ, ἐξαιρουμένης τῆς περὶ ἀποζημιώσεως διαφοράς, ἥτις ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

5) Πᾶσα περὶ μισθοδοσίας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ δημοσίου διαφορά.

6) Πᾶσα διαφορά περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθάρσεως καὶ ἐξοφλίσεως τῶν παλαιῶν ἐθνικῶν χρεῶν προσερχομένων ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τὴν πρὶν τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833 καὶ ὀφειλόντων νὰ θεωρηθῶσι κατὰ νόμους ἰδιαιτέρους.

7) Πᾶσα μεταξὺ ἰδιωτῶν διαφορά περὶ τῆς χρήσεως τρεχόντων ὑδάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει ἀποκτημένον ἰδιωτικὸν δικαίωμα.

8) Ὅσαι αἱ διαφοραὶ, ὅσαι διὰ προγενεστέρων Βασιλικῶν νόμων καὶ διατάξεων μὴ ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ῥητῶς ἐχαρκτηρίσθησαν καὶ ἀνετέθησαν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς τοιαῦται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 31. (Π α ρ ε λ ε ί φ θ η.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Διὰ τὸν Βασιλικὸν Στρατὸν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφίχθημεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλάβομεν πολ-
λάκις εὐκαιρίας νὰ βεβαιωθῶμεν με πόσῃν ἀφοσίωσιν καὶ καρ-
τερίαν ἐπροσπάθησαν νὰ μᾶς ὑπηρετήσουν οἱ εἰς Βαβαρίαν συλ-
λεγθέντες καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀκολουθήσαντες Ἡμᾶς ἐθέλον-
ται Γερμανοί. Εἶδομεν μὲ βαθὺ αἶσθημα συμπαθείας αὐτοὺς
ὑπερασπιζομένους τὸν Θρόνον καὶ τὸν τόπον, ὑποφέροντας τὰς
μεγαλητέρας στέρσεις καὶ παλαιωρίας με ἀδιάκοπον ζῆλον
καὶ τοὺς ἀπρόσβουτους κινδύνους με ἀλόγητον γενναϊότητα, παρε-
τηρήσαμεν πολλάκις με μεγίστην εὐαρέσειαν, ὅτι τὰ στρατευ-
ματα ταῦτα πάντοτε ἐφιλοτιμήθησαν νὰ διάγωσιν ὡς καλοὶ
στρατιῶται με τὰ ἀνδρεία Ἡμέτερα ἐθνικὰ στρατεύματα εὐρι-
σκόμενα εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις εἰς καλλίστην ἁρμονίαν με
τοὺς πολυαγαπητοὺς Ἡμῶν ὑπηκόους.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα καθ' ἣν διανέμομεν εἰς τοὺς εἰσέτι ἐν-
ταῦθα εἰς τὴν Ἡμετέραν ὑπηρεσίαν εὐρισκομένους ἀνδρείους
τὸ παρ' Ἡμῶν συστηθὲν νομισματόσημον τῶν Γερμανῶν ἐθε-
λοντῶν, χορηγεῖ εἰς Ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐκαιρίαν νὰ δώ-
σωμεν εἰς αὐτοὺς δείγμα πασιφανὲς τῆς Ἡμετέρας Β. εὐαρε-
σκείας, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν ἐνταυτῷ τὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον
ἔχομεν νὰ διατηρήσωμεν τὰ σώματα ταῦτα εἰς τὴν παρούσαν
τῶν δυνάμιν, καθόσον καιρὸν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν διὰ
τὴν τακτικὴν μόρφωσιν τῶν Ἡμετέρων ἐθνικῶν στρατευμάτων,
καὶ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, ἥτις πρέπει νὰ προο-
δεύσῃ χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ εἰσέτι ὀλίγους κατοίκους ἔχων
τόπος.

Ἡ παρούσα ἡμέρα χορηγεῖ εἰς Ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμητὴν εὐ-
καιρίαν ἐκφράζοντες τὴν Ἡμετέραν ἐξαίρετον Βασιλικὴν εὐχα-
ρίστησιν πρὸς ὅλον ἐν γένει τὸν Ἡμέτερον στρατὸν, νὰ τὸν
διαβεβαιώσωμεν ἐνταυτῷ, ὅτι με μεγίστην δυσαρέσειαν ἡκού-
σαμεν τὰς συκοφαντίας καὶ προσβολὰς ἐφημερίδων τινῶν κατὰ
ἀνδρῶν τῆς Ἡμετέρας ἐκλογῆς, χαίρομένων τὴν Ἡμετέραν ἐμ-
πιστοσύνην, καὶ ὅτι θέλομεν ἡξεύρει πῶς νὰ διατηρήσωμεν
ἀνέπαφον τὴν τιμὴν ἐκάστου χρηστοῦ ἀνδρός, καὶ ἐπομένως
πρὸ πάντων τὴν τῶν Ἡμετέρων γενναίων ἀξιωματικῶν τόπον
τῶν ἐκ τῆς θέσεώς των πλησιεστέρων Ἡμῶν, ὅσον καὶ τῶν
λοιπῶν Ἑλλήνων ἢ ξένων.

Ἐπιφορτίζομεν τὴν Ἡμετέραν Γραμ. τῶν Στρατ. νὰ γνω-

στοποιήσῃ τὰ παρόντα δι' ἡμερουσίας διαταγῆς πρὸς ὅλα τὰ
σώματα τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ Μ Α Λ Τ Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 2 Ὀκτωβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παρατάσεως τῶν συνεδριάσεων τῶν Κκυργιοδικείων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ-
ματεῦς τῆς Ἐπικρατείας.

Παρατηροῦντες ὅτι τινὰ ἐκ τῶν κακυργιοδικείων στηρίζο-
μενα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἀρθροῦ 409 τῆς ποινικῆς δικο-
νομίας, ἔχοντες τὴν περιφέρειαν ἐκάστου ἐφετείου συσταίνε-
ται κατὰ πόσιν τριμηνίαν δικαστηρίων κακυργιοδικῶν ὡς
ἐξ ὧν, ὅτι δὲν δύναται νὰ παρατείνωσι τὰς συνεδριάσεις
τῶν πέραν τῆς τριμηνίας δι' ἣν ἐσυστήθησαν, ἂν καὶ δὲν ἤθελον
ᾤοντο περὶ τῶν δικῶν ὅσαι ἦσαν παρεσκευασμέναι κατὰ
τὴν ἐνάρξιν αὐτῶν ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης ἐρμηνείας, ἥτις δὲν
ὀφείνεται συνάδουσα με τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου, μὴ περιορίζοντος
τὰς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων τούτων εἰς ὥρισμένον χρόνον
δικαστήριον, ἐγεννήθησαν παράπονα ἐκ μέρους τῶν κατηγορου-
μένων ἐνεκα τῆς ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην σύνοδον ἀναβολῆς τῆς δί-
κης των καὶ τῆς ἐντελευθέρου παρατάσεως τῆς προφυλακίσεως αὐτῶν.

Θέλοντες νὰ διορθώσωμεν τὴν ὥς ἐκ τῆς ἀσφαλείας τοῦ νόμου
καὶ τῆς γενεμένης πρὸς τῶν δικαστηρίων ἐξηγήσεως προξε-
νουμένην εἰς τοὺς κατηγορουμένους βλάβην καὶ νὰ περιορίσω-
μεν τὴν προφυλάκισιν εἰς τὸν ἀπολύτως ἀνγκαῖον καιρὸν.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,
ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α'. Τὰ δικαστήρια τῶν κακυργιοδικῶν δὲν θέλουν διαλύε-
σθαι πρὶν ἢ ἀποφασίσωσι περὶ ὅλων τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς
ἐνάρξεώς των ἐτοιμῶν δικῶν, καὶ ἂν τοῦτο δὲν δύναται νὰ γενῇ
ἐντὸς τῆς τριμηνίας, εἰς ἣν ἐσυστήθησαν, θέλουν παρατείνειν
τὰς συνεδριάσεις των καὶ κατὰ τὴν ἐπομένην τριμηνίαν μέχρι
τῆς ἐντελοῦς ἐκδικάσεως τῶν ἐν τῷ πινακίῳ δικῶν, ἐξαιρου-
μένων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἤθελε διὰ νομίμους λόγους ἀποφα-
σθῇ ἢ εἰς ἄλλην σύνοδον ἀναβολή.

Β'. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνάρξεώς των ἡτοι-
μασμένων δικῶν, τὰ δικαστήρια τῶν κακυργιοδικῶν θέλουν
δικάζει προσέτι καὶ τὰς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς διαρκείας αὐτῶν
ὥριμους γενομέναι, ἂν ὁ παρὰ τοῖς κακυργιοδικαῖς εἰσαγγελεὺς
ἤθελε τὸ ζητήσῃ, καὶ συναινέσῃ εἰς τοῦτο, ὅ, τε πρόεδρος τῶν
κακυργιοδικῶν, καὶ ὁ κατηγορούμενος.

Γ'. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς ἐπιφορ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1837

ΑΘΗΝΑΙ, 2 Ιανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ δημαρχειῶν τοῦ 1837.

ΟΘΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1834 περὶ δημαρχειῶν, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλα τὰ δημοτικά συμβούλια, τὰ ὁποῖα ἐπρόκυψαν ἐκ τῆς ἐκλογῆς, τῆς γενομένης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀνω σημειωθέντος προσωρινοῦ νόμου τῶν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) 1836 καθὼς καὶ ὅλοι οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς διορισθέντες δήμαρχοι καὶ δημαρχικοὶ πᾶρεδροι, παύουσι τῶν χρεῶν τῶν τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. καὶ ἀντικαθίσταται πάλιν ἐπὶ τῇ βάσει νέας ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ νέαι ἐκλογαὶ θέλουσι ἐπιχειρηθῆναι τὴν πλὴν ἀναβολῆς. Κατὰ ταῦτα, θέλουσι διαταχθῆναι καὶ ἐκτελεσθῆναι ἀκριβῶς οἱ ὁρισμοὶ τοῦ περὶ δήμων νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρ. 1834) καὶ τῶν περὶ ἐκλογῆς ὁδηγιῶν τῶν 8 (20) Ἰουνίου 1834.

Ἄρθρ. 3.

Ἀπαντες οἱ δήμαρχοι θέλουσι προσδιορίσει καὶ δημοσιεύσει ἐντὸς 48 ὥρων μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ παρόντος διατάγματος, φυλαττομένης καὶ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 65 τοῦ περὶ δήμων νόμου διωρισμένης προθεσμίας, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν γενησομένων ἐκλογῶν, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρ. 4.

Αἱ ἐκλογαὶ θέλουσι ἐνεργηθῆναι μετὰ δραστηριότητα καὶ ἀποπερατωθῆναι ὅσον τάχιστα.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ δήμαρχοι θέλουσι μετρήσει καὶ προσδιορίσει τὴν διάρκειαν τῆς πράξεως τῆς ἐκλογῆς τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ δυνηθῇ τὸ πολὺ ἕως τὴν 15 (27) Φεβρουαρ. νὰ καθυποβληθῇ εἰς τοὺς διοικητὰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν πᾶρεδρων, καὶ διὰ τοῦτο νὰ τελεωσῇ καὶ ἐγερθῇ ἐγκλίτως ἡ τῆς ἐκλογῆς ταύτης προηγουμένη πράξις τῆς ἐκλογῆς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ διοικηταὶ θέλουσι δώσει κατὰ ταῦτα ἀκριβεῖς ὁδηγίας καὶ θέλουσι ἐπαγρυπνῆναι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ εἰς τοὺς διοικητὰς ἀνήκουσαι ὡς ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἀνανεώσεως τῶν δημάρχων καὶ πᾶρεδρων τῶν δήμων τρίτης τάξεως, πρέπει νὰ γείνωσι παρ' αὐτῶν τὸ πολὺ ἕως τὴν 22 Φεβρουαρίου (6 Μαρτίου) τ. ε. καὶ νὰ κοινοποιηθῶσι ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρ. 7.

Οἱ διοικηταὶ θέλουσι ἀποστέλλει τοὺς καταλόγους τῶν εἰς τοὺς δήμους πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως ἐκλεγθέντων ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου καὶ τῶν πᾶρεδρων ἐκάστοτε ἐντὸς 48 ὥρων μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, μετὰ γνωμοδότησιν εἰς τὴν προϊσταμένην ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ διοικηταὶ θέλουσι ἐπαγρυπνεῖν ἐπὶ εὐθύνη, ὥστε τὰ νεοκλεγμένα δημοτικά συμβούλια, καθὼς καὶ οἱ νεοδιορισθέντες δήμαρχοι καὶ πᾶρεδροι, νὰ ἐγκαθιδρυθῶσιν εἰς τὴν νόμιμον προθεσμίαν τὴν 1 (13) Μαρτίου τ. ε. μετὰ προηγηθείσαν ὁκοδοσίαν μετὰ τρόπον ἐπίσημον.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆναι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως, καὶ θέλει ἀναγνωσθῆναι ἐπ' ἐκκλησίας μετὰ τὴν τελετὴν τῆς θείας λειτουργίας εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας τοῦ Βασιλείου κατὰ δύο συνεχεῖς κυριακὰς εὐθὺς ἀφ' οὗ φθάσῃ.

2. Πλοία προσερχόμενα ὁμοίως ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας μὲ φορτίον, ἀποβιβάζουσιν αὐτὸ καὶ ἀναχωροῦσι κενά, ἢ τὰνάπα-
λιν, πληρόνουςι τὰ 2/3 τοῦ δικαιώματος.

3. Πλοία προσερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας κενά, καὶ ἀπο-
πλέοντα πάλιν κενά, ἢ ὅσα ἐρχόμενα φορτωμένα ἀναχωροῦσι
μὲ τὸ αὐτὸ φορτίον, τὸ ὅποιον εἶχον ὅταν ἦλθον χωρὶς νὰ ἀ-
ποβιβάσωσι τίποτε, πληρόνουςι τὸ 1/3 τοῦ δικαιώματος.

4. Πλοία προσερχόμενα ἀπὸ λιμένας τοῦ Βασιλείου, καὶ εἰς-
ερχόμενα εἰς ἄλλον λιμένα τοῦ Βασιλείου, πληρόνουςι τὸ ἡμισυ
τῶν δικαιωμάτων.

5. Θεωρεῖται ὡς φορτωμένον πᾶν πλοῖον ἔχον εἴτε τέλειον,
εἴτε ἀτελὲς τὸ φορτίον του.

Ἐξαιρέσεις.

1. Ὅσα πλοία ἀναγκάζονται νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ἕνα λιμένα,
εἴτε ἀπὸ τρικυμίας, εἴτε διότι ἔπαθον βλάβην, εἶναι ἐλεύθερα
παντὸς δικαιώματος, ἐὰν αὐτὰ οὔτε ἐκφορτώσωσιν, οὔτε φορ-
τώσωσι· δύνανται δὲ νὰ μείνωσιν ἐλευθέρως 8 ἡμέρας.

2. Ὅσα πλοία ὠρισμένα δι' ἄλλον λιμένα, ἀπὸ τὸν ὅποιον
ἐμποδίζονται ἐξ αἰτίας τινὸς ὑποθέσεως, ἤθελον εἰσελθεῖν εἰς
ἄλλον λιμένα, ἀλλ' ἤθελον δηλοποιήσῃ εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λιμέ-
νος ἀξιωματικόν, ὅτι δὲν ἔχουσι σκοπὸν οὔτε ν' ἀποβιβάσωσιν,
οὔτε νὰ παραλάβωσι φορτίον, δύνανται νὰ μένωσι 5 ἡμέρας
εἰς τὸν λιμένα, χωρὶς νὰ πληρώσωσιν ἄλλο παρὰ τὸ τοῦ φά-
ρου δικαίωμα. Ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὰ ἐκτὸς τούτου νὰ παρα-
δώσωσι καὶ νὰ παραλάβωσιν ἐλευθέρως γράμματα καὶ χρή-
ματα, μέχρις ὅτου ἰδιαιτέρα διατάγματα διατάξωσιν ἄλλως
περὶ τούτου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 11 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ γενικῆς ἀμνηστείας διὰ τοὺς λειποτάκτας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐγκρίνωμεν διὰ τοὺς λειποτακτῆσαντας
ἐκ τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωμα-
טיκούς, πρὸς ἐορτασμὸν τῶν τελεσθέντων Ἡμετέρων γάμων,
καὶ τῆς εὐτυχοῦς ἐπιστροφῆς Ἡμῶν εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον,
ἀπὸ πατρικὴν εὐμένειαν καὶ χάριν, γενικὴν ἀμνηστείαν, ὅθεν
καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1.

Εἰς ὅλους τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς τοῦ Ἡμε-
τέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὅσοι πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς πα-
ρούσης γενικῆς ἀμνηστείας ἐγίναν ἐνοχοὶ λειποταξίας, ἢ κατ'
ἄλλον δῆποτε τρόπον ἀπεσπάρθησαν ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρε-
σίας τῶν διὰ περισσώτερον ἢ ὀλιγώτερον καιρὸν, καὶ κατὰ τὸ
παρὸν λείπουν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον στρατὸν τῆς ξηρᾶς, θέλει
δοθῇ ὡς πρὸς τοῦτο πλήρης συγχώρησις, καὶ τελεία ἀπόλυσις
τῆς ποινῆς, ἐὰν εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ ἀπὸ σήμερον ἕως
εἰς τὴν 30 Ἰουνίου (42 Ἰουλίου) 1837 ἐπιστρέψωσιν αὐτοθελήτως
εἰς τὰ τάγματά των, ἢ τὰς τάξεις καὶ θέσεις των, καὶ ἀποφαί-
νονται ἑτοιμοὶ νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἐπικείμενα εἰς αὐτοὺς χρέη.

2.

Ἡ συγχώρησις αὕτη μολοντοῦτο δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ

4. Εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ὑπαξιωματικούς ἐκείνους, οἱ
ὅποιοι ἐντὸς τῆς ἀνω ὁρισθείσης προθεσμίας τῆς ἀμνηστείας γί-
νουν ἐνοχοὶ λειποταξίας, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀποσπασθῶσιν
ἀπὸ τὰ χρέη τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Διὰ ἄλλα στρατιωτικὰ κακουργήματα καὶ κοινὰ πλημμε-
λήματα, εἰς τὰ ὅποια ἐγινέ τις, τυχόν, λειποτάκτης ἐνοχός
περιπλέον, εἴτε πρὸ τοῦ, εἴτε καὶ ἀφοῦ ἐλειποτάκτησε.

3.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παραγγέλλεται
νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, τὸ ὅποιον
θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως,
καὶ, ἐκτὸς τούτου, θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς ὅλας τοῦ Ἡμετέρου
Βασιλείου τὰς ἐκκλησίας ἐπ' ἁμβωνος μετὰ τὴν τελετὴν τῆς
ιερᾶς λειτουργίας εἰς δύο κατὰ συνέχειαν Κυριακάς.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 1 (13) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ Μ Α Λ Τ Σ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου, τὴν περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν, ἀπε-
φασίσαμεν νὰ διατάξωμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι φυλάττωσιν ἀπαρσαλεύτως τὴν
ἀρμοδιότητά, τὴν ὑποδειχθεῖσαν εἰς αὐτάς γενικώτερον μὲν διὰ
τοῦ διατάγματος τῶν 3 (15) Ἀπριλίου 1833, ἀκριβέστερον
δὲ διὰ τῶν ἐπομένως ἐκδοθέντων νόμων διαταγμάτων καὶ εἰ-
δικῶν ἀποφάσεων.

Ἄρθρ. 2.

Ὡστε αἱ Γραμματεῖαι εἰς τὸ ἐξῆς θέλουν ἐνεργεῖν ἐντὸς τοῦ
κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός των, χωρὶς νὰ ἐρωτῶσιν, ἐπιφυλατ-
τομένου τοῦ δικαιώματος Ἡμῶν εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρώμεν τὰς
πράξεις των, καὶ χρείας καλούσης, νὰ μεταβάλλωμεν αὐτάς·
πλὴν πρέπει νὰ προσέχωμεν ἐν ταύτῳ καὶ εἰς τὸ νὰ μὴ ὑπερ-
πηδῶσι τὰ ὅρια τῆς ἀρμοδιότητός των, καὶ ν' ἀποφεύγωσι τὰς
περιττὰς ἀναφοράς, καὶ μάλιστα περὶ ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποί-
ας ἀρμόζει εἰς αὐτάς νὰ ἀποφασίσωσιν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκ-
κτάκτων καὶ σημαντικῶν περιπτώσεων.

Ἄρθρ. 3.

Δὲν χρειάζεται νὰ ζητῶσι τὴν ἐγκρισίν Μας διὰ τὴν μεταχεί-
ρησιν τῶν ποσοτήτων, αἵτινες ἀπεφασίσθησαν διὰ τὰς γραφι-
κὰς χρείας των ὡς ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐξόδων, παρομοίως
καὶ ὅταν πρόκειται δι' ἄλλα τινὰ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ
των, τὰ ὅποια ἔλαβον ἤδη τὴν ἐγκρισίν Μας, προϋποτιθεμένου,
ὅτι τὰ ἄρθρα αὐτὰ ἀνήκουσι μετὰξὺ ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ
ἀπόφασις ἐπιφυλλάττεται εἰς αὐτάς· ἡ δὲ εἰδικὴ ἐγκρισὶς Ἡ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 28 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ μέχρι τοῦδε Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κυρίου Ν. Γ. Μπότση ἀπὸ τὴν θέσιν ταύτην.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν κύριον Ν. Γ. Μπότσην τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διατάττομεν ὅπως ἐμῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς Σύμβουλος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν κανονικὸν μισθὸν τὸν συνδεδεμένον μὲ τὴν θέσιν ταύτην.

Συγχρόνως εὐαρεστούμεθα νὰ ἐκφράσωμεν πρὸς αὐτὸν τὴν ἡμετέραν εὐχαρίστησιν διὰ τὸν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθείσης ἀνωτέρω διευθύνσεως, ἀποδεδειγμένον ζῆλον, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀεωσίωσίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρ. 1837 (4 Ἰανουαρίου 1838).

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀναθέσεως τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν ἄχρι τοῦδε Γενικὸν Ταμίαν τοῦ Βασιλείου Κύριον Γ. Σπανιολάκην.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐαρεστούμεθα νὰ ἀναθέσωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸν ἄχρι τοῦδε γενικὸν Ταμίαν τοῦ Βασιλείου Κύριον Γ. Σπανιολάκην μὲ τὸν κανονικὸν μισθὸν τὸν συνδεδεμένον μὲ τὴν θέσιν ταύτην, ἔχοντες πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν πολυχρόνιον ἐμπειρίαν, τὴν ἀποδεδειγμένην φρόνησιν καὶ τὸν χαρακτῆρά του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Δεκεμβρ. 1837 (4 Ἰανουαρίου 1838).

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῆς γενομένης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας συνθήκης.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἡ ἀκόλουθος ὑπουργικὴ διακήρυξις περὶ τῆς γενομένης μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλβετίας συνθήκης ἀφορώσης τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων κτλ. δικαιωμάτων ἀνταλλαχθεῖσα μ' ἄλλην ὁμοίαν τῆς Ἑλβετικῆς Διαίτης, μνηνολογούμενην τὴν 18 Ἰουλίου 1836, δημοσιεύεται διὰ τῆς παρούσης Ἑλληνιστί, Γαλλιστί καὶ Γερμανιστί.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Δεκεμβρίου 1837.

Ὁ προσ. ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Αἱ Κυβερνήσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑλβετικῆς Διαίτης ἀποφασίσασαι κατὰ κοινὴν συγκατάθεσιν νὰ εὐ-

κολύνωσι τὴν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν ἐπικράτειαν μεταβίβασιν τῶν ὑπαρχόντων, ὅσα ἤθελον ἀνήκει εἰς τοὺς ὑπηκόους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς ν' ἀκυρώσῃσι μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν τὰς εἰσπράξεις τὰς γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων» φόρος μεταναστεύσεως καὶ ἄλλας τοιαύτας, ἐσυμφώνησαν τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα.

1. Τὰ δικαιώματα τὰ γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, καὶ δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων» δὲν θέλουν τοῦ λοιποῦ ἀπαιτεῖσθαι οὐδ' εἰσπράττεσθαι, ὁπόταν ἐν περιπτώσει κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς, πωλήσεως, μεταναστεύσεως, ἢ ἄλλης τινὸς περιστάσεως, πρόκειται περὶ μετακομίσεως ὑπαρχόντων ἢ κινήτων κτημάτων ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἑλβετίαν εἴτε ἐκ τῆς Ἑλβετίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθότι πᾶς τοιοῦτος φόρος εἶναι καὶ μένει ἄκυρος μεταξὺ τῶν δύο εἰρημένων ἐπικρατειῶν.

2. Διὰ τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἐννοοῦνται οὐχὶ μόνον αἱ εἰσπράξεις καὶ ἄλλαι τοιοῦτου εἶδους φορολογίαι, ὅσαι ἀποτελοῦσι μέρος τῶν δημοσίων προσόδων, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἄχρι τοῦδε ἤθελον ἐπιβάλλεσθαι πρὸς ὄφελος ἐπαρχιῶν, πόλεων, δικαιοδοσιῶν, συντεχνιῶν, κοινοτήτων ἢ ὁτόμων, εἰς τρόπον, ὥστε τὰ ἐνεργούντα τοιαύτας ἐξαγωγὰς ὑπαρχόντων ἄτομος, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς ἄλλας εἰσπράξεις ἢ φόρους, εἰμὴ εἰς ἐκείνους μόνον, οἵτινες ἐπὶ λόγῳ κληρονομίας, πωλήσεως, ἢ ἀνταλλαγῆς ὁποιασδήποτε ἰδιοκτησίας, εἶναι ἐπίσης ἐπιβεβλημένοι καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, κατὰ τοὺς εἰς ἐκάστην τῶν δύο ἐπικρατειῶν ἰσχύοντας νόμους, διατάξεις καὶ διατάγματα.

3. Ἡ ἀνωτέρω συμφωνία θέλουσιν ἔχει πλήρες καὶ ὁλοσχερὲς ἰσχύος, ὅς ἡμέρας ἀνταλλαχθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως· ἀλλ' ἐντοσούτω διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ὅσον ἰσχυρὸν αἱ ὑπάρχοντες ἐκατέρων τῶν συμφωνηθέντων μερῶν τὰς αἰτίας, αἵτινες ἤθελον προκύβει εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρούσης συνθήκης, ἀπεφασίσθη ρητῶς, ὥστε αἱ εἰρημέναι συμφωνίαι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀπὸ τοῦδε ὡς πρὸς ὅλα τὰ μὴ εἰσέτι ἐξαχθέντα ὑπαρχόντα, ὅσα ἀνήκουσιν εἰς ὑπηκόους ἐκατέρων τῶν Κυβερνήσεων.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παρούσα διακήρυξις ἐν ὄνοματι καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, φέρουσα καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Γραμματείας ταύτης διὰ ν' ἀνταλλαχθῇ μ' ἑτέραν ὁμοίαν ἐκδομένην παρὰ τῆς Ἑλβετικῆς διαίτης.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τὴν 12 (24) Ἰουνίου 1837.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 44.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 30 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρὰ τοῖς ἐμποροδικεῖσι τακτικῶν δικαστῶν κλπ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματείας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ χρεώσται ἐκάστοτε νὰ λαμβάνη παρ' ἡμῶν ἀπ' εὐθείας τὰς ἡμετέρας διαταγὰς περὶ τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ τόπου τῆς διανομῆς τῶν βραβείων, καὶ πρέπει νὰ ἐξαίτηθῃ ἡ

Γ'. Περιθώρισις τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. 25. (163)

Με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς τιμωρεῖται ὁ ἐνοχὸς περιθώριως τῶν σημείων τῆς ἀξίας τῶν ἀρχῶν.

Διάταξις γενική.

Ἄρθρ. 26. (148 § 2.)

Ἐκ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς ἀναφερομένων ἐξουβρίσεων, μόνον τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 12 δυσμενῶν αἰτιάσεων ἡ ἀλήθεια, ἀποδεικνυμένη, ἀπκλλάττει τὸν προσβάλλοντα τῆς ἐνεκα τούτων ποινῆς, διὸ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας εἶναι ἀπαράδεκτος.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ προσβολῶν κατὰ τῆς τιμῆς.

Α'. Ψευδὴς καταμνήσυσις.

Ἄρθρ. 27. (334)

Ὅστις καταμνήσει εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐνεκα ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, ἄνθρωπον, τοῦ ὁποῦ γινώρκει τὴν ἀθώτητα, ἡ δὲ καταμνήσυσις του εἶναι τοιαύτη, ὥστε δύναται νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς ἀνάκρισιν τοῦ καταμνηθέντος, τιμωρεῖται ἐπὶ ψευδῇ καταμνήσει με φυλάκισιν.

1) Δύο μέχρι πέντε ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμνηθεῖσα πράξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ὡς κακούργημα.

2) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ καταμνηθεῖσα πράξις εἶναι πλημμέλημα.

3) Δύο ἐβδομάδων μέχρι τριῶν μηνῶν, ἐὰν αὕτη ἀποτελῇ πειθαρχικὴν τινα παράβασιν ἢ πταίσμα.

Β'. Συκοφαντία.

Ἄρθρ. 28. (335)

Ὅστις προσάπτει εἰς ἄλλον ἐν γνῶσει δι' ἐξωδίκου διαφαιμίσεως ἢ διαδόσεως, ἐγγράφως, ἢ προφορικῶς, δημοσίως, ἢ κρυφίως, πρᾶξιν τινὰ, ἣν, ἐὰν ἀλήθειαν, ἤθελεν ἐκθέσει τὸν ἐνοχοποιούμενον εἰς ἀνάκρισιν, τιμωρεῖται ἐπὶ συκοφαντίᾳ με φυλάκισιν.

1) Τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ προσαπτομένη πράξις εἶναι κακούργημα.

2) Δύο ἐβδομάδων μέχρις ἐνὸς ἐτους, ἐὰν αὕτη εἶναι πλημμέλημα.

3) Τριῶν ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς μηνὸς, ἐὰν ᾗται πειθαρχικὴ παράβασις ἢ πταίσμα.

Γ'. Ἐξόβρισις τῆς τιμῆς.

Ἄρθρ. 29. (336)

Ὅστις ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῆς ψευδοῦς καταμνήσεως, ἢ συκοφαντίας, προσβάλλει διὰ λόγου, ἢ δι' ἐγγράφου, ἢ διὰ συμβολικῆς παραστάσεως, τὴν τιμὴν τοῦ ἄλλου, δυσφημῶν, λοιδορῶν, χλευάζων αὐτὸν περιφρονητικῶς, ἢ προσάπτων εἰς τὸν ἴδιον ἰδιώματα, δόξας, ἢ φρονήματα περιφρονητικά, εἴτε ἀνκφέρειται ὀνομαστικῶς ὁ προσβαλλόμενος, εἴτε ἄλλως καθ' οἷον δῆποτε τρόπον χαρακτηρίζεται, τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας περιστάσεις με φυλάκισιν τὸ πολὺ ἑξ μηνῶν.

1) Ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν εἰς τὴν υπόληψιν τοῦ ὑβρισθέντος, εἰς τὰς σχέσεις τῆς τάξεώς του, εἰς τὰ ἔργα τοῦ ἐπαγγέλματός του, καὶ εἰς τὴν πρόδόν του.

2) Ἐὰν ἡ προσβολὴ ὡς ἐκ τοῦ τόπου τοῦ χρόνου καὶ τῶν μέσων αὐτῆς, διήγειρεν ἰδίως τὴν κοινὴν περιέργειαν.

3) Ἐὰν αὕτη ἀπετείνετο εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν τάξιν των, ἢ δι' ἄλλας σχέσεις, εἶχον δίκαιον ν' ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑβριστοῦ ἰδιαιτέρον σέβας καὶ τιμὴν.

Ἡ παρουσία δύο, ἢ πλειοτέρων τοιούτων περιστάσεων ἰσχύει ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιβαρύνοντα αἰτία.

Ἄρθρ. 30. (338)

Φυλάκισις δύο ἐβδομάδων μέχρι δύο ἐτῶν καταγινώσκειται, ὡς αἰεὶ ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς ἀπευθύνεται εἰς οἰκογένειαν, εἰς πολιτικόν, ἢ θρησκευτικὸν σωματεῖον, ἢ κοινωνίαν εἰς τάξιν ἢ εἰς κλάσιν ἀνθρώπων, ἢ εἰς ἔθνος ὁλόκληρον, ἢ ὡς αἰεὶ ἄλλως διαδίδονται ἐναντίον τοιαύτης ομάδος δόξαι, ἢ φρονήματα, σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐκθέσωσι ταύτην εἰς γενικὴν καταφρόνησιν ἢ εἰς τὸ δημόσιον μῖσος.

Αἱ κατὰ τάξεως ἢ κλάσεως ἀνθρώπων ἀπευθυνόμεναι προσβολαὶ καταδικάζονται κατ' ἐγκλητὴν ἐκάστου μέλους τῆς προσβαλλομένης τάξεως ἢ κλάσεως ἀνθρώπων ἢ δὲ ἐγκλησις ἐκάστου μέλους τοῦ προσβληθέντος ἔθνους τότε μόνον εἶναι δεκτὴ, ὅταν τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ προσβληθέντος ἔθνους.

Ἄρθρ. 31. (339)

Ἐὰν συνηπηρετοῦντες καθ' ὃν χρόνον ἐκτελοῦν τὴν ὑπηρεσίαν των προσβάλλωσι τὴν τιμὴν ἄλλων, εἴτε ὁ ἀνώτερος μετὰ τὸ αὐτῶν ὑπερεπήδησε τὰ συγκεχωρημένα ὅρια ὡς πρὸς τὸν ὑπάλληλόν του, εἴτε οὗτος δὲν ἀπέδωκε πρὸς ἐκαῖνον τὴν χρεωστούμενην ὑποταγὴν, ἢ τὸ σέβας, ἢ ἄλλως συνέβη ἀπρεπὴς τις πρᾶξις ἢ ἐκφρασις μετὰ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν διατελούντων, τοιαῦται περιπτώσεις θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται, ὅχι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ κατὰ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις καὶ κατὰ τοὺς περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὁρισμούς.

Δ'. Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 23. (340)

Ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς ὁ κατηγορηθεὶς ἐπὶ ψευδῇ καταμνήσει ἢ ψευδῇ συκοφαντίᾳ, ἐὰν κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 27 καὶ 28 ἀποδείξῃ ἐντελῶς τὴν ἀλήθειαν τῆς γενομένης πράξεως. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἀποδείξεως ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ποινῆς διὰ τῆσιν ἄλλαν ὕβριν, ἥτις δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀνεγκλίως συνηπηρετήμενη μετὰ τὴν προσαπτομένην πρᾶξιν.

Ἄρθρ. 33.

Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ὡς πρὸς τὴν προσβολὴν τῆς τιμῆς εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 29 καὶ 30 εἶναι ἀπαράδεκτη, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προσβολὴ, καὶ τοι μὴ ἐκθέτουσα τὸν προσβαλλόμενον εἰς δικαστικὴν ἐξέτασιν, ἀπευθύνεται εἰς δημόσιον ὑπάλληλον, ἢ ὑπηρετὴν τοῦ κράτους, καὶ ἀφορᾷ σχέσιν τινὰ τῆς δημοσίας αὐτοῦ ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ διὰ μαρτύρων ἀπόδειξις δὲν εἶναι δεκτὴ.

Ἄρθρ. 34. (341)

Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας συγχωρεῖται, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομένων ἀποδείχθη ἐντελῶς, τιμωρεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὁ προσβάλλων μετὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς ποινῆς, ἐὰν τὸ εἶδος τῆς προσβολῆς ᾗτον χωρὶς ἀνάγκην ἰδίως δυσμενὲς ἢ ἐὰν ὁ τόπος, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐγένεν ἡ προσβολὴ, τὴν κατέστησεν ἰδίως δυσμενῆ ἢ ἀπρεπῆ.

Ἄρθρ. 35. (342)

Ὅστις ἀνταποδίδει διὰ τῶν ἱστων τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην ἐξόβρισιν, τιμωρεῖται μὲν κατὰ λόγον τῆς εἰς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην ἐμπεριεχομένης προσβολῆς τῆς τιμῆς, μολοντοῦτο ὁ προηγηθεὶς ἐρεθισμὸς θεωρεῖται ὡς πρὸς τὸν ἀνθυβρίζοντα αἰτία μετριασεως τῆς ποινῆς.

Ἄρθρ. 36. (343)

Αἱ εἰς τὰ ἀρθρα 27—30 ἀναφερόμεναι προσβολαὶ τῆς τιμῆς δὲν ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ παθόντος.

Τὰ ἐν περιπτώσει τοιούτων προσβολῶν γεγόμενα ἐγγράφα, σημεία ἢ συμβολικαὶ παραστάσεις, καταλαμβάνονται πάντοτε παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

Β. ΕΞΟΔΑ ΔΗΜΟΣΙΑ.

Έκθεσις	Όλική ποσότης	Επισυναπτόμ.	Παρατηρήσεις.
I. Έκτακτος χρήσις.			
α. Έγγυθὲν δάνειον, τόκοι καὶ ἀπόσβεσις	2,981 084	19	
β. Βαυαρικαὶ προκαταβολαὶ ἀπόδοσις κεφαλαίου καὶ τόκων .	1,407,435		
γ. Παλαιὸν χρέος			
δ. Φάλαγξ	710,000	20	
ε. Σύνταξις τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντος στρατοῦ . .	517,208	21	
ζ. Ὁροφυλακὴ τῶν συνόρων	1,150 000	22	
Ποσότης τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων	6,765,727		
II. Τακτικὴ χρήσις.			
Α. Ἐξόδα δημόσια τοῦ τρέχοντος ἔτους.			
1. Ἀνακτόριον	1,000,000		
2. Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας	264,290	23	
3. Ἐξωτερικαὶ σχέσεις	378,250	24	
4. Δικαιοσύνη	577,334	25	
5. Ἐσωτερικὴ διοίκησις			
α. Ὑπολογισμὸς διοικητικῶν, καταστάσεων καὶ οἰκονομικῶν	1,577,238	26	
β. Ὁροφυλακὴ	850,000	27	
6. Ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἐκπαίδευσις		28	
α. Ὑπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου	37,608		
β. Καταβολὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου	404,929		
7. Οἰκονομικὴ διοίκησις			
α. Ὑπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου	92,740	29	
β. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον	119,720	30	
γ. Ἀρχαὶ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ ἐξαλέψεως	237,410	31	
8. Στράτευμα ξηρᾶς	3,949,940	32	
9. Ναυτικὸν	2,666,160	33	
10. Προσθήκη διὰ τὰς διαφόρους προβλέψεις καὶ ἐξαλήψεις	240,000		
Β'. Ἐξόδα τῆς καταστάσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν.		34	
1. Παθητικὰ καθυστεροῦντα	2,700,000		
2. Ὑπόλοιπα μένοντα ἀπὸ τὰ 1833, 34, 34 καὶ 36	4,874,934		
3. Κατάστασις τοῦ ταμείου εἰς τὰ 1836	1,900,000		
4. Εἰς παραβλέψεις καὶ ἐξαλήψεις	300,000		
Γ'. Καθυστεροῦντα τοῦ 1837, τὰ ὅποια μεταβαίνουν εἰς τὰ 1838	3,000,000		
Ποσότης τῶν τακτικῶν ἐξόδων	25,168,253		
Όλικὴ ποσότης τῶν ἐξόδων	34,933,980		

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ
ΑΘΗΝΑΝ

20.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου γίνεται κατὰ τριμηνίαν, ἐκάστη δὲ τριμηνία λογίζεται ἀδιαίρετος, καὶ ὅστις κάμνη ἑναρξιν ἐπιτηδεύματός τινος ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἡ πληρωμὴ ἀρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς τῆς τριμηνίας· καὶ ὅστις παύσει τοῦ νὰ μετέρχεται τὸ ἐπιτήδευσμά του ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας, ἡ πληρωμὴ γίνεται μέχρι τέλους αὐτῆς τῆς τριμηνίας.

Ἀρχαὶ τῶν τριμηνιῶν, καὶ ἀκολούθως τῆς πληρωμῆς εἶναι ἡ ἀ. Ἰανουαρίου, ἡ ἀ. Ἰουλίου, καὶ ἡ ἀ. Ὀκτωβρίου.

21.

Τὰ ἐξόδα τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰ τῆς καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων λογίζονται εἰς βάρος τῶν δημοτικῶν ταμείων. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ δήμου παραχωρεῖται εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα τὸ πέμπτον τοῦ κατὰ δῆμον συναχθησομένου ὀλικοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου. Δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τοῦ πέμπτου τούτου θέλει ἐξοδεύεσθαι ῥητῶς εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ τόπου.

22.

Ὁ περὶ ἐκτελεστικῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων νόμος θέλει ἐφαρμοσθῇ κατὰ τῶν ἀρνούμενων τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων, καὶ ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ θέλει ἐνεργεῖ εἰς τοιαύτας περιπτώσεις τὰ παρὰ τοῦ νόμου τούτου πρὸς τοὺς διοικητικοὺς ταμίας ἀνατιθέμενα χρέη.

23.

Αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ Ἀρχαὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ σύνταξιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

24.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατεῖς θέλει ἐφοδιάσει τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ τὰς διοικητικὰς καὶ δημοτικὰς Ἀρχάς, μὲ τὰς προσηκούσας ὁδηγίας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὠρισμένα.

25.

Ὁ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836, περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμος παύει πλέον ἀπὸ τὸ νὰ ᾔηται εἰς ἰσχὺν διὰ τὸ τρέχον ἔτος καὶ διὰ τὸ μέλλον· ἀντὶ δὲ τούτου, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ὁ παρὼν νόμος.

26.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὰς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

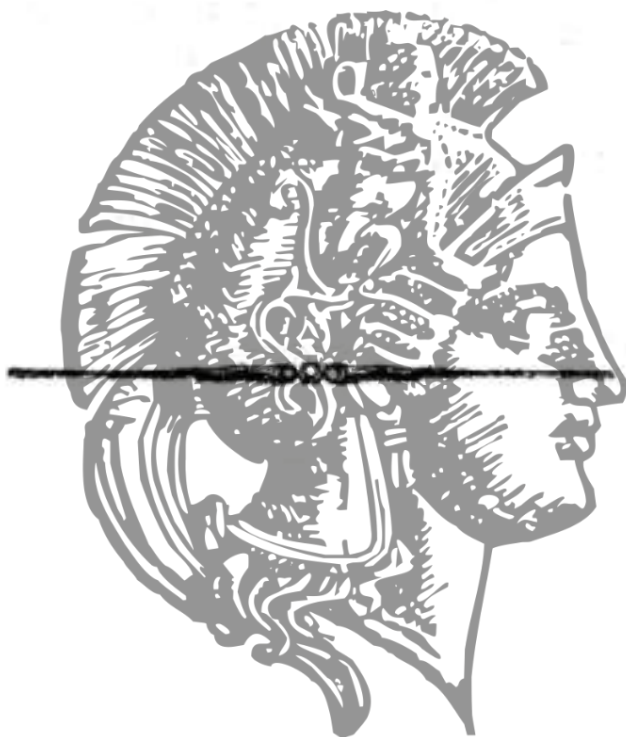
Ἀθῆναι, τὴν 4 (16) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Μ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ

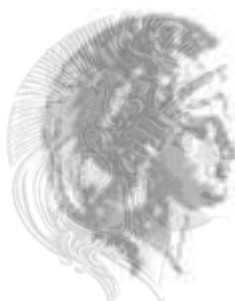
Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Πολυζωΐδου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου Κ. Α. Πολυζωΐδην Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν· θέλει δὲ διευθύνῃ τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ὁμοῦ μετ' ἐκείνην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, τὴν ὁποίαν ἐπίσης διὰ τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν τῷ ἀναθέττομεν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς πύσεως τοῦ Κ. Γ. Ρίζου ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀπὸ τὴν διευθύνσιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας καὶ περὶ τῆς κατατάξεώς του ὡς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Ν. Ἰάκωβον Ρίζον τῆς θέσεως τοῦ Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τοῦ Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας, καθὼς καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, διαττάτομεν ὁμοῦ ὅπως ἐμῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς Σύμβουλος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, μετ' ὁμοῦ τὸν συνδεδεμένον μετ' αὐτὴν τὴν θέσιν ταύτην, διὰ τὴν ὡφελῶμεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ τὴν πολυπειρίαν καὶ τὰς γνώσεις του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837,

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Κ. Πολυζωΐδου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου Κύριον Α. Πολυζωΐδην Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως μετ' ὁμοῦ τὸν κανονικὸν μισθόν, τὸν συνδεδεμένον μετ' αὐτὴν τὴν θέσιν ταύτην, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰς πολυεὶδεις γνώσεις, καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρά του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Α. Παῖκου ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦδε Εἰσαγγελέα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Κ. Α. Παῖκον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης μετ' ὁμοῦ τὸν τακτικὸν μισθόν, τὸν συνδεδεμένον μετ' αὐτὴν τὴν θέσιν ταύτην, ἔχοντες πεποίθησιν εἰς τὰς πολυεὶδεις γνώσεις καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρά του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐδιστάσαμεν νὰ ἀφήσωμεν ἀμετάβλητον τὸ ἐν τῇ ἀπου-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 36 ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1837.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Επισυναπτόμενον ἀριθ. 2.

Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν δεκάτων φόρου.

Ἀριθ.	Ἐκθεσίς	Ποσότης				Παρατηρήσεις.
		Μερικὴ		Ὀλική		
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	Φόρος δεκάτων.					
1	Ἀκαθάριστον εἰσόδημα, ὡς ἔγγιστα ὑπολογισθὲν	6,330,000		
2	Ἐξοδὸν διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φυσικῶν προϊόντων, ὅταν δηλονότι ἡ ἐνοικίασις δὲν ἤμπορέσῃ νὰ γίνῃ	30,000		
3	Καθαρὸν ἔσοδον	6,300,000		
	Ἐξ ἑκατομμύρια τριακόσιν χιλιάδες δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΛΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1837.

Επισυναπτόμενον ἀριθ. 3.

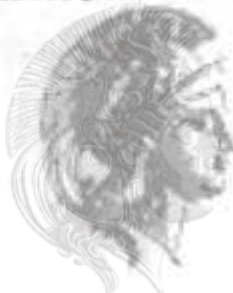
Εἰδικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου.

Ἀριθ.	Ἐκθεσίς	Ποσότης				Παρατηρήσεις
		Μερικὴ		Ὀλική		
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	
	Φόρος ζώων					
1	Ἀκαθάριστὸν ἔσοδον.					
	Ὡς ἔγγιστα ὑπολογισμὸς	2,050,000		
2	Ἐξοδον.					
	Ἰδιαιτέρα ἔξοδα διὰ τὴν εἰσπραξίν, ὅταν δηλαδὴ ἡ ἐνοικίασις δὲν ἤμπορέσῃ νὰ γίνῃ.	
3	Καθαρὸν ἔσοδον	2,050,000		
	Δύο ἑκατομμύρια πενήντα χιλιάδες δραχμαί.					

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΛΩΪΔΗΣ Α. ΠΑΪΚΟΣ

τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

1. Ὅπου θέλει συμβῆ νὰ μὴ ἐνοικισθοῦν οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι, ἐκεῖ θέλει ἐνεργηθῇ ἡ εἰσπραξίς των διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἀπὸ 8 (20) Ἰουνίου 1836.

2. Αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου τῶν φόρων παρὰ τῶν φορολογουμένων θέλουν γενῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ἀπὸ 24 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) τ. ε. περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ,
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ εἰσπράξεως τῆς ἀποδεκατώσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ εἰς περίστασιν καθ' ἣν αἱ πρόσοδοι χωρίων τῶν ἡ δόμων ἢ καὶ ἐπαρχιῶν δλοκλήρων, δὲν θὰ ἐνοικισθοῦν ἀπὸ τῶν κρέται νὰ ληρῇ πρόνοια περὶ τῆς εἰσπράξεως αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, καὶ πρὸς ἐπιφυγὴν πολλῶν καὶ πολυκαιρινῶν ἐπιστάσεων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κανονίζομεν τὴν εἰσπράξιν ταύτην ὡς ἔπεται.

1. Ὅλα τὰ ὄσπρια, λαχανικά, μπιστάνια, ὀπωρικά, ἀμπέλια, ὄψιμα ἐν γένει ὅλα, ὡς βαμβάκια, σήσαμος, γλυκάνισος, ριζάρια, ἀραβόσιτος, καλαμπόκια, καπνοὶ κτλ. θέλουν δεκατισθῇ κατ' ἐκτίμησιν εἰς χρήματα· καὶ ἡ μὲν ἐκτίμησις θελεῖ γενῆ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀρθρ. 29 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς νόμου, ἡ δὲ τιμὴ θέλει προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπάρχους καὶ δημάρχους σχηματιστομένου πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὄρου, κατὰ τὸ ἀπὸ 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) 1834. Ἡμέτερον διάταγμα.

Οἱ ἐκτιμηταὶ ἐκλέγονται ἕνας παρὰ τοῦ δημάρχου δημογέροντος δι' ἑκαστον δῆμον, ἕτερος παρὰ τοῦ Βαστ. οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ εἰς περίπτωσιν διαφωνίας, ὁ τρίτος παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

2. Τῶν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, εἶον σίτου, κριθῆς σίκαλης, βρόμης, κτλ. ἡ ἀποδεκάτωσις γίνεται ὡς ἔπεται. Οἱ φορολογούμενοι ἀπὸ δέσουν τοὺς ῥηθέντας τούτους καρποὺς εἰς ἰσοδύναμ δερμάτια, σχηματίζουσι θημωνίας πηραμιδοειδεῖς. Ἀπὸ τὰς θημωνίας ταύτας ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος ἢ ἀντιπρόσωπος, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἢ ἐνὸς ἐπὶ τούτῳ διορισμένου παρέδρου, ἢ τοῦ δημογέροντος, ὅπου δὲν ὑπάρχει δημάρχος, καὶ ἐνὸς ἱερέως, πέρνει ἀδιαφόρως καὶ χωρὶς ἐκλογὴν ἀπὸ μίαν μόνην ἀράδαν τῆς θημωνίας πέντε δερμάτια, τὰ ὅποια ὁ φορολογούμενος κοπανίζει καὶ λυχνίζει ἔπειτα τὰς σχίζει εἰς ὀκάδας καὶ κατ' αὐτὰ ὑπολογίζει τὸ ὅλον τῆς θημωνίας, τὰς ὀκάδας καὶ τὸ ἀναλογοῦν ἐθνικὸν δικαίωμα· πρέπει δὲ νὰ

προσκληθοῦν προηγουμένως οἱ φορολογούμενοι νὰ ἔχουν εἰς χωριστὰς θημωνίας τὰ ἐκ τῶν ἰδιοκτητικῶν γαιῶν δερμάτια, καὶ εἰς χωριστὰς τὰ ἐκ τῶν ἐθνικῶν.

Τῆς πράξεως ταύτης θέλουν καταστρωθῇ πρωτόκολλα εἰς εἶδος πινάκων, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ καταφάινεται τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, τὸ ποσὸν τῶν δερμάτων, τὸ βάρος τῶν πέντε δερμάτων, ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὅλου καρποῦ, καὶ ὁ τοῦ ἐθνικοῦ δικαίωματος, καὶ θέλουν ὑπογραφῇ ἀπὸ τοὺς ἀνω μνησθέντας. Ματὰ τὴν πράξιν ταύτην οἱ φορολογούμενοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ διαθέσουν, ὅπως θέλουν τοὺς καρποὺς των.

3. Τὸ ἐθνικὸν δικαίωμα θέλει ληφθῇ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους, εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὄρου τῶν τιμῶν, ἐξαχθησόμενον ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῶν τιμῶν, διὰ μὲν ὅλα τὰ λοιπὰ εἶδη ἀπὸ 4 Ἀυγούστου ἕως 30 Σεπτεμβρίου, διὰ δὲ τὸ ἀραβόσιτον καὶ καλαμπόκιον ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου μέχρι 30 Νοεμβρίου.

4. Οἱ πίνακες οὗτοι ἔχουν ἰσχὺν ὁμολογιῶν καὶ θέλουν διευθύνεσθαι ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ χρήματα εἰς τὰς αὐτὰς προθεσμίας, τὰς ὁποίας ὀρίζει ὁ νόμος τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ τὸ τ. ε., μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅ,τι τὰ ἐκ τοῦ ἀραβόσιτου καὶ τοῦ καλαμπόκιου χρήματα θέλουν πληρωθῇ ὅλα εἰς τὴν τρίτην προθεσίαν ὁμοῦ μὲ τὸ ἔσχατον τρίτον τῶν λοιπῶν εἰδῶν.

5. Ἄν, δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν προθεσίαν, δὲν πληρῶσῃ ὁ φορολογούμενος, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχυσιν καὶ ἐκποίησην τῶν πράγματων τοῦ μὴ πληρωθέντος, ὅσον ἐπαρκεῖ νὰ ἐξορληθῇ τὸ χρέος αὐτοῦ.

6. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον ἀναλόγως μὲ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ νόμου 24 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) τ. ε., διατάγματος, λαμβανὲν δυνάμει προσωρινοῦ νόμου 24 θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Ἰουνίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα·

α. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος διὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει ἐνοικισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ἀπὸ 18 Ἀπριλ. 1836.

β. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἐνεργήσῃ αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Ἰουνίου (7 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

δρόμου από τὸν τόπον τῆς ἀποστολῆς ἕως τὴν οἰκίαν τοῦ χρεώστου.

Ἄρθρ. 3.

Ἄν ὁ αὐτὸς ποινήτωρ ἀποστέλλεται εἰς πολλοὺς χρεώστας συγχρόνως, δύναται κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν νὰ διαμεῖνῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἐνδὸς ὁποιοῦδήποτε τούτων, ἢ εἰς ὅλας διαδοχικῶς, ἀλλὰ λαμβάνει παρ' ἐνὸς ἐκάστου ὁλόκληρον τὸ πρόστιμον καὶ τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὸν δρόμον, κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρ. καὶ χρεωστῇ νὰ παρυσιάζεται διὰ τοῦτο εἰς ἕκαστον αὐτῶν καθημέραν.

Ἄρθρ. 4.

Ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ πρόστιμου καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ δρόμου, ὁ χρεώστης δὲν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τίποτε ἄλλο εἰς τὸν ποινήτορα εἰμὴ μόνον ὅ,τι ἀναγκαιοῦν διὰ τὸν ὕπνον τοῦ ἐντὸς τῆς οἰκίας του.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ποινήτορων ἐνεργεῖται πάντοτε ἀπὸ μόνους τοὺς ταμίαις· ἀλλ' οἱ διοικηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσι πρὸς αὐτοὺς προσκαλούμενοι πᾶσαν βοήθειαν καὶ νὰ ἐνεργώσιν, ὥστε πᾶσα πρὸς τὸν ποινήτορα ἀντίστασις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, θεωρουμένη ὡς πρᾶξις ἀξιοποινος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 170 τοῦ ποινικοῦ νόμου, νὰ καταμηνύεται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.

Ἄρθρ. 6.

Ἐὰν εἰς τὴν περίστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν προβλέπει τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρ. 1835 διατάγματος ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀρνήται νὰ διορίσῃ τὸν ὑπάλληλον αὐτῆς νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ ποινήτορος, ἡ ἀρχὴ αὕτη καθίσταται ὑπεύθυνος διὰ τὴν τὴν ἀρνήσιν, ὁ δὲ ποινήτωρ διαμαρτυρούμενος ἢ ἐγγράφως ἢ στοματικῶς ἐνώπιον δύο μαρτύρων διὰ τὴν ἀρνήσιν αὐτῆς, προχωρεῖ ὡς εἰς τὴν ἀπογρᾶφὴν τῆς παρουσίας τοῦ χρεώστου κατὰ τὸ ἄρθρ. 7.

Ἄρθρ. 7.

Τὰ ἐξαιρούμενα ἀπὸ τὴν κατάσχесιν ἢ μεσεγγύησιν μέρη τῆς περιουσίας τοῦ χρεώστου εἶναι μόνον καὶ μόνον ὅσα αὐτὸς λέξει ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 885 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ διοικητοῦ τὴν κατάσχесιν περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ 5 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος.

Ἄρθρ. 9.

Ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τοῦ καταδιώκοντος ταμία νὰ κάμῃ χρῆσιν πρῶτον ὁποιοῦδήποτε τῶν 4 μέσων νομίσῃ καταλληλότερον κατὰ τοῦ χρεώστου ἢ τὴν πώλησιν τῆς κινητῆς περιουσίας του, ἢ τὴν πώλησιν τῆς ἀκινήτου, ἢ τὴν μεσεγγύησιν τῶν ὅσα ἔχει ὁ ὀφειλέτης νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ ἄλλους, ἢ τὴν προσωπικὴν κράτησιν, πάντοτε ὅμως κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρ. 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 διατάγματος. Οὐδὲν τῶν τοιούτων μέσων ἀποκλείει τὰ ἕλλα, ἀλλὰ μάλιστα ἐὰν τύχῃ ἀνάγκη δύνανται ταῦτα νὰ ἐνεργηθῶσι καὶ ὅλα συνάμα.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ τόπου εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν περὶ ἀκτημοσύνης τοῦ χρεώστου διαθεσάωσιν περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρ. 1835 διατάγματος.

Ἄρθρ. 11.

Τὸ παρὰ τοῦ 13 ἄρθρ. τοῦ ρηθέντος διατάγματος χορηγού-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837.

μενον εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς δικαίωμα ἐπεκτείνεται εἰς αὐτοὺς καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπεννοικιαστὰς, καὶ εἰς τοὺς ὑπεννοικιαστὰς ὡς πρὸς τοὺς φορολογουμένους, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν παύει ποσῶς ἢ ἀπὸ μέρους τοῦ δημοσίου πρὸς τοὺς πρώτους ἐνοικιαστὰς καταδίωξις.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς περίστασιν διενέξεως μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ὑπεννοικιαστοῦ καὶ τῶν φορολογουμένων, ἀφοῦ περὶ προσόδων ἐνοικιασθέντων πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος διατάγματος δοθῇ ἡ ἀγωγὴ εἰς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τῆς πρωτεύουσας τῆς διοικήσεως ἢ ὑποδιοικήσεως ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως. Ἐπὶ δὲ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς γίνεται ἡ καταδίωξις.

Ἄρθρ. 13.

Ὅλαι αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρ. 1835 διατάγματος, ὅσαι ἀντέκεινται εἰς τὸ παρὸν, ἀκυροῦνται, αἱ δὲ λοιπαὶ διαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ ἡμετέρα Γραμμ. τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Μ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ
Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Περὶ δημοσίεως τοῦ ἄρθρου 288 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜ. ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐκ τῶν ἄρθρ. 288 τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ ποινικοῦ νόμου παρελήφθησαν μετὰ τὴν λέξιν «ἐξετέλεσαν» αἱ λέξεις «τὴν πρὸ αὐτοῦ πράξεισαν» ἐπομένως διορθοῦται τοῦτο, ὡς ἐφεξῆς. «ὁ φονεὺς τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὅστις ἐκ προμελέτης ἀπαράσκειν ἢ ἐσκεμμένως ἐξετέλεσε τὴν παρ' αὐτοῦ πράξεισαν ἀνθρωποκτονίαν».

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1837.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χρήσεως τοῦ ῥωμαϊκοῦ στατήρος κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες τὴν δυσκολίαν, ἥτις προκύπτει ἐκ τῆς κατασκευῆς μεγάλων ζυγίων, καὶ πολλῶν σταθμῶν διὰ τὸ ζυγίσασμα βαρέων πραγμάτων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐκολύνωμεν τὰ ἐμπορικὰ συναλλαγμὰτα.

τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐκφράζομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ταύτην τὴν περίστασιν τὴν Ἡμετέραν εὐαρέσκειαν περὶ τοῦ ἀποδεδειγμένου ζήλου, τῆς ἀόκνου ἐπιμονῆς του καὶ τῶν καλῶν ἐκδουλεύσεων, τὰς ὁποίας διαρκούσης τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι διαμονῆς του ἀφιέρωσεν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὸ Κράτος Μας, καὶ προσθέτομεν εὐχαρίστως εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Ἡμετέρας πρὸς αὐτὸν Βασιλικῆς εὐμενείας.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ καταστήσωμεν ἀπλουστέραν τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑποθέσεων ἀπεφασίσκαμεν καὶ διαττάτομεν τὰ ἑφεξῆς.

1 Ἡ θέσις τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας καταργεῖται.

2. Τὸ Ἡμέτερον ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει Μας καθυποβάλλει ἂν ἀναθῇ τὰς προτάσεις τοῦ περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ πασῶν τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων ἀρχῶν.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παραδόσεως τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸν Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας καὶ πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κύριον Ἰππότην δὲ Ρουδάρτ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσκαμεν νὰ ἀναθέσωμεν τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειῶν, τῆς ὁποίας ἡ διεύθυνσις ἐμπιστεύθη μέχρι τοῦδε εἰς τὸν Ἡμέτερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ι. Ρίζον, εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας καὶ Πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κ. Ἰππότην δὲ Ρουδάρτ. Συγχρόνως ἐκφράζομεν πρὸς τὸν Ἡμέτερον Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κ. Ι. Ρίζον τὴν

Ἡμετέραν εὐχαρίστησιν περὶ τῆς διεύθυνσεως τῆς Γραμματείας, καὶ διαττάτομεν νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ διεύθυνῃ τὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖαν, καθὼς καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τὸν μισθὸν τοῦδε μισθόν του.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

Ο Θ Ω Ν

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταβάσεως τοῦ Βασιλικοῦ Συμβούλου καὶ Γραμματέως τοῦ Κράτους Ἰππότην δὲ Ρουδάρτ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν.

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσκαμεν καὶ διορίζομεν τὸν Βασιλικὸν Σύμβουλον καὶ Ὑπουργὸν τοῦ Κράτους, κύριον Ἰππότην δὲ Ρουδάρτ ἐξ ἰδιαιτέρας ἐμπιστοσύνης εἰς τὰς πολυεπεῖς γνώσεις τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, μετὰ τὸν τακτικὸν μισθόν. Πρὸς τοῦτοις τὸν διορίζομεν Πρόεδρον τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιφορτιστὸν αὐτὸν καὶ τὴν προεδρίαν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπιφυλαττόμεθα τὴν συνέργειάν του εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἀνακτοβουλίου Μας.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Φεβρουαρίου

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως δωδεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἐπιτροπὴ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.»

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνισχύσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον

6'. Καθαρισμός τῶν ὕπλων εἰς τὴν ὀπλοθήκην, καὶ τῶν μα-
χειρικῶν ἀγγείων.

γ'. Νέα γυμνάσια· ταῦτα δὲ ἐπαναλαμβάνονται παρ' ἐκεί-
νων, ὅσοι ἐδείχθησαν ἀδιάφοροι καὶ ἀμελεῖς εἰς τὰς ἐξασκή-
σεις.

Αἱ ποινικαὶ αὗται ἐργασίαι ἐπιβάλλονται εἰς μόνον τοὺς ναύ-
τας.

4. Κρατήσεις· ἦτοι :

α. Περιορισμός τῆς ἀδείας τῆς ἐκ τοῦ πλοίου ἀπουσίας.

β'. Σίδηρα μεθ' ἐνὸς κρίκου εἰς τὸν πόδα.

γ'. Σίδηρα μεθ' ἐνὸς κρίκου, καὶ μιᾶς ἀλύσσου συρωμένης.

δ'. Σίδηρα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, τὸ πολὺ δύο ἡμέρας
καὶ μίαν νύκτα.

ε. Ἐπὶ μιᾶς κεραίας, τὸ πολὺ τρεῖς ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας
καθ' ἑκάστην.

ς'. Δέσιμον εἰς τὸν μεγάλον ἱστόν· τὸ πολὺ τρεῖς ἡμέρας,
ἀνὰ δύο ὥρας καθ' ἑκάστην.

5. Φυλάκισις ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἀποβαίνουσα αὐστηροτέρα
διὰ τῆς προθέσεως ἀλύσσεων, πέντε ἡμέρας τὸ πολὺ κατὰ συ-
νέθειαν.

6. Παῦσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας δι' ἓνα μῆνα τὸ πολὺ, ἐν τῷ
διαστήματι τῆς ὁποίας δὲν λαμβάνει μισθὸν ὁ τιμωρούμενος.

Ἄρθρον Β'.

Τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν τιμωρούμενα σφάλματα εἶναι
τὰ ἐπόμενα·

α. Πᾶσα παρακοή ναύτου εἰς τὸν ὑπαξιωματικὸν ἢ ἀξιο-
ματικόν του, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ῥητὴν ἄρνησιν ὑπακοῆς.

β'. Ἡ μέθη, ἐὰν δὲν συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἀταξίας.

γ'. Αἱ μεταξὺ ἀνθρώπων τοῦ πληρώματος ἔριδες, ὅταν δὲν
συνέβη πλήγωσις, καὶ δὲν ἔγινε χρήσις ὕπλων καὶ ῥαβδῶν.

δ'. Πᾶσα ἀπουσία ἐκ τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου
ἀνωτέρου.

ε. Τὸ ἔναγμα τῶν φωτῶν, ἢ ἡ ἐκ τῆς ζῆφας μετακίνησις αὐ-
τῶν, εἰς καιρὸν καθ' ὃν τοῦτο δὲν συγχωρεῖται, καὶ εἰς μέρν
τοῦ πλοίου, ὅπου εἶναι ἀπηγορευμένον ν' ἀνάπτονται καὶ νὰ
φέρωνται.

ς'. Πᾶσα παράβασις τῶν διατάξεων τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀ-
στυνομίας.

ζ'. Πᾶσα ἔλλειψις ἀπὸ τὰς κλάσεις, ἀπὸ τὴν φυλακὴν, καὶ
ἐν γένει ὅλα τὰ σφάλματα τὰ ἐναντίων τῆς πειθαρχίας καὶ
τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοίου, τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἀμέλειαν, ἢ ὀ-
κνηρίαν.

Ἄρθρ. Γ'.

Τὰ ἀνωτέρω σφάλματα θεωροῦνται ὡς μᾶλλον ἀξιόποινα,
ὅταν πράττονται ἐν καιρῷ νυκτός· ὅθεν καὶ δύναται νὰ διπλα-
σιασθῇ ἐκείνη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ποινῶν ἥτις ἤθελεν ἀποφαι-
σθῇ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ἀμαρτήσαντα.

Ἄρθρ. Δ'.

Αἱ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι αἱ ἐφε-
ξῆς.

1. Ἐπίπληξις τοῦ προεστῶτος, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἄλλος τις
παρὼν, ἢ ἐπὶ παρούσῃ τῶν παρ' αὐτοῦ προσδιοριζομένων ἀξιο-
ματικῶν, ἢ καὶ ἐνώπιον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

2. Κράτησις εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰς δε-
καπέντε ἡμέρας.

Ἄρθρ. Ε'.

Ἄλλαι πειθαρχικαὶ ποιναὶ, παρὰ τὰς ἀνωτέρω σημειωθεί-
σας, δὲν συγχωροῦνται· παρατηρητέον δὲ, ὅτι σπανίως, ὅσον
ἔνεστι, πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται αἱ φανεραὶ ποιναὶ, διὰ νὰ μὴ
ἀδυνατίζῃται ἡ φιλοτιμία.

Ἄρθρ. ΣΤ'.

Τὰ λοιπὰ παραπτώματα θέλουν δικάζεσθαι συνήθως παρὰ
ναυτοδικεῖων, ὡς καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Ἄρθρ. Ζ'.

Οἱ ἀνωτέρω ὅρισμοι, θεωρούμενοι ὡς παράρτημα τοῦ κατὰ
τὴν 29 Δεκεμβρίου 1836 ἐγκριθέντος παρ' Ἡμῶν ναυτικοῦ
κανονισμοῦ, θέλουν δημοσιευθῇ ἀνηκόντως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 (28) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμήσεως τῶν ἐπιτοπίων γραμμάτων.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν
Γραμματειῶν ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ διατίμησις δι' ἐπιστολάς καὶ φακέλλους διδομένου·
εἰς τὰ ταχυδρομεῖα διὰ νὰ διανεμηθῶσιν ἐπιτοπίως, προσδιο-
ρίζεται·

Α' ἀπλοῦν γράμμα 15 δρ. ἀποκλειστικῶς λεπτὰ 40.

ἀπὸ 45 » μέχρι τῶν 30 » 20.

ἀπὸ 30 » » 60 » 30.

Καὶ αὐτὼ καθ' ἑξῆς ἀπὸ 30 εἰς 30 δρ. περιπλέον 10 λεπτ.

2. Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1
Δεκεμβρίου π. ε. ὅποτε παύουν αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ δια-
τάξεις.

3. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐ-
πικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμήσεως τῶν γραμμάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ-
ματέως ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

1. Ἡ διατίμησις τῶν γραμμάτων τῶν ἐγγειριζομένων ἀπὸ
τὰ ξένα ταχυδρομεῖα, καὶ προσδιορισμένων διὰ τὰ ταχυδρο-
μεῖα τῶν ἐλληνικῶν συνόρων, ἅτινα εἶναι εἰς ἄμεσον ἀνταπό-
κρισιν μ' ἐκεῖνα τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ἐναλλάξ, προσδιορίζεται
εἰς 10 λεπτὰ δι' ἑκάστον ἀπλοῦν γράμμα, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὸ
τρίξιμον ὀφειλομένου δικαιώματος εἰς τὰ ξένα ταχυδρομεῖα,
κατὰ συνέπειαν τῶν διατιμήσεων τῶν ταχυδρομείων ἐκείνων.

2. Ἡ διαλαμβανομένη εἰς τὸ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμ-
βρίου) 1836 Βασ. Διάταγμα, διατίμησις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς
τὰ ἀνωτέρω γράμματα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ διὰ φόρον τῶν μελισσιῶν νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας, καὶ τῇ γνωμοδοσίᾳ τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ 1836 ἔτος εἰς λεπτὰ εἰκοσιπέντε τὸ κοφίνι.

2. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου τούτου ἐναργεῖται διὰ δημοπρασίας, δοθείσης ἀπὸ τὸν πλειστηριάζοντα ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, διὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται προσωπικῶς υπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον ὁ διοικῶν τὴν δημοπρασίαν ὑπάλληλος.

3. Ἡ καταμέτρηση τῶν μελισσιῶν γίνεται τὸν μῆνα Αὐγούστου· ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, εἰς τὴν ἀ. τοῦ Ὀκτωβρίου.

4. Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ ἀπὸ τοῦ ἐνοικιαστὰς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἕως εἰς τὰς 15 Ὀκτωβρίου ὁλόκληρον.

5. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἀπριλίου 1836.

Ο Θ Ω Ν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ,

Ἀρχιγραμματ. τῆς Ἐπικρατείας, Διευθυντῆς τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείας.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 26.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀτελείας ταχ. δικαιωμάτων διὰ τὰ δικόγραφα πενήτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες ὅτι ἡ φιλάνθρωπος καὶ δικαία τοῦ ἀρθρ. 223 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διάταξις, ἡ ἀπαλλάττουσα παντὸς δικαστικοῦ τέλους τοὺς λαβόντας δικαιώματα πενήτων ἤθελε ματαιωθῇ κατὰ μέγα μέρος, ἂν οἱ τῆς πληρωμῆς παντὸς δικαστικοῦ τέλους λόγῳ πενίας ἀπαλλατόμενοι, δὲν συναπηλλάττοντο καὶ τῆς χάριν τῆς ἀποστολῆς τῶν δικογράφων ταχυδρομικῆς δαπάνης, παραγγέλλομεν τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας νὰ διατάξῃ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, νὰ δέχεται δωρεὰν αὐτὸς τε καὶ

οἱ πανταχοῦ τοῦ κράτους ταχυδρομικοὶ ἐπιστάται πᾶσαν ἐπιστολὴν ἔχουσαν ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος «δικόγραφον πενήτος» χρονολογουμένην καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ἢ ἀντισαγγελέως, προέδρου ἐμποροδικῶν, ἢ εἰρηνοδίκου, καὶ φέρουσαν τὴν ἐπίσημον τῶν ἀρχῶν ταύτην σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΟΥΖΩΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ πώλησεως σφραγιστοῦ χάρτου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλόντες νὰ εὐκολύνωμεν τὴν διανομὴν τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν οὔτε ταμίαι, οὔτε ἰδιῶται ἐπιφορτισμένοι τακτικῶς τὴν πώλησιν, καὶ ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος Ἡμῶν τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας ἀπαντῶσι προηγουμένως τὸν ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοῦς χάρτιν ἀπὸ μακρυνὰ μέρη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Α'.

Εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουν διοικητικοὶ ταμίαι, ἢ ἀντιπρόσωποι ταμιῶν, ἡ διανομὴ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας.

Β'.

Οἱ εἰσπράκτορες οὗτοι, ἀφοῦ προσφέρωσιν ἀξιόχρεον ἐγγύησιν, θέλουν λαμβάνει εἰς πίστωσιν τὸν ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτοὺς σφραγιστὸν χάρτιν, ἀπὸ τὸ γενικὸν ἢ τὰ διοικητικὰ ταμεία, θέλουν ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς πωλουμένης ποσότητος τὸ νόμιμον κέρδος τῶν 10 0/0 καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας θέλουν δίδει εἰς τὸν ἀνήκοντα ταμίαν ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῆς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ διαχειρίσεως των.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 10 Αυγούστου.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανιδοκικιδόδενδρων.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1.

Οἱ ἀπὸ ιδιόκτητα βαλανιδοκικιδόδενδρα, συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς δέκατον.

2.

Οἱ ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ βαλανοκικιδόδενδρα, ἐκτὸς τῶν ἄλλως πως διατεθειμένων, καρποὶ ἀνήκουν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ δῆμόσιον, καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς συνάξει ὅλον τὸν καρπὸν, φροντίζων περὶ τῆς συλλογῆς του, καθ' ἃ ὑπαγορεύουσι τὰ συμφέροντά του.

3.

Ἀπὸ τὰ βαλανιδοκικιδόδενδρα τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ ἐσυνάζοντο ἀνέκαθεν ἀπὸ τοῦ περιόικου καὶ χωρὶς ἐπ' αὐτῶν νὰ ἔχη οὐδεὶς τῶν κατοίκων ἰδίως δικαίωμα ιδιοκτησίας, θέλουν συλλέγει τὸν καρπὸν ἐπίσης οἱ αὐτοὶ περίοικοι ἄνευ διακρίσεως καὶ ἀποδίδει φόρον 25 0/0.

4.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων φόροι θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τμήματα ἢ κατ' ἐπαρχίας, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τῆς 18 (30) Ἀπριλίου τοῦ 1836 καὶ ἀπὸ 21 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1837, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 καὶ εἰς τὰ φιλονεικούμενα βαλανιδοκικιδόδενδρα, μὲ τὴν περὶ καταθήκην εἰς τὸ δῆμόσιον ταμεῖον τοῦ ἀντιτίμου τοῦ μέρους τῶν καρπῶν, κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν, τὸ ὅποιον μένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δεκάτου καὶ τῶν ἐξόδων τῆς συλλογῆς καὶ μετακομίσεως, ἢ διδομένης ἐγγυήσεως, ὥσάυτως μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς φιλονεικίας.

5.

Οἱ φορολογούμενοι κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων των, εἰς τοὺς παρὰ τῆς χρήσεως καθιερωθέντας διὰ τὴν ἐξαγωγὴν λιμένας. Ἡ δὲ μετακόμισις τοῦ μὲν λεγομένου λεπτοῦ καρποῦ πρέπει νὰ ᾔται τελειωμένη τὴν 30 Σεπτεμβρίου, τοῦ δὲ χονδροῦ τὴν 30 Νοεμβρίου. Περὶ τῆς μετακομίσεως τοῦ προϊόντος, ὅσον ὁ ἐνοικιαστὴς ἤθελε συνάξει ἀπὸ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἀναφερόμενα βαλανιδοκικιδόδενδρα, φροντίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος δι' ἐξόδων του.

6.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου θέλει γενῇ εἰς δύο ἴσας δόσεις ἢ μὲν τὴν 1. Ὀκτωβρίου, ἢ δὲ δευτέρᾳ τὴν 1. Νοεμβρίου τ. ε

7.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπι-

κρατείας διατάσσεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐνεργήσῃ αὐτόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αυγούστου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων.

Ο Θ Ω Ν.

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παρατηροῦντες ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀντιμισθίας τῶν δημάρχων παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων κατὰ τὸ ἐδαφ. 40 τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ περὶ δήμων Νόμου ἔδωκε χώραν εἰς πολυεῖδεις καταχρήσεις, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σημερινὴν χρηματικὴν κατάστασιν τῶν δήμων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ κανονίσωμεν τὰ τῆς ἀντιμισθίας ταύτης ὡς ἐφεξῆς.

1.

Εἰς τοὺς δήμους α'. τάξεως ἡ ἐτησίᾳ ἀντιμισθία τοῦ δημάρχου δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπερβαίῃ τὰς δύο χιλιάδας τετρακοσίας (2,400) δραχμὰς, ἐκτὸς εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ βασιλείου, ὅπου ἔμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τρεῖς χιλιάδας (3,000) δραχμ.

2.

Εἰς τοὺς δήμους β'. τάξεως προσδιορίζεται ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν.

Εἰς 600, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 2,000 ἕως 2,500 κατοίκους. — Εἰς 780, διὰ τοὺς ἔχοντας μέχρι τῶν 3,000. — Εἰς 1,000, διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν μέχρι τῶν 7,500. — Εἰς 1,500, διὰ τοὺς ὅσοι ἔχουν ὑπὲρ τοὺς 7,500 κατοίκους.

3.

Εἰς τοὺς δήμους τῆς γ'. τάξεως ὁ μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας προσδιορίζεται ἐπίσης ὡς ἐφεξῆς. Εἰς 200 διὰ τοὺς δήμους τοὺς συνισταμένους ἀπὸ 300 μέχρι τῶν 500 κατοίκων. Εἰς 300, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 500 μέχρι 750. Εἰς 400, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 750 μέχρι 1,000. Εἰς 500, διὰ τοὺς ἔχοντας ἀπὸ 1,000 μέχρι 1,500, καὶ εἰς 600 δι' ἐκείνους τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τοὺς 1,500.

4.

Ἡ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων προσδιορισμένη ποσότης ὡς μέγιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας ἐνὸς δημάρχου δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἀντιμισθίας τοῦ δημάρχου, ἐνὸς κατὰ τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ἀμέσως ἀκολουθοῦντος δήμου.

5.

Εἰς τὴν ἀντιμισθίαν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ἐξόδα τοῦ γραφείου, τὰ διὰ τὴν ἀντιμισθίαν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ, καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου, ἀλλὰ ταῦτα θέλουν διδασθαι χωριστὰ, προσδιοριζόμενα παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

6.

Ἡ ἀντιμισθία αὕτη ἔμπορεῖ νὰ πληρώνεται καὶ κατὰ μῆνα ἀναλόγως.

Ἄρθρ. 69.

Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀμέσως, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 137-153 καὶ 158-163, 196, 334-353 καὶ 535-549 τοῦ ἀπὸ 48 (30) Δεκεμβρίου 1853 ποινικοῦ νόμου. Εἰς δὲ τοὺς συντάκτας ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν συγγραμμάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκδοσις ἤρχισε πρὸ τῆς πρώτης νοεμβρίου τοῦ παρόντος, ἔτους δίδεται ἐμκενὸς προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσίευσος αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς υποχρεώσεις τοῦ ἄρθρ. 54 §. 7.

Μετὰ τὸ μηνιαῖον τοῦτο διάστημα ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶσι καὶ ὡς πρὸς αὐτὰς μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρ. 70.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρίου (5 Δεκεμβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 38.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φόρου τῶν Ἐπιτηδευμάτων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΕΩΘΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν τὸν ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836 ἐκδοθέντα ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμον κατὰ τὴν παρῶσαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας κατάστασιν, καὶ νὰ εἰσαγάγωμεν ἐν φορολογικὸν σύστημα ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων συμφώνως μὲ τὰς περὶ τοῦτου παραδεχθείσας ὁρχάς ἀπὸ τὰ εὐνομούμενα ἔθνη, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν.

1.

Ὁ ἀπὸ 6 (18) Ἰουλίου 1836 νόμος ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεταρρυθμίζεται ὡς ἀκολουθεῖ.

2.

Ὅλα τὰ ἐπιτηδεύματα υποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου, καλουμένου φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων, κατὰ τὰς εἰς τὸν παρόντα νόμον ἐπισυνημμένας δύο διατιμήσεις.

Ὅσοι μετέρχονται ἐν ἑκ τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις διατιμήσεσι διαλαμβανομένων ἐπιτηδευμάτων, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε μὴ, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ ἄδειαν γεγραμμένην ἐπὶ χαρτοσήμου, πληρόντες τὸν διὰ τὸν Δῆμον, εἰς ὃν μετέρχονται τὸ ἐπιτήδευμα, προσδιορισμένον φόρον.

3.

Δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον τοῦτον·

α. Οἱ γεωργοὶ καὶ ὅσοι ἐπασχολοῦνται ἰδίως εἰς γεωργίαν γῆς, δένδρουφύτεϊαν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην γεωπονικὴν βιομηχανίαν·

β. Οἱ ποιμένες καὶ βοσκοὶ διαφόρων ζώων·

γ. Οἱ δημόσιοι υπάλληλοι, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων χρεῶν τῶν, εἴτε ὠρισμένον μισθὸν ἔχοντες, εἴτε ζῶντες ἐκ τυχαίων εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπολαμβάνουν ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας τῶν, ἐκτὸς τῶν δικηγόρων·

δ. Αἱ μαῖται·

ε. Οἱ συγγραφεῖς, οἱ διδάσκαλοι γραμμάτων, καὶ ἐπιστημῶν·

ς. Οἱ ἐφημεριδογράφοι·

ζ. Οἱ ζωγράφοι, ἀγαλματοποιοὶ, καὶ γλύπται·

η. Οἱ ἀχθοφόροι (χαμαλίδες), ὑδροφόροι, ἐπιδιορθῶνται ὑποδημάτων.

θ. Τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, μήτε οἱ διευθύνται αὐτῶν, μήτε καὶ οἱ ἰδιοκτῆταί τῶν, οἵτινες ὑπόκεινται εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ τέλη, ὅσα πληρόνουν καὶ μέχρι τῆς σήμερον δυνάμει τῶν περὶ ναυτιλίας κανονισμῶν καὶ διαταγμάτων.

4.

Ἡ ἄδεια ἰσχύει μόνον διὰ τὸ ἄτομον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἐκδεδωμένη. Οἱ σύντροφοι τοῦ προϊστάμενου ἐμπορίου καὶ βιομηχανίου θέλουν λαμβάνει ἕκαστος ἰδιαίτεραν ἄδειαν πληρόντες ἕκαστος τὸ ἐν τέταρτον τοῦ φόρου, τὸν ὁποῖον πληρώνει κατὰ τὰς δύο διατιμήσεις ὁ προϊστάμενος τοῦ βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ καταστήματος. Ὁ φόρος τῶν συντρόφων τοῦ προϊστάμενου θέλει πληρῶνεται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ὅχι ἀπὸ τὸν προϊστάμενον· εἰς τὸν ἴδιον φόρον τῶν συντρόφων, τούτέστι τὸ ἐν τέταρτον τοῦ φόρου τὸν ὁποῖον πληρώνουν οἱ προϊστάμενοι τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν καταστημάτων, ὑπόκεινται ἀνεξαιρέτως καὶ ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι εἰς αὐτὰ ὡς βοηθοί. Τὸν φόρον δι' ἑκάστου τῶν βοηθῶν θέλουν τὸν πληρῶναι ἀπ' εὐθείας οἱ προϊστάμενοι τῶν καταστημάτων· ὅπου δὲ οἱ βοηθοὶ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ λάβουν ἄδειαν·

Ἡ εἰσπράξις τοῦ φόρου τοῦτου τὰ τέλη τῶν ἐμπόρων καὶ βιομηχανῶν, ὡς καὶ αὐτὰ ἐργάζονται πλησίον τῶν γονέων τῶν κηθῶν, καὶ οἱ μαθητευόμενοι, οἵτινες δὲν ἐτελείωσαν τὸ τρίτον μέρος τῆς μαθητείας τῶν, (ὅταν ἀποδεικνῶσι τοῦτα ἀποπαικτικῶς) καὶ οἱ ἐντὸς ἐμπορικοῦ τινος ἢ βιομηχανικοῦ ἐργαστηρίου ὑπηρετοῦν, τῶν ὁποίου ὁ μηνιαῖος μισθὸς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχμάς.

5.

Ὅσα ἐπιτηδεύματα δὲν ἐμπεριέχονται εἰς μίαν τῶν δύο διατιμήσεων, θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τὸν προσήκοντα φόρον παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐν ταῖς αὐταῖς διατιμήσεσι λοιπῶν ἐπιτηδευμάτων. Προτοῦ δὲ κατατάξῃ εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος, ὀφείλει νὰ καθυποβάλῃ χωρὶς ἀναβολῆς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας σημειῶσιν αὐτῶν, περιέχουσιν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἕκαστον αὐτῶν τῶν ἐπιτηδευμάτων, διὰ νὰ λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάθεσιν τῆς Γραμματείας.

6.

Ὅταν τις μετέρχεται εἰς τὸ αὐτὸ κατὰστημα περισσότερα ἐπιτηδεύματα, τὰ ὁποῖα μεταξὺ τῶν ἔχουν σχέσιν, λαμβάνει τὴν ἄδειαν διὰ τὸ κυριώτερον ἐπιτήδευμά του, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον μᾶλλον ἀσχολεῖται, πληρόνων δι' αὐτὸ μόνον φόρον χωρὶς νὰ πληρῶνῃ κἀνέναν ἄλλον φόρον διὰ τὰ λοιπὰ ἐπιτηδεύματα, τὰ ὁποῖα ἐν παρέργῳ μετέρχεται.

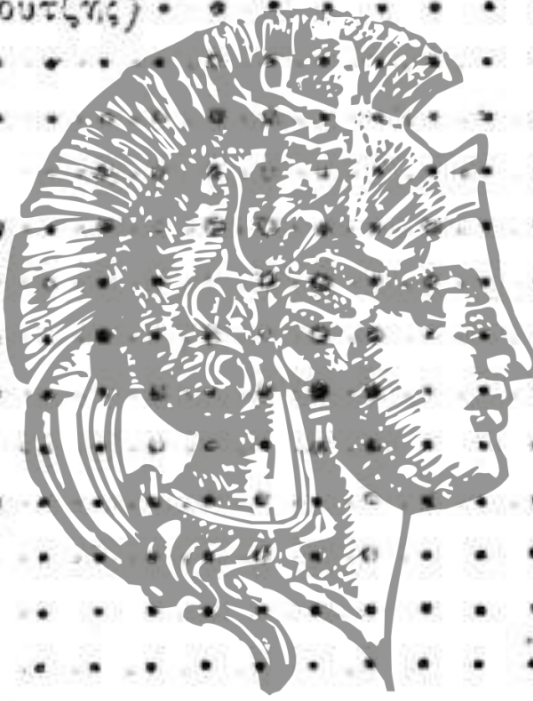
7.

Ὅστις κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρ. 6 ρηθείσας ἀναλογίαις ἀρχίζει ἐπιτήδευμα, υποβαλλόμενος εἰς ἀνώτερον φόρον ἐκείνου, τὸν

Κλάσεις	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχῆς καὶ ἀπέκτεινα.		ἀπὸ 3000 ἕως 5000		ἀπὸ 1000 ἕως 3000		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
	36. Παπλωματᾶς	40		8		6		4	
	37. Παλαιοβιβλιοπώλης	40		8		6		4	
	38. Παιχνιδιάτορες μουσικοὶ	40		8		6		4	
	39. Πλακοστρώτης	40		8		6		4	
	40. Πηγαδᾶς	40		8		6		4	
	41. Πωλητὴς ἐπώρων λιανικῶν	40		8		6		4	
	42. Πωλῶν πετώμενα διάφορα	40		8		6		4	
	43. Πωλητὴς ξυλίνων πραγματειῶν	40		8		6		4	
	44. Πωλητὴς παιδικῶν παιγνιδίων	40		8		6		4	
	45. Πωλητὴς μελοπήτων ἢ λουκουματζῆς	40		8		6		4	
	46. Πωλητὴς πηλίνων ἀγγείων	40		8		6		4	
	47. Πωλητὴς ἀγριμύων	40		8		6		4	
	48. Ῥακοπώλης	40		8		6		4	
	49. Ῥάπτης χωρὶς ἐργατήριον	40		8		6		4	
	50. Ῥιτινοποιὸς (κατραμτζῆς)	40		8		6		4	
	51. Σαμαρᾶς	40		8		6		4	
	52. Σαροματοδέτης	40		8		6		4	
	53. Σανδαλοποιὸς (παπουτζῆς)	40		8		6		4	
	54. Σφραγιδοποιὸς	40		8		6		4	
	55. Στιλβωτὴς	40		8		6		4	
	56. Σχοινοπώλης	40		8		6		4	
	57. Στολιστὴς θαλάμων	40		8		6		4	
	58. Στρωματᾶς	40		8		6		4	
	59. Τζαμπτζῆς	40		8		6		4	
	60. Τορνευτὴς	40		8		6		4	
	61. Στουκαλᾶς	40		8		6		4	
	62. Τορνευτὴς μετάλλων	40		8		6		4	
	63. Τσοκαροποιὸς	40		8		6		4	
	64. Τζυμουκτζῆς	40		8		6		4	
	65. Τιγανοδιορθωτὴς	40		8		6		4	
	66. Ὑφαντὴς βαμπακερῶν	40		8		6		4	
	67. Ὑφαντὴς βαμπακερῶν	40		8		6		4	
	68. Ὑφαντὴς μαλλίνων ρούχων	40		8		6		4	
	69. Ὑφαντὴς βαμβακερῶν καὶ λινῶν	40		8		6		4	
	70. Φραντζολᾶς	40		8		6		4	
	71. Χαλκιᾶς μικρῶν πραγμάτων	40		8		6		4	
	72. Χορδᾶς	40		8		6		4	
	73. Χρωματιστὴς	40		8		6		4	
	74. Ψαθᾶς	40		8		6		4	
	75. Ὁρολογᾶς	40		8		6		4	

Ζ'. Κλάσεις ἀπὸ 4—10.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ὅποιον ἐπλήρουν διὰ τὸ πρῶτον ἐπιτήδευμά του, ὑποχρεοῦται μόνον νὰ πληρώσῃ ἀπὸ τὴν τριμηνίαν καθ' ἣν ἀρχίσῃ τὸ νέον ἐπιτήδευμα, τὸ περιπλέον τοῦ δι' αὐτὸ προσδιορισμένου φόρου, ἂν ἤδη ἐπλήρωσε τὸν διὰ τὸ πρῶτον ἐπιτήδευμά του φόρον.

Ὡσαύτως ὁ εἰς ἀνώτερον κατὰ τὴν διατίμησιν τόπον μεταβαίνων βιομήχανος, θέλει πληρώσει τὸν διὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον τόπον προσδιορισμένον φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματός του, τόσον διὰ τὴν τριμηνίαν, καθ' ἣν ἀρχίζει ἐκεῖ τὸ ἐπιτήδευμά του, ὅσον καὶ διὰ τὰς ὑπολοίπους τριμηνίας, ὅταν ἐξακολουθῇ ἐκεῖ τὸ ἐπιτήδευμά του.

8.

Ὅσοι ξένοι ἐπιχειρήσουν ἐπιτήδευμά τι προσωρινῶς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον κατὰ τριμηνίαν καὶ ἂν ἤθελε παύσει τὸ ἐπιτήδευμα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς τριμηνίας.

Πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν νεοσυστάτων ἐργοστασιῶν, τεχνουργειῶν, καὶ ἐπιτηδευμάτων, ἀφίεται εἰς τοὺς μετερχομένους αὐτὰ ἡ πληρωμὴ τῆς πρώτης τριμηνίας.

Περὶ συντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν.

9.

Οἱ Οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι, βοηθούμενοι ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ τὸν πρέδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, θέλουν παραλαμβάνει τρεῖς ἐκ τῶν εὐπολητοτέρων καὶ εἰδημονεστέρων ἐκαστῆς συντεχνίας, καὶ θέλουν συνταττεῖ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοὺς καταλόγους ὅλων τῶν βιομηχανῶν ἐν γένει, ἐξαιρουμένων ἐκείνων, οἵτινες δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 3. Οἱ δὲ κατάλογοι οὗτοι θέλουν γίνεσθαι κατὰ δήμους. Ἐπομένως δι' ἑκάστον δῆμον θέλει συνταττεῖσθαι ἰδιαιτέρος κατάλογος. Ἀλλ' εἰς τοὺς δήμους, ὅσοι εὐχρηστικῶς ἀπὸ διάφορα χωρία, ἢ ἀπὸ μίαν πόλιν καὶ προάστειον, ἢ χωρία, θέλει γίνεσθαι ἰδιαιτέρος κατάλογος, δι' ἑκάστην πόλιν προάστειον, ἢ χωρίον ἑκάστου δήμου· οἱ δὲ βιομήχανοι ἑκάστου ἐπιτηδεύματος θέλουν ἐπίσης σημειοῦσθαι χωριστὰ, τουτέστιν οἱ βιομήχανοι ἑκάστου ἐπιτηδεύματος θέλουν σημειοῦσθαι ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου.

10.

Ὅπου οἱ ἀνω εἰρημένοι τρεῖς βιομήχανοι δὲν ὑπάρχουν, καὶ προσκληθέντες παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δημάρχου, κατ' αἴτησιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, δὲν παρουσιασθῶσιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν διὰ νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ὀφείλει τότε νὰ προσδεύσῃ μόνος του εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῶν ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας μεταξὺ τῶν τριῶν τούτων βιομηχανῶν καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, σημειοῦνται αἱ γνώμαί των εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ συνταττεόμενον φορολογικὸν κατάλογον, διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς πληροφορία εἰς τὴν ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 13.

11.

Μετά τὴν κατάστρωσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων, οἱ οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι θέλουν ἐκθέτει αὐτοὺς διὰ τῶν διοικητικῶν εἰς τὸ δημαρχικὸν κατάστημα πρὸς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων.

12.

Ὅσοι τῶν ἐμπόρων καὶ λοιπῶν βιομηχανῶν ὑποθέτουν ὅτι ἐφορολογήθησαν πλέον τοῦ δέοντος, θέλουν φέρει τὰ παράπονά των εἰς τὸν διοικητὴν ἐντὸς 12 ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὸ δημαρχεῖον ἔκθεσιν τῶν φορολογικῶν καταλόγων.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, κάθε παράπονον τῶν φορολογουμένων θέλει εἶσθαι ἀπαράδεκτον· ὡσαύτως ἕκαστος δύναται νὰ παραπονεθῇ ἐναντίον τῆς ὁλοτελοῦς παραλεί-

ψεως ἄλλων βιομηχανῶν, καὶ ἄλλων, οἵτινες δὲν ἐφορολογήθησαν προσηκόντως· ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ὁ παραπονούμενος δὲν περιορίζεται ἀπὸ τὴν προθεσμίαν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὰ παράπονά του ἐντὸς 12 ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως.

13.

Οἱ Κατάλογοι, καὶ τὰ παράπονα θέλουν ἐξετάζεσθαι ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, τὸν Δήμαρχον, καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν παραπόνων, προτοῦ νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐνστάσεις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ἂν ἔχῃ, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ κάμῃ αὐτάς, ὅταν εἶναι πεπεισμένος, ὅτι τὰ παράπονα δὲν στηρίζονται εἰς τὸ δίκαιον, καὶ νὰ διευθύνῃ, ὅσας αἱ ἐνστάσεις αὐταὶ δὲν παραδεχθῶσιν ἀπὸ τὴν ῥηθείσαν ἐπιτροπὴν, ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἀναφέρων ταυτοχρόνως καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς αἱ ἐνστάσεις δὲν ἐγίναν δεκταί.

Ἡ ἐξέτασις δὲ πρέπει νὰ γίνεσθαι ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνη τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διὰ πᾶσαν περαιτέρω χρονοτριβὴν.

14.

Κωλυομένου τοῦ διοικητοῦ, ἀναπληρᾷ αὐτὸν ὁ διοικητικὸς γραμματεὺς· κωλυομένου τοῦ δημάρχου, ἀναπληροῖ, αὐτὸν ὁ πρῶτος πρέδρος· αὐτὸν δὲ ὁ δεύτερος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. Κωλυομένου δὲ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, λαμβάνει τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαβὼν κατὰ τὴν πρώτην ἐκλογὴν πλειοτάτος φηρὸς δημοτικοῦ συμβούλου.

15.

Μετά τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως, ὁ διοικητὴς διορίζει ἐκτελεστικὰς τοὺς καταλόγους διὰ τῆς λέξεως «ἐκτελεστικῶν», καὶ διευθύνει αὐτοὺς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον.

16.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἀφοῦ διευθύνει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀντίγραφα τῶν καταλόγων, συνωδευμένα μὲ λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν μὴ παραδεχθέντων παρὰ τῆς διαληφθείσης ἐπιτροπῆς ἐνστάσεων του, καὶ μὲν πρωτοτύπους καταλόγους θέλει διευθύνει εἰς τὸν ἀρμόδιον διοικητικὸν ταμίαν, ἀντίγραφον δ' αὐτῶν ὀφείλει ἐπίσης νὰ διευθύνῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον.

Περὶ ἐκδόσεως τῶν ἀδειῶν καὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

17.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκριθέντων καταλόγων ὁ Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος προετοιμάζει τὰς ἐγγράφους ἀδείας δι' ἑν ἑκάστον τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς αὐτοὺς ἀτόμων, τὰς μονογραφεῖ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος καὶ τὰς πέμπει εἰς τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον· ἑκάστη ἀδεια ἐκδίδεται εἰς ὄνομα τοῦ δημάρχου δι' ἑν ὁλόκληρον ἔτος.

18.

Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ φόρου ἀνατίθεται εἰς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας, οἱ ὅποιοι ἔχοντες ἀνὰ χεῖρας τὰς ἀδείας ἀπὸ τὸν δήμαρχον ἐγχειρίζουν ἑκάστην αὐτῶν εἰς ὅποιον ἀνήκει, ἅμα λαβῶσι παρ' αὐτοῦ τὸ ποσὸν τῆς πρώτης τριμηνίας.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τριμηνιαίου φόρου σημειώνεται ἑκάστοτε εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς ἀδείας, ἐπιβαινομένη διὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος.

19.

Οἱ δημοτικοὶ εἰσπράκτορες ὀφείλουσιν ἐπὶ προσωπικῇ των εὐθύνη νὰ ἐμβάζωσιν εἰς τὰ ἀνήκοντα διοικητικὰ ταμεία τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ἑκάστης τριμηνίας, ἀφοῦ ἐκπέσωσι τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 21 ἐν πέμπτῳ, παραχωρούμενον εἰς τοὺς δήμους.

ταμείων διὰ τῶν εἰδικῶν περὶ ὑπολογισμῶν διαταγῶν καὶ τῶν περὶ ἐνταλμάτων Διαταγμάτων, ὡς περιπλέον καὶ διὰ τῶν ἀναγκαίων διδασκτικῶν διασαφήσεων.
Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Νοεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. Α. ΠΟΥΛΥΖΩΙΔΗΣ.

Α. ΕΣΟΔΑ ΔΗΜΟΣΙΑ.

*Εκθεσις.	Ἀκαθάρστον εἰσόδημα.	Ἔξοδα ἐπιστάσεως καὶ τῆς στοιχειώδους διοικήσεως.	Καθαρὸν εἰσόδημα.	Ἐπισυναρτ.	Παρατηρήσεις.
I. Ἐκτακτα ἔσοδα.					
1. Ἀπὸ τὴν γ'. σειράν τοῦ δανείου	3,987,585	3,987,585	1	
2. Ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν προκαταβολὴν	2,229,086	2,229,086		
Τὸ ὅλον τῶν ἐκτάκτων ἐσόδων	6,216,671	6,216,671		
II. Τακτικὰ ἔσοδα.					
A'. Τοῦ τρέχοντος ἔτους.					
1. Ἀμειστοὶ δημόσιοι φόροι.					
1. Δέκατα	6,330,000	30,000	6,300,000	2	
2. Ζώων φόρος	2,050,000	2,050,000	3	
3. Μελισσίων	50,000	50,000		
4. Ἐπιτηδευμάτων	250,300	300	250,000	4	
5. Ἐνοικίου οἰκοδομῶν	80,200	200	80,000	5	
2. Ἑρμεστοὶ δημόσιοι φόροι					
1. Τέλη τελωνικά	2,440,000	360,000	2,080,000	6	
2. Ὑγειονομικὰ καὶ προξενικὰ δικαιώματα, πρόστιμα	273,650	77,650	196,000	7	
3. Τέλη γαρυσσίου	615,000	145,000	470,000	8	
Καταστήματα δημοσίου					
1. Νομισματοκοπτεῖον	350,000	80,000	270,000	9	
2. Ταχυδρομεῖον	425,000	425,000	10	
3. Βασιλικὸν Τυπογραφεῖον	433,790	411,460	22,330	11	
Κτήματα δημοσίου.					
1. Μεταλλεῖα καὶ ὄρυκτά	240,858	60,215	180,643	12	
2. Ἀλικαὶ	450,000	435,000	15,000	13	
3. Ἰχθυοτροφεία	150,000	150,000		
4. Δάση	482,550	432,550	50,000	14	
5. Ἐλαιῶνες	300,000	300,000		
6. Ὀρυζῶνες	3,000	3,000		
7. Ἀμπελῶνες καὶ Κορινθιακὴ σταφίς	43,269	43,269		
8. Περιβόλια καὶ ἄλλα κτήματα καὶ ὑποστατικά	429,623	29,623	400,000	15	
9. Δημόσια κτίρια	851	851		
10. Ἑργαστήρια καὶ ἐργοστάσια	481,700	31,700	450,000	16	
Λοιπὰ εἰσοδήματα.					
1. Ἑνεργητικὰ κεφάλαια, τόκοι, καὶ τοκισμοὶ ἀναβολῶν	50,000	50,000		
2. Δικθέσιμα συνάγματα καὶ ἐτήσια ἀπὸ πωλήσεως δημοσίων κτημάτων	333,000	433,000	100,000	17	
3. Τυχρὰ εἰσοδήματα	6,000	4,000	2,000	18	
B'. Ἔσοδα τῆς καταστάσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν.					
1. Περίοδος πρὸ τοῦ 1833	40,000	40,000		
2. Ἀπὸ τὰ ὀφειλόμενα τοῦ 1833, 34, 35 καὶ 36, εἴτε καθυστεροῦντα συμποσούμενα	40,463,916	40,463,916		
3. Κεχτάσεις τοῦ ταμείου εἰς τὰ 1836	4,900,000	4,900,000		
Ποσότης τῶν τακτικῶν	27,172,707	4,455,398	22,717,309		
Ὀλικὴ ποσότης τῶν δημοσίων ἐσόδων	33,389,378	4,455,398	28,933,980		
Ο Θ Ω Ν					
ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ, Α. ΠΟΥΛΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.					

Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸν Ἡμέτερον Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κύριον Νικόλαον Μπότασην μὲ τὰς τακτικὰς ἀποδοχάς, τὰς συνδεδεμένας μὲ τὴν θέσιν ταύτην, ἔχοντες πεποιθήσιν εἰς τὴν ἀποδεδειγμένην φρόνησιν, εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ εἰς τὴν ἀφυσίωσίν του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Μαρτίου (2 Ἀπριλίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας.

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ Κ. Γ. Λασσανηὶ ὡς Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Οἰκονομικὸν Διευθυντὴν Κύριον Γεώργιον Λασσανὴν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ μὲ τὸν κανονικὸν μισθὸν, τὸν συνδεδεμένον μὲ τὴν θέσιν ταύτην. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου (12 Ἀπριλ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας,
Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρακινούμεθα νὰ καταργήσωμεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν θέσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπιφυλαττόμεθα νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Μαρτίου (12 Ἀπριλ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ:

Περὶ τοῦ φόρου τῆς βοσκῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ τὰ ποίμνια κατοίκων τινῶν δήμων δι' ἄλλειψιν χειμερινῶν ἢ θερινῶν λειβαδίων μεταφέρονται τὸν χειμῶνα ἢ τὸ θέρος καὶ βόσκουσιν ἐντὸς τῆς περιφέρειας ἑτέρου δήμου· ἐπειδὴ δ' ἐπὶ τῶν ποιμνίων ἐπιβαλλόμενος, δυνάμει τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρίου 1836 διατάγματος, δημοτικὸς φόρος ἀνήκεν ἀνχλόγως εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους, τοὺς περιέχοντας τὰς βοσκάς.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 5 (17) Δεκεμβρ. 1836 διατάγματος ἐπιβαλλόμενος δημοτικὸς φόρος κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον εἰσπράττεται ἐκ τῶν ποιμνίων ἐκείνων, τὰ ὅποια βόσκουσι τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ ἔτους ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείᾳ ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 (29) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας,
ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

(Παρελθὺς φθῆ.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 13 Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ παύσεως τοῦ Κ. Δ. Μανσόλα ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ περὶ τῆς κατατάξεώς του ὡς Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πάυομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Δρόσον Μανσόλαν τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ διατάττομεν ὅπως ἐμβῇ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς Σύμβουλος εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν μισθὸν τὸν συνδεδεμένον μὲ τὴν θέσιν ταύτην, διὰ νὰ ὠφεληθῶμεν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἀπὸ τῆς πολυπειρίας καὶ τὰς γνώσεις του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερ. Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας.

ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Τιμολόγιον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1.

ΤΟΥ

Ἐκπαιδευτικοῦ φόρου τῶν Ἐπιτηδεύματων κατὰ κλάσεις καὶ κατὰ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ.

Κλάσεις	Ἐπιτηδεύματα.	Πληθυσμός.							
		ἀπὸ 5000 ψυχὰς καὶ ἐπέκεινα.		ἀπὸ 3000 μέχρι τῶν 5000.		ἀπὸ 1000 μέχρι τῶν 3000.		ἐντὸς τῶν 1000 ψυχῶν.	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
Α'. κλάσεις ἀπὸ 40—75.	1. Ἀρχιτέκτων (ἢ ἐργολάβος νέων οἰκοδομῶν)	75		60		50		40	
	2. Δικηγόρος	75		60		50		40	
	3. Πραγματευτὴς οἰκιακῶν σκευῶν μὲ μαγαζεῖον	75		60		50		40	
	4. Πραγματευτὴς ξούχων (τζοχατζῆς)	75		60		50		40	
	5. Φαρμακοπώλης	75		60		50		40	
Β'. κλάσεις ἀπὸ 25—50	1. Καφεπώλης μὲ μπιλιάρδον	50		40		30		25	
	2. Κρασοπώλης μὲ τὴν ὀκάν	50		40		30		25	
	3. Ξενοδόχος	50		40		30		25	
	4. Παντοπώλαι διχόρων εἰδῶν ἐμπορεύματος λιανικῶς	50		40		30		25	
	5. Πραγματευτὴς βαρβακερῶν λινῶν καὶ μεταξωτῶν πανι- κῶν μὲ ἐργαστήριον	50		40		30		25	
	6. Πραγματευτὴς τῶν γὰριν καλλιπιδίου νυφῆματος κο- σμήματος (quincailletie)	50		40		30		25	
	7. Ῥαπτοπραγματευτὴς	50		40		30		25	
Γ'. κλάσεις ἀπὸ 20—40	1. Ἴατροι	40		30		20		20	
	2. Πραγματευταὶ ὤμου καὶ δουλευμένου μεταξίου μαλλίου καὶ βαμβυκίου	40		30		20		20	
	3. Πραγματευταὶ δερμάτος καὶ πετζιῶν λιανικῶς	40		30		20		20	
	4. Πωληταὶ φαρφουρίων μ' ἐργαστήριον ἢ μαγαζεῖον	40		30		20		20	
Δ'. Κλάσεις ἀπὸ 15—30.	1. Ἀδαμαντοπώλης	30		25		20		15	
	2. Ἀρωματοπώλης	30		25		20		15	
	3. Βαφοπώλης	30		25		20		15	
	4. Βιβλιοπώλης μ' ἐργαστήριον	30		25		20		15	
	5. Γούναρης	30		25		20		15	
	6. Δημόσιοι κήρυκες	30		25		20		15	
	7. Ζαχαροπλάστης	30		25		20		15	
	8. Λαδᾶς μὲ ἐργαστήριον	30		25		20		15	
	9. Λιανοπώλης διαφόρων ὑλῶν (τζερτζῆς)	30		25		20		15	
	10. Λουτράρης	30		25		20		15	
	11. Ξυδοπώλης μὲ μαγαζεῖον	30		25		20		15	
	12. Πραγματευτὴς σιδερικῶν	30		25		20		15	
	13. Πωλητὴς σιδήρου καὶ μετάλλων λιανικῶς	30		25		20		15	
	14. Πωλητὴς ὑαλικῶν καὶ λιθοπηλίνων ἀγγείων	30		25		20		15	

στάς, φυλκττομένων ἀμετακινήτων τῶν περὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ διατάξεων.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα, ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμῆσεως τῶν ἐφημερίδων κτλ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

1.

Ἡ διατίμησις διὰ τὰς σταυροειδῶς περιτελιγμένας ἐφημερίδας περιοδικὰ συγγράμματα, καθ' ὅσον αὐτὰ ἐν μέρει, ἢ καθ' ὁλοκληρίαν διαπραγματεύονται περὶ πολιτικῶν πραγμάτων, μετακομιζόμενα ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς διοικήσεως, ὅπου ταῦτα ἐκδίδονται, καὶ ὅποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις τὴν ὁποίαν ἤθελεν διατρέξει ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, προσδιορίζεται εἰς 4 λεπτὰ δι' ἑκάστον φύλλον, ἢ μέρος φύλλου ἐκτύπωσης τριάκοντα ὑποδεκαμέτρων, καὶ κάτωθεν.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει αὐξάνει ἀπὸ 4 λεπτὰ διὰ καθέ 30 ὑποδεκάμετρα, ἢ μέρος 30 ὑποδεκαμέτρων, καὶ καθέξῃ.

2.

Τὰ αὐτὰ φύλλα δὲν θέλουν πληρώσει, παρὰ τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθέντων δικαιωμάτων, ὡς ἂν ἀποστέλλονται διὰ τὸ ἑσωτερικὸν τῆς Διοικήσεως, ὅπου ἐκδίδονται.

3.

Αἱ ἐρχόμεναι ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἀπὸ ξένων Κράτη πληρώνουν διὰ τὸ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τρέξιμον τὸ αὐτὸ δικαίωμα, τὸ ὅποιν ἐπροσδιωρίσθη ἀπὸ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 1 δι' ἐφημερίδας, καὶ περιοδικὰ συγγράμματα κοινοποιούμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

4.

Τὸ δικαίωμα δι' ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἐκδιδόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ διευθυνόμενα διὰ ξένα κράτη, θέλει λαμβάνεται κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τὸ ἑσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διατιμῆσεως, πλέον τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ταχυδρομεῖα, διὰ τὸ τρέξιμον τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν εἰς τὰς ξένας ἐπικρατείας, σύμφωνα μὲ τὰς ἐνυπαρχούσας ταχυδρομικὰς συμβάσεις.

5.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838, ὁπότε καὶ παύουν ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς αὐτὸ διατάξεις.

6.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως νὰ ἐνεργήσῃ τὴν παρῶσαν ἀπόφασιν, καὶ κοινοποιήσῃ αὐτὴν διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 (28) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διατιμῆσεως περιοδικῶν συγγραμμάτων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ: ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1.

Ἡ διατίμησις διὰ συλλογὰς, περιοδικὰ συγγράμματα, περιοδικὰ φυλλάδια τῶν νόμων, ἢ χρονικὰ ὑπομνήματα, κοινοποιούμενα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀφιερωμένα μόνον εἰς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας, ἢ βιομηχανίαν προσδιορίζεται εἰς 3 λεπτὰ τὸ τυπογραφικὸν φύλλον, καὶ εἰς 4 1/2 διὰ ἥμισυ φύλλον τυπογραφικόν, ὅποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀπόστασις τοῦ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τρεξίματος.

2.

Ἐκεῖνα τῶν ἐντύπων, τῶν προσδιορισθέντων διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἁρθρου, ὅταν σύγκεινται ὀλιγώτερον ἀπὸ 4 1/2 φύλλον τυπογραφικόν, πληρόρουν τὴν διατίμησιν ἐνὸς ἡμίσεως φύλλου.

3.

Τὰ αὐτὰ ἐντυπα σχηματιζόμενα εἰς τετράδια βραμμένα δι' ἀπλοῦ βήρυματος, ὑπόκεινται ἐπίσης εἰς τὴν κατηγορίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2.

4.

Τὰ φύλλα τὰ περιτελιττοντα τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 1 προσδιορισθέντα ἐντυπα, καταλογίζονται καὶ αὐτὰ εἰς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ἀνήκουσαν διατίμησιν, καθ' ὅσον ὁμοῦς αὐτὰ δὲν εἶναι αὐτόγραφα.

5.

Ἡ διατίμησις διὰ βιβλία χαρτόδετα, φυλλάδια, προγράμματα, καταλόγους, φύλλα μουσικῆς, εἰδοποιήσεις καὶ λοιπὰ ἐντυπα τοιοῦτου εἶδους τυπωμένα, λιθογραφημένα ἢ αὐτόγραφα, προσδιορίζεται ὡς ἀκολούθως.

1 Δι' ἑκάστον φύλλον τυπογραφικόν λεπτὰ 4.

2 Διὰ τὸ ἥμισυ » » 2.

3 Διὰ τὸ τέταρτον » » 1.

6.

Ἐκεῖνα ἐκ τῶν ἐντύπων τοῦ ἀνωτέρω ἁρθρου, τὰ ὅποια εἶναι ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἐν τέταρτον τοῦ τυπογραφικοῦ φύλλου, πληρώνουν τὸ δικαίωμα τὸ προσδιορισθὲν δι' ἐν τέταρτον φύλλου.

7.

Τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα διὰ τὰ εἰς τὴν παρούσαν ἀπόφασιν προσδιορισθέντα εἶδη, ὅσας διευθύνονται ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου, θέλουν λαμβάνεσθαι κατὰ συνέπειαν τῆς διὰ τὸ ἑσωτερικὸν τοῦ Βασιλείου διατιμῆσεως, πλέον τῶν ἀνηκόντων ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων εἰς ξένα ταχυδρομεῖα.

8.

Τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ διατιμῆσεως τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων κτλ. Διατάγματος, ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

9.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1838, ὁπότε καὶ παύουν ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι διατάξεις.

10.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν γραμματέως νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ κοινοποιήσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

τὴν Γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν λειοποίησιν καὶ πειικιλίαν τῶν ἐντοπίων προϊόντων, εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀποφασίζομεν ὡς ἑφεξῆς.

1) Συνίσταται ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ δώδεκα μέλη ὑπὸ τὸ ὄνομα ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐμφύχωσεως τῆς βιομηχανίας.

2) Τὰ μέλη αὐτὰ θέλουν διορισθῇ παρ' Ἡμῶν δι' ἰδιαίτερου διατάγματος καὶ ληφθῇ ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τὰ μέλη τῆς φυσικοῖστορικῆς ἐταιρίας, καὶ ἀπὸ ἰδιώτας, ἔχοντας τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον γνώσεις. Ἐννοί, οἵτινες ἔγιναν ἐγκάτοικοι τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀποκλείονται.

3) Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐμπορεῖ ἀκολουθῶς καὶ ν' αὐξήσῃ, ἀλλὰ τοῦτο θέλει γίνεσθαι, ἀφοῦ πρῶτον τὰ πρωτοδιορισθέντα μέλη ἐγκρίνουν ἄξια τὰ προστεθεσέμενα καὶ προτείνουν εἰς Ἡμᾶς τὴν ἀποδοχὴν τῶν, ἥτις χρήζει πάντοτε τῆς ἐγκρίσεώς Μας.

4) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἔχει ἓνα πρόεδρον, ἓνα ἀντιπρόεδρον, ἓνα γραμματέα καὶ ἓνα ταμίαν, διοριζομένους κατ' ἔτος παρ' Ἡμῶν, καὶ λαμβανομένους ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει προτείνει εἰς Ἡμᾶς ὑποψηφίους.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου ὑπερισχέει, διχοψηφίας οὐσης.

5) Αἱ θέσεις αὗται εἶναι τιμητικαί, καὶ οὐδὲν τῶν μελῶν λαμβάνει μισθόν.

6) Ἡ ἐπιτροπὴ, συνερχομένη ἅπασι τῆς ἐβδομάδος εἰς ῥητὴν ἡμέραν, συσκέπτεται περὶ τῶν μεταχειριστέων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δύναται ν' ἀναπτυχθῇ ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ποικιλωθῶν, αὐξήσων καὶ βελτιωθῶν ὅλα ἐν γένει τὰ προϊόντα τοῦ τόπου.

Καὶ περὶ τῶν εἰσαγόμενων εἰς τὰς δημοσίας ἀγοράς κλάδων τῆς βιομηχανίας γνωμοδοτῶν, ἐὰν κτλ. προσκληθῇ.

7) Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προσδιορίσει ἐν ὀνόματί Μας βραβεῖα εἰς τοὺς διαπρέποντας κατὰ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας, τοὺς κατορθώνοντας τὴν βελτίωσιν τῶν ἐντοπίων προϊόντων, καὶ ἀνευρίσκοντας νέας πηγὰς τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξοδεύσεως αὐτῶν, τοὺς εἰσάγοντας νέα ἐργαλεῖα, φυτὰ, καὶ ζῶα χρήσιμα εἰς τὸν τόπον, τοὺς ἐπιχειριζομένους τὴν σύστασιν νέων κλάδων βιομηχανίας, βάλλοντας εἰς ἐνέργειαν ἀξιολόγους μηχανὰς, συσταίνοντας ὠφέλιμα ἐργοστάσια καὶ χειροτεχνία, ἀποξηραίνοντας λίμνας, κατασκευάζοντας νέας γειτονικάς ὁδοὺς μὲ ἰδιωτικά ἐξόδα κτλ.

8) Τὰ βραβεῖα θέλουν συνίστασθαι:

α. Εἰς ἀμοιβὰς χρηματικὰς ἀπὸ 50 ἕως 500 δραχ.

β. Εἰς νομισματοτόμημα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως, ὁμοῦ μὲ δίπλωμα βραβεῖου, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ νομισματοτόμημα ὅλων τῶν κλάσεων, ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ φέρουν ἐξ ἐνὸς μέρους τὴν Βασιλικὴν εἰκόνα, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου τὴν ἐπιγραφὴν «τοῖς διαπρέπουσιν εἰς τὴν βιομηχανίαν».

Τὰ χρυσᾶ νομισματοτόμημα πρώτης κλάσεως θέλουν ἔχει ἀξίαν 100 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κλάσεως 50 δραχμ. Τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα πρώτης κλάσεως θέλουν ἐκτυπωθῇ ἀξίας 40 δραχμῶν, τὰ δὲ τῆς δευτέρας κλάσεως 5 δραχ. ἀξίας.

10) Ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω εἰρημένων βραβεῖων, ἡ ἐπιτροπὴ δύναται εἰς τινὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εἶναι ὠφέλιμοι, νὰ προσδιορίσῃ, ὡς βραβεῖα, ζῶα ἐκλεκτὰ διὰ κτηνοτροφίαν, μηχανὰς καὶ ἐργαλεῖα, προσέτι σπόρους διαφόρους, οἱ ὅποιοι θέλουν εὐρίσκεσθαι ἀποταμιευμένοι εἰς τὴν συλλογὴν τῶν νομισματοσήμων, καὶ εἰς τὸν βοτανικὸν κήπον κτλ.

11) Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ προγραμμάτων, διανεμομένων ἰδιαι-

τέρως ἢ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν ἀγγελιῶν, καὶ δι' ἄλλου ἰδιαίτερου περιοδικοῦ συγγράμματος, θέλει προσδιορίζει δι' ἕκαστον ἀντικείμενον τὰς πληρωθησομένας συμφωνίας, καὶ τὸ ἀμύδιον βραβεῖον, τὸ ὅποion λαμβάνει ὁ πληρώσας αὐτάς.

12) Αἱ περὶ βραβεῖων προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν μας, πρὶν δημοσιευθῶν.

13) Πρὸς ἐμφύχωσιν προσέτι τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας ἡμπορεῖ νὰ μετριάσθῃ ἢ καὶ νὰ χαρισθῇ ὁ τελωνιακὸς φόρος τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς εἰς τινὰς τῶν ἐργολάθων, οἱ ὅποιοι ἤθελον διακριθῇ εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις τῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ τότε θέλει συνεννοεῖσθαι μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματείας.

Παρομοίαν ἀρμοδιότητα ἔχει καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου ἰδιαίτερας βοήθειας εἰς τινὰς διακεκριμένους ἐργολάθους ἐκ τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας.

14) Τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα πρέπει ἰδιαίτερος νὰ προσηλώσων τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α) Ἡ βελτίωσις ἐν γένει τῆς γεωργικῆς καὶ ἰδιαίτερος ἡ χρήσις ἐντελεστερῶν ἐργαλείων, ἡ παῦσις τῶν νεατῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἐπιταυτοσπορειῶν, ἡ σύστασις τεχνικῶν λειοαδίων, ἡ εἰσαχὺς νέων φυτῶν, ἀναγκαίων εἰς τὴν τροφὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων, ἡ χρησίμων εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὰς τέχνας. Ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμήλων εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ἡ καλλιέργεια τῆς κανάβεως καὶ τοῦ λιναρίου, διὰ κατασκευὴν σχοινίων καὶ πανίων τόσων ἀναγκαίων εἰς τὸ ναυτικόν μας. Ἡ διατήρησις τῶν ζώων εἰς κτηνοτροφίαν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ χρῆσιν τῆς κοπρίας, χρῆσιν τῆς κοπρίας καὶ τόσον σπανίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ κατασκευὴ ἀναβουτικῶν φρεάτων, ἡ ἀποξήρανσις καὶ καλλιέργεια ἐλασθῶν καὶ γέρσων γαιῶν, ἡ βελτίωσις τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων, προσέτι δὲ ἡ κατασκευὴ καὶ βελτίωσις γεωγονικῶν ὁδῶν ἀπὸ ἰδιώτας καὶ δήμους.

β) Ἡ πολλαπλασίασις τῶν δένδρων ἐν γένει, καὶ ἰδιαίτερος ἡ φυτεύσις νέων ἐλαιῶνων, μωρέων καὶ διαφόρων καρπίμων δένδρων. Ἡ σύστασις ἰδιωτικῶν φυτοκομείων καὶ προτύπων ἀγροκτηνίων. Ἡ εἰσχὺς ξένων δένδρων ὠφελίμων καὶ συνηθιζομένων εὐκόλως εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθῶς ἡ ἀκακία, ἡ φιλύρα, ἡ ἱπποκαστανέα κτλ., ἡ ἐγκέντρσις τῶν καρπίμων δένδρων μὲ ἐκλεκτότερα εἶδη ὁπώρων.

γ) Ἡ κτηνοτροφία ἐν γένει καὶ ἰδιαίτερος ἡ βελτίωσις τῶν ἐντοπίων προβάτων, καὶ ἡ μῆξις αὐτῶν μετὰ τῶν ἐντοπίων, ἡ διάδοσις τῆς κτηνιατρίας, τὸ πάχευμα τῶν κερασφόρων καὶ ἐριοφόρων ζώων.

δ) Ἡ βελτίωσις τῶν τυρίων ἐν γένει, καὶ ἡ σύστασις τυροκομείων, εἰς τὰ ὁποῖα ν' ἀνατρέφονται καὶ νὰ ἀλμύγωνται ἐπὶ τούτῳ ἀγελάδες, τῶν ὁποίων τὸ γάλα τόσον ὀλίγον χρησιμεύει σήμερον.

ε) Ἡ βελτίωσις τῶν οἴνων

ς) Ὁμοίως τοῦ ἐλαίου

ζ) Ὁμοίως τῶν μεταξίων

η) » τῶν μαλλίων

θ) » τῆς βυρσοδεψίας

ι) » τῆς κεραμοποιίας

κ) Ἡ σαπυνοπηγία

λ) Ἡ σχοινοπλοκία

μ) Ἡ σύστασις σχιστήρων διὰ σανίδια

ν) Ἡ σύστασις ὑαλουργείων

ξ) Ἡ χαρτοποιία

ο) Ἡ σύστασις χειροτεχνιῶν διὰ κατασκευὴν σακχάρως μὲ κοκκιογούλια

πανεπιστημίου· ἀλλ' εἰς τὸ ἐξῆς, ὁ μὲν πρύτανις θέλει ἐκλέγεσθαι κατ' ἔτος δι' ἀτολύτου πλειοψηφίας ἀπὸ τοῦς καθηγητάς, προτεινομένων δύο ὀνομάτων εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐκλογὴν, οἱ δὲ σχολάρχαι ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς σχολὰς τῶν διὰ πλειοψηφίας.

Ἄρθρ. 28.

Ὁ πρύτανις ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν τῶν ὑποθέσεων τοῦ πανεπιστημίου, καθόσον εἶναι ὑπὸ χρεως πρὸς τοῦτο ἐπιμελούμενος, ὥστε νὰ φυλάττεται πάντοτε ἡ ἀπαιτούμενη ἁρμονία καὶ σύμφορος, καὶ νὰ ἐκτελῶνται κατὰ γράμμα αἱ περὶ πανεπιστημίου ὁδηγαί καὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 29.

Ἐπὶ φοιτητῶν ξένων καὶ μὴ ἐχόντων ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ πανεπιστημίου γονεῖς, πλησίον συγγενεῖς, ἢ ἐπιτρόπους χρεώσται νὰ ἐπαγρυπνῇ ὁ πρύτανις, εἰδοποιῶν τοὺς οἰκείους αὐτῶν, ὅταν καὶ τοὺς βλέπει παρεκτροπόμενους τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐπρεπείας. Διὰ τοῦτο θέλει θεωρεῖ ὡς ἐν τῶν χρεῶν του νὰ γνωρίζῃ τὰς σχέσεις, τὰς συναναστροφάς, τοὺς γνωρίμους κτλ., τῶν φοιτητῶν.

Ἄρθρ. 30.

Ἐν περιπτώσει ἀμελείας, ἢ ἄλλης τινὸς παρεκτροπῆς ἀπὸ μέρους τοῦ καθηγητοῦ, ὁ πρύτανις ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρ. 31.

Εἰς τοὺς παρεκτραπέντας μαθητὰς ἐντὸς τοῦ καταστήματος δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πρύτανις, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, τὰς ἀκολουθοῦσας ποινάς.

α) Ἐπίπληξιν ἰδιαιτέρως.

β) Ἐπίπληξιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τοῦ πανεπιστημίου.

γ) Κράτησις ἐντὸς τοῦ καταστήματος μέχρις 24 ὥρων.

Διὰ πράξεις, ἀπειλούσας ἀκρυτέρας ποινάς, ἀναφέρεται πρὸς τὸ ἀκαδημαϊκὸν συμβούλιον.

Ἄρθρ. 32.

Ὁ πρύτανις συγκαλεῖ, τοῦλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς εἰς συνεδρίασιν τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου καὶ συσκέπτεται μετ' αὐτῶν περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ καταστήματος, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἠθικῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν, καὶ περὶ τῶν σφαλμάτων τὰ ὅποια δὲν ἀνετέθησαν εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Τὸ πρωτόκολλον τῆς συνεδριάσεως τούτων θέλει φυλάττεσθαι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ πανεπιστημίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῶν θέλει καθυποβάλλεσθαι εἰς τὸν Γραμματέα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως χωρὶς τὴν συναίνεσιν τοῦ ὁποίου δὲν συγχωρεῖται νὰ ἐκτελῶνται αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου, ὅταν καταδικάζωσιν εἰς κράτησιν περισσοτέραν τῶν σεσσάρων ἐβδομάδων, ἢ εἰς παντελὴ ἀποβολὴν ἐκ τοῦ πανεπιστημίου.

Περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς Βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἢ ἐπιτροπῆς, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀποφασίσωμεν.

Ἄρθρ. 33.

Τὸ συμβούλιον τοῦ πανεπιστημίου σύγκαιται ἀπὸ τὸν νῦν πρύτανιν καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον, ἀπὸ τοὺς τέσσαρας σχολάρχας, καὶ ἀπὸ ἄλλους καθηγητάς. Ὁ εἰς ἓκ τῶν τελευταίων ἀλλάζει κατ' ἔτος.

Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου προεδρεύει ὁ πρύτανις, καὶ ἰσοψηφίας οὐσας ἀποφασίζει ἡ ψῆφος του.

Ἄρθρ. 34.

Τρεῖς μῆνας, πρὶν τελειώσῃ τὸ ἔτος τῶν μαθημάτων, προκαλεῖ ὁ πρύτανις τὴν ὀλομέλειαν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν, ἥτις ὑπὸ τὴν προεδρείαν του ἐκλέγει διὰ πλειοψηφίας,

α) Δύο ὑποψηφίους διὰ τὴν πρυτανίαν τοῦ ἐπομένου ἔτους (κατὰ τὸ ἄρθρ. 28) καὶ

β) Διαιρουμένην εἰς σχολὰς, τοὺς τέσσαρας σχολάρχας διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος.

Διὰ νὰ ἔχωσι κύρος αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἀπαιτεῖται νὰ ψηφισθῶσιν τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα, ὅντος ἐκάστου αὐτῶν ὑποχρέου νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ τὴν συνέλευσιν τῆς ἐκλογῆς χωρὶς κατεπειγούσης ἀνάγκης. Ὅταν δὲ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐγγράφως ἐκτεθέντες λόγοι κριθῶσιν εὐλογοὶ παρὰ τῆς συνελεύσεως, τότε γίνεται δεκτὸν τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπισυναπτόμενον ἐν τῷ γράμματι ψηφοδέλτιον.

Μέχρι δὲ νεωτέρας διατάξεως, ἐπιτρέπομεν εἰς τοὺς καθηγητάς, τὸσον τοὺς ἐπιτιμίους, ὅσον καὶ τοὺς ἐκτάτους, νὰ ἔχωσιν ἑδρὰν καὶ ψῆφον ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ ὡσαύτως καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι εἰς τὰ ἀκαδημαϊκὰ ἀξιώματα.

Ἄρθρ. 35.

Τὴν ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ δηλωθεῖσαν συνέλευσιν συγκαλεῖ ὁ πρύτανις ὡσαύτως καὶ ἐν τέλει τοῦ ἔτους τῶν μαθημάτων, α. Διὰ νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς διοικήσεώς του, καὶ περὶ τῶν ἀκαδημαϊκῶν συμβάντων, τῶν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ.

β. Διὰ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου συμβούλου (κατὰ τὸ ἄρθρ. 34), καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν δύο ἢ τριῶν, νέων συμβούλων, ἐν περιστάσει, ὅτε δηλ. ἤθελον διορισθῇ διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς, ἢ καὶ δύο, ἀπὸ τοὺς μὴ ἀλλαχθέντας εἰς πρύτανιν, ἢ σχολάρχην καὶ

γ. Διὰ νὰ κάμῃ τὴν παραιτήσιν τοῦ ἀξιώματός του, καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὸν διάδοχόν του εἰς αὐτό.

Ἄρθρ. 36.

Τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τῶν μαθημάτων συνέρχονται καὶ αἱ σχολαὶ κατ' ἰδίαν ἐκάστη, διὰ νὰ προσδιορίσωσιν τὴν τὴν προεδρείαν τοῦ σχολάρχου τὸν κύκλον τῶν ἐντὸς αὐτῶν παρεκτετασμένων μαθημάτων κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Τὰ προτάγματα τῶν διαφόρων σχολῶν συναθροίζων ὁ πρύτανις καθυποβάλλει εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ γενομένης τῆς ἐγκρίσεως, τὰ δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου.

Ἄρθρ. 37.

Ὁμοίως θέλει συγκαλεῖ ἕκαστος σχολάρχης τὴν ἰδίαν σχολὴν εἰς συνέλευσιν, ὅσας καὶ τὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον, ἢ ὅσας καὶ δύο μέλη τῆς σχολῆς προτείνωσι περὶ τούτου, διὰ νὰ συσχερθοῦν περὶ τῶν συμφερόντων εἰς τὴν σχολὴν.

Ἐκτὸς τούτου, διὰ νὰ δύναται ὁ φοιτητὴς, εἰσερχόμενος εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν προκείμενων σπουδῶν, ἐκάστη σχολὴ θέλει συντάττει σύντομον διδασκαλίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς σχέσεως καὶ τῆς μεθόδου, τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν ἐπιστημῶν, ἢ δὲ διδασκαλία αὕτη θέλει δίδεσθαι εἰς ἕκαστον φοιτητὴν, ὅταν ἐγγράφηται.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ κατὰ καιρὸν πρύτανις θέλει ἔχει, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσίᾳ του, βαθμὸν συμβούλου τῆς ἐπικρατίας καὶ ἐπιμίσθιον 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ζ'.

Ἀκροτελεύταιοι ὁρισμοί.

Ἄρθρ. 39.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διάταξιν τοῦ πανεπιστημίου, καὶ τῶν σχολῶν αὐτοῦ, θέλουσι συνταχθῇ καὶ καθυποβληθῇ εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐγκρίσιν ἰδιαίτεροι κανονικοὶ ὁρισμοί, ἔχοντες βάσιν τὸ παρὸν διάταγμα, καὶ τὰς ὑπαρχούσας νομικὰς διατάξεις.

τῆς ἡλικίας του. Πρέπει νὰ ἔχῃ μέγεθος 1,56 μέτρ. καὶ νὰ μὴν ἔχῃ σωματικὰ ἐλαττώματα, τὰ ὅποια καθιστοῦν αὐτὸν ἀνίκανον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, χρεώσται δὲ νὰ παρῶν-σιάζῃ καὶ ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν διαγωγῆς παρὰ τοῦ δημάρ-χου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας· διαμονῆς του.

Ἄρθρ. 7.

ὑπόκειται εἰς τὴν ἀπογραφὴν ὅλοι οἱ ἀπὸ 18 ἕως 24 ἐτῶν Ἕλληνες, καὶ ἐξαιρετικῶς μόνον διὰ τὴν πρώτην συλλογὴν οἱ ἀπὸ 18 ἕως 30 ἐτῶν.

Ἄρθρ. 8.

Μένουν ἐξηρημένοι τῆς τιμῆς τοῦ νὰ κατατάττονται εἰς τὸν στρατὸν, ὅσοι ἀποκλείονται κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ Γενικοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ κατὰ τὸ διάταγμα ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1836 (ἐφημ. Κυβερνήσεως τομ. 24.)

Ἄρθρ. 9.

Ὁ δῆμος εἶναι ἐγγυητὴς διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ φυσικὴν ἱκανό-τητα τῶν νεοσυλλέκτων του, εἰς τρόπον ὥστε εἶναι ὑποχρεω-μένος ν' ἀντικαθιστᾷ ἕκαστον, ὅστις ἐξ αἰτίας νομίμων ὑπαρ-χόντων λόγων, δὲν γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ στρατιωτικὸν σῶμά του, καὶ ὅποιος ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κατατά-ξεώς του θέλει λειποτακτῆσαι.

Ἄρθρ. 10.

Κατὰ τὸν νόμον δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς στρατιωτικὴν ὑπη-ρεσίαν·

1. Ὅλοι οἱ ἐγγαμοὶ, καθὼς καὶ οἱ χρεύοντες πατέρες οἱ κογενειῶν, ὅσοι ἤδη πρὶν τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος νό-μου ὑπανδρεύθησαν.

2. Ὅλοι, ὅσοι μετὰ τὴν ἡμετέραν εἰς Ἑλλάδα ἄφιξιν εἰς πλῆρωσιν ἤδη τὸ στρατιωτικὸν χρέος των διὰ τετραετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν.

3. Ἐκεῖνοι οἱ νέοι οἵτινες εἶναι τακτικοὶ μαθηταὶ καὶ τα-κτικοὶ ἀκροαταὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἢ εἰς τὸ Διοχασκαλεῖον, κατὰστημα εἰς τὸ ὅποιον προετοιμά-ζονται οἱ μέλλοντες διδάσκαλοι τῶν δημοτικῶν σχολείων, κα-θὼς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι προετοιμάζονται ἀποφασιστικῶς εἰς τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἐν γένει ἐκεῖνοι οἵτινες διδάσκον-ται μετ' ἐξόδα τοῦ δημοσίου εἰς διδακτικόν τι κατῴστημα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους, ἐὰν παρέχουν τὰ ἀνήκοντα ἐνδει-κτικὰ περὶ ἠθικότητος, ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας των.

4. Ὅσοι ἀνέλαβον τὸ ἐπάγγελμα ἱερέως, διδασκάλου, ἢ ἱατροῦ.

5. Οἱ μονογενεῖς υἱοὶ καὶ οἱ μόνον μένοντες, ἀποθανόντων τῶν ἄλλων, ὁ μεγαλύτερος υἱὸς δύο ἢ πολλῶν διὰ τοῦ κλή-ρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προσδιοριζομένων, ἂν ὅλοι οὗτοι ἔχουν τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος υἱὸς, ὅστις ἐτελείωσε τοὺς 18 χρόνους. Ἐὰν δὲ οὗτος ὁ μεγαλύτερος εἶναι τυφλὸς ἢ ἀνίκανος νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἢ χάρις αὕτη μεταβαίνει εἰς τὸν δεύτερον· ἀποθανόντων δὲ ὅλων τῶν υἱῶν, οἱ ἀνωτέρω διορισμοὶ θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὸν μεγαλύτερον ὅλων τῶν ἐγγόνων· θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἐπίσης καὶ εἰς τὸν μονογενῆ ἢ μεγαλύτερον ὀρ-φανὸν κάθε οἰκογενείας ξεχωριστὰ, ἐὰν αὕτη εἶναι ἰδιοκτήτης γαιῶν. Τέλος πάντων εἶναι ἐξηρημένος κάθε ἀδελφὸς ὅστις ἐπιτροπεύει ἢ κηδεμονεύει τοὺς ἀνηλίκους ἀδελφοὺς ἢ ἀδελ-φάς του.

6. Ἐκαστος, ὅστις δὲν ἔχει μέγεθος 1,56 μέτρ. καὶ τοῦτο διὰ τὴν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς κατάταξιν του.

Ἐὰν ὅμως οἱ ἱατροὶ δίδουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλει ἀποκτή-σει τὸ προσδιορισμένον μέγεθος, ἐκλείπει καὶ ὁ λόγος οὗτος τῆς ἐξαιρέσεως.

7. Ἐκαστος ὅστις ἐξ αἰτίας σωματικῶν ἐλαττωμάτων καθί-σταται ἄχρηστος διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 11.

Κάθε ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ στρατιωτικῶς, ἔχει τὸ δικαίωμα δι' ἀντικαταστάσεως ἄλλου ν' ἀπαλλαχθῇ τῆς ὑπο-χρεώσεώς του.

Ὁ ἀντικαθιστὼν πρέπει νὰ κατέχῃ ὅλους τοὺς παρὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐν γένει διὰ τὴν εἰς τὸν ἐθνικὸν στρατὸν κα-τάταξιν ἀπαιτουμένας ιδιότητας, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπιβα-ρυνθῇ μὲ ἰδιαιτέραν τινὰ στρατολογικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐὰν ὁ στρατολογούμενος κατετάχθῃ ἤδη ὀριστικῶς εἰς ἐν σῶμα, πρέπει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄνδρα, ὅστις ὑπηρετήσεν ἤδη τέσσαρα ἔτη εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν. Ἐπιτρέπεται καὶ εἰς ἐτι ὑπηρετοῦντα ὑπαξιωματικὸν ἢ στρατιώτην καλῶς διαγω-γῆς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας νὰ καταταχθῇ ὡς ἀντικαταστήτων, πλὴν χρεώσται παντοτε νὰ τελειώσῃ τὸν ὁ-ποῖον αὐτὸς ἔχει καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 12.

Ὅσοι νομίζουν, ὅτι κατετάχθησαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατολογουμένων ἐναντίον τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ νόμου, καθὼς καὶ ὅσοι ἔχουν παράπονα, ὅτι δὲν κατεγράφη εἰς τοὺς ἐλέγ-χους ἄτομόν τι τὸ ὅποιον ἔπρεπε νὰ ὑπέκειτο εἰς τὴν ἀπο-γραφὴν, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνουν τὰ παράπονά των εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ἐὰν ἀποπεμφθῶν ἀπὸ τοῦ δημο-τικὸν συμβούλιον. Ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τοῦ διοικητοῦ δύναται νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ-ματεῖν, χωρὶς μὲν τούτο διὰ τούτου νὰ δύναται νὰ ἐμπο-δισθῇ ἢ ἐκτελέσῃ τῆς ἀπογραφῆς.

Δι' ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ Ναυτικοῦ Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀθήναι τὴν 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν
ΡΟΥΛΑΡΤ, ΣΠΩΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΩΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Α. ΠΟΥΖΩΙΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 41.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 21 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ναυτικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, καὶ τῶν περιπτώσεων καθ' αἷς αὗται πρέπει νὰ ἐφαρμόζονται.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμ-ματείας τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθμὸν 658, καὶ πρὸς συμπλή-ρωσιν τοῦ τίτλου Η'. κεφ. Γ'. τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Ἡ-μετέρων Βασιλικῶν πλοίων ὑπηρεσίας, προσδιορίζομεν εἰς τὰς ναυτικὰς πειθαρχικὰς ποινὰς, καὶ τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς πρέπει αὗται νὰ ἐφαρμόζονται, ὡς ἐφεξῆς·

Ἄρθρ. Α'.

Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ ναύτας ἐπιβάλλονται αἱ ἀκό-λουθαί ποιναί.

1. Ἐπιπλήξεις.

2. Στέρχαις τοῦ εἴνου μέχρι πέντε ἡμερῶν.

3. Ποινὰ ἐργασίας ἥτοι :

α. Ἐκτακτοὶ φυλακαί.

τας παραδόσεις κατὰ τὰς προσδιορισμένας ὥρας, νὰ διαμένουν εἰς αὐτάς, ὅσον εἶναι προσδιορισμένον, καὶ ν' ἀποφεύγουν δι' ἀκριβείας περὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὰς μεταξύ των περὶ αὐτοῦ συγκρούσεις.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ προσωπικὸν τῶν διδασκάλων τοῦ πανεπιστημίου ἐμπεριέχει.

1 Καθηγητὰς τακτικούς.

2. » ἐπιτιμίους.

3. » ἐκτάκτους.

4. Καὶ διδάκτορες τῶν ἰδιαίτερων παραδόσεων τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων καὶ γλωσσῶν.

Ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τοῦ πανεπιστημίου λαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ μαθητευομένου τὰ χάριν τῆς παραδόσεώς των πληρονόμιστα διδάκτρα· οἱ δὲ τακτικοὶ καὶ ἐκτατοὶ καθηγηταί, καὶ οἱ διδάκτορες τῆς ἐπαναλήψεως τῶν μαθημάτων καὶ τῶν γλωσσῶν λαμβάνουσιν, ἐκτὸς τούτου, καὶ ἀνάλογον μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν.

Εἰς τοὺς καθηγητὰς τοὺς τακτικούς καὶ τοὺς ἐπιτιμίους διδομεν τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου, εἰς δὲ τοὺς ἐκτάκτους τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ παρέδρου.

Καθηγητὰς ἐπιτιμίους θέλομεν διορίσει ἄνδρας, διαπρέποντας κατὰ τὸν νοῦν καὶ παιδείαν, καὶ ἔχοντας τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν προθυμίαν νὰ συντελέσωσι κατὰ μέρος διὰ τῆς συνεργείας των. συγκοινωνοῦντες ἐλευθέρως μὲ τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παραδίδωσιν οἱ ἰδιαίτεροι διδάσκαλοι μαθήματα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ θέλει διδοῦναι ἀπὸ τὰς σχολῆς, (ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως ἀπὸ τὴν Γραμματείᾳ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως) εἰς πεπαιδευμένους, ἀποκτάσαντας ἤδη τὸν ἀκαδημαϊκὸν βαθμὸν τοῦ προλήτου, καὶ εἰ ὅποιον διὰ τῆς λοιπῆς των εὐδοκίμησεως, τῆς ἀκριβέστερον προσδιορισθησομένης, ἀπέδειξαν ἐκυτοῦς ἀξίους τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος.

Οἱ ἰδιαίτεροι διδάσκαλοι, ὡς τοιοῦτοι, δὲν θέλουν ἔχει δικαίωμα προεμβασμοῦ καὶ μισθοδοτήσεως. Ἐὰν ὅμως συντέλεσαν διὰ τινος καιρὸν, ὠφελήσαντες εἰς τὸ πανεπιστήμιον, τότε θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τοῦ διορισμοῦ τῶν καθηγητῶν.

Δ'.

Περὶ φοιτητῶν.

Ἄρθρ. 11.

Ἐκαστος εἴτε ἰθαγενὴς, εἴτε ξένος δύναται νὰ γίνῃ δεκτὸς ὡς φοιτητὴς εἰς τὸ πανεπιστήμιον, χρεωστὲι δὲ πρὸς τοῦτο νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν πρύτανιν ὑπ' ἐνὸς κτηματίου, ἢ σταθεροῦ κατοικοῦ τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τὸν ὁποῖον αἱ ἀρχαὶ τοῦ πανεπιστημίου θέλουν διευθύνεσθαι ὁσάκις ἔχουν νὰ πέμψουν εἰς τὴν φοιτητὴν κοινοποιήσεως προσκλήσεις, κτλ. Ὁ κτηματίας, ἢ κάτοικος οὗτος, θέλει ἐγγράφει τὸ ὄνομά του εἰς ἐν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῇ πρυτανίᾳ κρατούμενον βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον θέλει σημειοῦσθαι ἐκάστοτε καὶ ἡ κατὰ καιρὸν κατοικία τοῦ φοιτητοῦ.

Ἄρθρ. 12.

Ἐκαστος μαθητὴς ἰθαγενὴς χρεωστὲι, πρὸ τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ πανεπιστήμιον, νὰ ἐμφανίσῃ τὸ ἀπολυτήριόν του ἀπὸ ἐν τῶν ἐντὸς τοῦ κράτους γυμνασίων, ἢ ἀν' ἐσπούδασεν εἰς ἰδιαιτέρου διδασκαλεῖον, ἢ κατ' οἶκον, νὰ καθυποβληθῇ εἰς ἐξέτασιν ἐντὸς ἐνὸς γυμνασίου, διορισθησομένου ἀπὸ τὴν Γραμ-

ματεῖαν τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, καὶ νὰ ἐμφανίσῃ τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως.

Ἄρθρ. 13.

Ἐκαστος πληρώσας τὰς προεπιγεγραμμένας ὑποχρεώσεις λαμβάνει, μετὰ τὴν ἐγγράφην γραμματίων δηλοῦν τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, καὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν πολιτογράφειαν. Δι' αὐτοῦ τῷ ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κανονικὰς διατάξεις ἢ διαμονὴ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ φοιτήσις εἰς τὰς παραδόσεις, καὶ ἢ χρῆσις ὅλων τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅσα προσφέρει τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 14.

Τὸ γραμμάτιον ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸν φοιτητὴν, ἂν εἰς τὸ διάστημα τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον διαμονῆς ἀναφύσῃ δυσκολία ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του, καὶ γινομένης ἐξετάσεως δὲν δύναται ὁ φοιτητὴς ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀδειαν τῶν γονέων, ἢ καὶ ἐπιτρόπων αὐτοῦ τοῦ νὰ συγχάξῃ εἰς τὸ πανεπιστήμιον ἢ τὴν κατάστασιν αὐτῶν, ἐπαρκοῦσαν διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφόμενας ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρ. 15.

Ὁ ἐγκαταλείψας τὸ πανεπιστήμιον εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν, καὶ ἐπιτρέφων μετὰ ταῦτα, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὰ μαθήματα, χρεωστὲι ν' ἀνανεώσῃ τὴν παρὰ τοῦ πρυτάνεως ἐγγράφην.

Ἄρθρ. 16.

Ἐκτὸς τούτου, ἕκαστος μαθητὴς χρεωστὲι νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, τοῦ ὁποῦ ἐπιθυμῇ ν' ἀκούσῃ τὸ μάθημα, καταγραφῆς ἀδειαν, ἐγγράφων τὸ ὄνομά του εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀκροατῶν, τὴν ὁποίαν ὁ καθηγητὴς παραδίδει εἰς τὸν λογιστὴν διὰ τὴν εἰσπραξίν των διδασκτρων.

Ἄρθρ. 17.

Ὁ βουλομένης νὰ σπουδάζῃ εἰς τὴν σχολὴν τῆς φιλοσοφίας, χρεωστὲι νὰ ἐνδιατρίψῃ τρία ἔτη εἰς αὐτὴν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ προλήτου.

Ὁ σπουδάζων εἰς μίαν τῶν λοιπῶν σχολῶν, χρεωστὲι νὰ διαμείνῃ τρία μὲν ἔτη εἰς αὐτὴν διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμα τοῦ προλήτου, ἐκτὸς τούτου, ν' ἀκολουθήσῃ καὶ ἐνὸς ἔτους μαθήματα τῆς φιλοσοφίας, ἱστορίας καὶ φιλολογίας. Ὁ δὲ μαθητὴς τῆς ἱατρικῆς σχολῆς, ἐκτὸς τούτου, καὶ τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος τῆς φυσικομαθηματικῆς.

Ἄρθρ. 18.

Ἄλλ' εἰς τοὺς φοιτητὰς δὲν ἐπιβάλλεται ὡς πρὸς τὴν σπουδὴν οὐδεμίαν βία, δύναται δὲ ἕκαστος ἐλευθέρως νὰ ἐκλέξῃ ὅποιονδήποτε κλάδον, καὶ ὅποιονδήποτε μάθημα προαίρεται. ὁμοίως ἀνατίθεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκλογή τῆς τάξεως, καθ' ἣν θέλουν ἀποκταῖσθαι τὰς διαφόρους γνώσεις, καὶ μόνος ἑλεγχος αὐτῶν εἶναι αἱ ἐξετάσεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ κάμουν, διὰ νὰ ἀναβῶν εἰς ἀκαδημαϊκὸν βαθμὸν, καὶ λάβουν θέσιν δημόσιον.

Ἄρθρ. 19.

Ἐκαστος φοιτητὴς χρεωστὲι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τοῦ νὰ ὑποτάσσεται εἰς ὅλας τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ καταστήματος διατάξεις καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ. Διὰ δὲ ἀπείθειαν ἢ παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τοῦ πανεπιστημίου, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους μετ' ὀλίγον ἀκαδημαϊκοὺς νόμους, χωρὶς νὰ παραβιάζεται ἐκ τούτου ἡ δικαιοδοσία τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν νόμων, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ οἱ φοιτηταὶ ὑπόκεινται ὡς ἕκαστος πολίτης.

Ὁ δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐξαμηνίας μὴ ἐγγραφεὶς εἰς τι μάθημα, δὲν δύναται πλέον νὰ ἐγγραφῇ εἰς αὐτὸ δι' ὅλην τὴν ἐξαμηνίαν· ὁ δὲ ἐλλείψας τὴν ἡμισεῖαν ἐξαμηνίαν, θεωρεῖται ὡς χρηματίσας ἀπὸν εἰς ὅλον αὐτῆς τὸ διάστημα.

Ἄρθρ. 40.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ διάταγμα τοῦτο.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰανουαρίου 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἐπιμέραν Διαταγὴν τῆς
Αὐτοῦ Μεγαλειότητος
Τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου

ΑΡΜΑΝΣΕΡΓ. Γ. ΓΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ Γ. ΑΛΕΞΑΝΗΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων
Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας Κοινοποιεῖ,

Καθ' ὅσον ἡ Βασιλ. Διαταγὴν, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας λαβοῦσαι ὑπ' ὄψιν τὰς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας ἀναρρέουσας διαφορὰς ἀναφορικῶς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ §. 6 τοῦ πρωτοκόλλ. τῆς 3 Φεβρουαρ. 1830 καὶ τὴν διερχομένην τοῦ εἰρημένου παραγράφου περιεχομένην εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, προσέτι δὲ καὶ τὴν συνθήκην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῆς 21 Ἰουλίου 1832 καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀμοιβαῖον δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως τὸ διαφυλαχθὲν εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ὑπάρχοντων Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν εἰς τοὺς ἀπορίτους ἀνεγνωρίσθη τοῦτο δυνάμει τῶν εἰρημένων ἐπισήμων πράξεων καὶ εἰς τὰς παρ' αὐτῶν ὀριζομένης περιστάσεις, ἀνεδέχθησαν, κατὰ τὴν ἐμφυτον αὐτῶν ἐπιείκειαν, τὴν μεσολάβησιν εἰς κατάπαυσιν τῶν διαφορῶν, ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῇ κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῶν 18 (30) Ἰανουαρ. 1836 τῶν γενομένων ἐν Λονδίῳ συνδιαλέξεων ὑπὸ τῶν πληρεξουσίων τῶν συμβάχοντων Δυνάμεων, καὶ κατὰ τὰς ἄλλων συμβάσεων, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα ἀπεράσαντες ἐμφωνίαν.

Ἄ. Ὅτι αἱ παρ' ἐκείνους χρονογραφηθεῖσαι πράξεις δὲν συμπληρώθησαν εἰσέτι καὶ ὅτι τὸ ἐπὶ τούτῳ εἰς τοὺς Ἑλλήνας παραχωρηθὲν ἐν ἔτος διὰ τῶν πρωτοκόλλων τοῦ Λονδίνου τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ 16 Ἰουνίου 1830 καὶ τὸ ὡσαύτως εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς παραχωρηθὲν ἐν καὶ ἡμῖς διὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης τῆς 21 Ἰουλίου 1832 δὲν λογίζονται εἰμὴ ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ χάρται τῶν ἑλληνικῶν ὀρίων ἤθελον παραδοθῇ εἰς τὰς δύο Κυβερνήσεις.

Β'. Ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη νὰ ἐκτανθῇ ἕως εἰς τὴν 4 (13) Ἰουλίου 1837 καὶ τότε νὰ τελειώσῃ.

Γ'. Ὅτι τὸ συμφωνηθὲν εἰς τοὺς Ἑλλήνας ὑπάρχοντες τῆς Πόρτας δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως ἐκτείνεται εἰς τὰ ἄτομα καὶ τοὺς κατοίκους τῶν μερῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐσημειώθησαν καὶ ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς τὴν παρὰ τοῦ συμβουλίου γενομένην ἐρμηνείαν τοῦ § 6 τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830 καὶ ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἥτοι ἀφ' ἐνὸς μέρους εἰς ὅλας τὰς νήσους καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς στερεᾶς (continent grec) τὰ ὁποῖα ἀφ' οὗ ἔλαβον ὁποιαδήποτε μετοχὴν εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα, ἐπανήλθον ἢ ὑπεβλήθησαν ὕστερον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητά ἀφ' ἐτέρου μέρους εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰς οἰκογενεῖς τῶν Γραικῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἀναγνωρίσθῃ ὡς κακοπραγῆσαντες, ὡς παθόντες θημεύσεις ἢ ἐξορίας ἐνεκα τῶν τότε περιστάσεων.

Ἐ. Ὅτι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς Ἑλλήνες καὶ θέλουν ἐμπεριληφθῆναι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὅσοι θέλουν ὠφεληθῇ ἀπὸ τοῦ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως. Ι. Ὅλοι οἱ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν γεννηθέντες Ἑλλήνες τῆς Τουρκίας ὑπῆκοι, ὅσοι

Le ministre de la Maison du Roi
et des affaires étrangères.

Fait connaître par ordre suprême que les grands Puissances la France, la grande-Bretagne et la Russie ayant pris en considération les differends qui se sont élevés entre le gouvernement grec et la Porte Ottomane au sujet de l'application du §. 6 du Protocole du 3. Fevrier 1830 et de l'explication du dit paragraphe, contenue dans le Protocole du 16 Juin de la même année, ainsi que de l'arrangement conclu à Constantinople le 21. Juillet 1832 en ce qui concerne le droit d'emigration réciproque réservé à ceux de sujets Turcs et Grecs, qui ont été autorisés à s'en prevaloir dans les cas prévus par les actes susmentionnés, se chargèrent, conformément à leurs vues toujours bienveillantes, d'intervenir pour applanir ces differends, et qu'à la suite de cette intervention d'après un Protocole de la conférence tenue à Londres sur cet objet par les Plénipotentiaires des trois Cours le 18 (30) janvier 1836, et en conséquence de nouvelles détermination, le gouvernement grec et la Porte Ottomane sont maintenant convenus

I. Que le délai d'un an accordé pour l'emigration aux Grecs par les Protocoles de Londres du 3 Fevrier, et du 16 Juin 1830, et celui d'un an et demi accordé à cet effet aux Turcs par l'arrangement de Constantinople du 21 Juillet 1832, ne devaient dater que du jour où les Cartes de la frontière grecque seraient remises aux deux Gouvernements, et que par conséquent, ces dits termes d'un an, et d'un an et demi ne commenceront à courir que du 9. Décembre 1863, jour où la dite Carte a été remise au Gouvernement Ottoman.

II. Mais que ces termes sont prolongés jusqu'au 4 (13) juillet 1837, et ne finiront donc qu'au dit jour.

III. Que le droit d'emigration pour les Grecs s'étendra aux personnes et aux lieux indiqués et caractérisés dans l'explication donnée par la conférence au § 6 du Protocole du 3 février 1830, et par le Protocole du 16 juin de la même année, c'est-à-dire, « d'une part, « à toutes les Iles, et à tous les pays du continent grec, « qui, ayant pris une part quelconque à l'insurrection, « ont été rendus à la Porte ou dont la possession lui a « été confirmée; de l'autre, aux individus et familles « quelques de Constantinople et du littoral de l'Asie « Mineure qui seraient connus pour avoir souffert, pour « avoir été frappés de confiscation ou d'exil à cause des « événements.»

« Que seront considérés dès à présent comme Hellènes, et prendront rang dans la catégorie de ceux qui profiteront du droit d'emigration 10. Tous les grecs natifs du territoire Ottoman, qui ont émigré avant le

γραμμάτων, τὰ σκεύη τῆς τυπογραφίας καὶ λιθογραφίας δη-
 μεύονται.

Ἄρθρ. 48. (536)

Με κράτησιν δύο ἡμερῶν μέχρι δύο ἐβδομάδων, καὶ με πρόσ-
 τιμον δέκα μέχρι διακοσίων δραχμῶν, τιμωρεῖται, ὅστις χωρὶς
 νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς τέχνης, μετέρχεται βιβλιοποιίαν, ὅστις,
 ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς, κρατεῖ ἰδιαίτερον ἀναγνωστήριον, ἢ
 συγγραμμάτων δανειστήριον, ὅστις ὁ ἴδιος, ἢ δι' ἄλλου βωπο-
 πωλεῖ (colporteur) συγγράμματα, κηρύττει αὐτὰ δημοσίως ἢ
 τὰ προσφέρει εἰς ἀγορὰν, τὰ τοιχοκολλᾷ, ἢ τὰ διασπείρει εἰς
 ὁδοὺς καὶ εἰς πλατείας, ἢ διαδίδει ἀντίτυπα κατασχεθεισῶν
 ἐφημερίδων, ἢ οἰουδήποτε ἄλλου κατασχεθέντος συγγράμ-
 ματος.

Τὰ δι' ἀσυγχώρητον ἐμπόριον προμηθευόμενα, ἢ παρανό-
 μως εἰς πώλησιν ἐκτιθέμενα συγγράμματα, συλλεμβάνονται
 καὶ πωλοῦνται δι' ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πταιστού.

Ἄρθρ. 49. (537)

Βιβλιοπῶλαι, βιβλιοκάπηλοι (bouquinistes), κύριοι λιθο-
 γραφικοῦ καταστήματος, δανειστικῆς βιβλιοθήκης, ἢ ἀναγνω-
 στηρίου, χαλκογραφῶν καὶ εἰκόνων ἔμποροι, ὀφείλουν νὰ κρα-
 τῶσι περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς, χάριν πωλήσεως, ἢ κυκλοφορίας
 ἐναποταμιευμένων συγγραμμάτων, κατάλογον μονογραφημέ-
 νον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των, καὶ
 φέροντα αὐξοῦντας ἀριθμοὺς σελίδων καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν
 κατάλογον νὰ δεκνύωσιν εἰς τὸν διοικητὴν ὡσάκις ζητηθῇ παρ'
 αὐτοῦ, ἀλλ' ὅχι ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ἢ τοῦ ἐργαστηρίου των.
 Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸν τοιοῦτον κατάλογον, ἢ ὅστις
 δὲν τὸν συμπληρῶναι τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα, καταδικάζεται
 εἰς πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν.

Με τὴν ποινὴν ταύτην συνδέεται καὶ κράτησις τῶν παρὰ δύο
 ἐβδομάδων, ὅταν ἀληθῶς ὑπάρχοντα συγγράμματα παραλεί-
 ψιν ἐπιτηδεῖν εἰς τὴν καταλόγου, ἢ εἰς τὰς συμπληρώσεις
 τούτων, ἢ ἀναφέρονται μετὰ πηλοῦσιν ἐπιγραφὴν, ἢ ἄλλως
 πῶς κρύπτονται.

Ἄρθρ. 50. (538.)

Πᾶς κύριος τυπογραφίας, ἢ λιθογραφίας, ὀφείλει νὰ κατα-
 χωρίσῃ καθ' ἡμέραν εἰς βιβλίον μονογραφημένον παρὰ τοῦ διοι-
 κητοῦ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του, καὶ σημειωμένον μετ' αὐ-
 ξοῦντας ἀριθμοὺς σελίδων, ὅσα ἀναδέχεται νὰ τυπώσῃ βιβλία,
 ἢ συμβολικὰς παραστάσεις, κατὰ τὴν χρονολογικὴν τῆς παρ-
 λαβῆς τάξιν, καὶ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραδόσεως, ἢ ἐκ-
 δόσεως τοῦ ἀντιτύπου, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὸ βιβλίον τοῦτο
 κατ' οἶκον, ἢ ἐπὶ τοῦ ἐργαστηρίου του, ὑπ' ὄψιν τοῦ διοικητοῦ,
 ὡσάκις ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ.

Ὅστις παραλείπει νὰ κρατῇ τὸ βιβλίον τοῦτο, ἢ δὲν τὸ
 κρατεῖ κατὰ τὸν διατεταγμένον τρόπον, καταδικάζεται εἰς
 πρόστιμον δέκα μέχρι τριακοσίων δραχμῶν, καὶ εἰς κράτησιν
 τοῦλάχιστον δύο ἡμερῶν.

Ἄρθρ. 51. (539)

Πᾶν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἐντὸς τοῦ Βασιλείου πρέπει
 νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τυπογράφου, καὶ τὴν
 κατὰ τὸ σύνθημα χρονολογίαν τῆς τυπώσεως.

Ὅσοι τῶν ἐχόντων τυπογραφίας παραλείπουσι τὴν σημείω-
 σιν ταύτην, καταδικάζονται εἰς πρόστιμον πενήντα μέχρι
 τετρακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 52. (540)

Τὸ αὐτὸ πρόστιμον καὶ προτέτι κράτησις τοῦλάχιστον τριῶν
 ἡμερῶν καταγινώσκεται εἰς τὸν τυπογράφον, τὸν ψευδογρα-
 φοῦντα ὄνομα, κατοικίαν καὶ χρόνον.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑποβάλλεται, ὅστις ἐμπορεύεται συγ-
 γράμματα, τὰ ὅποια δὲν φέρουσι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν,
 ἢ τοῦ συγγραφέως, ἢ τοῦ κυρίως, ἢ τοῦ κατ' ἐμπορίαν ἐκ-

δότου ἢ τοῦ τυπογράφου, ὁμοῦ μετὰ τὴν κατὰ τὸ σύνθημα хро-
 νοσημείωσιν τῆς τυπώσεως, ἢ ὅστις ἐν γνώσει ἐμπορεύεται
 συγγράμματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατεγνώσθη κατάσχεσις.

Ἄρθρ. 53. (541 § 1)

Πάσης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, ἢ παν-
 τὸς περιοδικοῦ συγγράμματος, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀδιακόπως
 ὑπεύθυνός τις συντάκτης, καὶ εἰς πᾶν φύλλον, τεμάχιον ἢ τε-
 τράδιον, ἐφημερίδος τινος, ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, πρέ-
 πει νὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του.

Ἄρθρ. 54.

Δὲν εἶναι δεκτὸς ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης

1) Ὅστις δὲν ἔχει κεκτημένον τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγε-
 νείας·

2) Ὅστις δὲν συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του·

3) Ὅστις εἶναι ἀνεπίδεκτος καταλογισμοῦ, ἰδίως δὲ ὅστις
 εὐρίσκεται εἰς μίαν τῶν ἐν τοῖς τρισὶν πρώτοις παραγράφαις τοῦ
 ἄρθρ. 86 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων περιπτώσεων·

4) Ὅστις εἶναι φυσικῶς ἀνίκανος νὰ ἐνεργῇ ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ
 ἔργα τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου·

5) Ὅστις διάγει εἰς ὑπηρεσίαν ἰδιωτικὴν ὑπὸ ἄλλον·

6) Ὅστις δὲν δύναται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἐδιδάχθη τοῦλάχι-
 στον τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν γλῶσσαν εἰς ὅποιονδήποτε διδά-
 σκαλον· μετὰ δὲ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος
 νόμου, ὅτι συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς του εἰς ἓν πανεπιστη-
 μεῖον ἐντὸς, ἢ ἐκτὸς, τοῦ κράτους·

7) Ὅστις δὲν ἔχει ἰδίαν ἀκίνητον περιουσίαν πεντακισχιλίων
 δραχμῶν τοῦλάχιστον, ἐλευθέραν πάσης ὑποχρεώσεως, οἷον
 ὑποθήκας κτλ.

8) Ὅστις κατεδικάσθη ἅπαξ ἐφ' οἷωδήποτε κακούργηματι,
 ἢ τυχόν ἐπὶ πλημμελήματι τοῦ τύπου.

Ἄρθρ. 55.

Ὁ θέλων νὰ γενῇ ὑπεύθυνος συντάκτης, ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ
 εἰς τὸν διοικητὴν, καὶ νὰ βεβαιώσῃ προσηκόντως, ὅτι ἔχει τὰ
 ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ σημειούμενα προσόντα· ὁ δὲ διοικητὴς,
 ἂν δὲν ἔχῃ καμμίαν ἐνστάσιν, περὶ ἧς ἀποφασίζει ἐπὶ ἀ-αφορᾷ,
 καλεσθέντος τοῦ διοικητοῦ καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως,
 τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν ἔγγραφον ἀνα-
 γνωριστικὸν τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ὡς ὑπευθύνου συντάκτου.

Ἢ δι' ὑπευθύνου συντάκτου, μὴ ἔχοντος τὴν ἀνωτέρω ἁ-
 δειαν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἐκδοσις ἐφημερίδος, ἢ περιοδι-
 κοῦ συγγράμματος, ἐμποδίζεται μέχρι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν
 παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένων, ὁ δὲ ἐκδότης τιμωρεῖται μετὰ πρόσ-
 τιμον πενήντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 56.

Πκύει τῶν ἔργων τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου, διὰ διαταγῆς
 τοῦ διοικητικοῦ ἢ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ εἰσαγγελέως εἰς
 τὸ ἀκροατήριον, ὅστις ἐγίνε δεκτὸς χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰ ἀνωτέρω
 προσόντα, ἢ ἀπώλεσεν ἐν ἐξ αὐτῶν. Συμπεσοῦσης περὶ τούτου
 φιλονεικίας, ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ὀφείλει, ἅμα λαβὼν τὴν
 διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ ἢ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον κλήσιν τοῦ
 εἰσαγγελέως, νὰ ἀπέχῃ τῶν ἔργων αὐτοῦ, μεχρισοῦ ἀποφαι-
 σθῇ ἀμετακλήτως παρὰ τῆς ἀρμοδίου δικαστικῆς Ἀρχῆς τὸ
 ζήτημα ἄλλως ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρ-
 θρῳ, ἐδαφίῳ δευτέρῳ, ὠρισμένην ποινὴν.

Ἄρθρ. 57. (541 §. 2, 3, καὶ 4)

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης πρέπει νὰ καταβάλλῃ ἰδίῳ αὐτοῦ
 ὀνόματι ὡς ἐγγύησιν πέντε χιλιάδας δραχμὰς μετρητὰς, ἐκ
 τῶν ὁποίων λαμβάνονται ἐκάστοτε τὰ πρόστιμα καὶ αἱ χρη-
 ματικαὶ ποιναί, τὰ δικαστικὰ ἐξοδα αἱ δαπάναι καὶ ἀποζη-
 μιώσεις τῶν βλαφθέντων, εἰς ἃ κατεδικάσθη ὁ ὑπεύθυνος συν-
 τάκτης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ συμπληρώσεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ὑπάρχουσι διοικήσεις καθ' ἃς δὲν εὐρέθη ἱκανὸς ἀριθμὸς κατοίκων ἐχόντων τὸ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἔργων ἐνόρκου παρὰ τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἀπαιτούμενον τίμημα.

Λαβόντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅσῳ ἐν τῇ περιφερείᾳ διοικήσεως τινος, δὲν εὐρίσκονται ἀρκετοὶ πολῖται διὰ ν' ἀπαρτισθῇ κατὰ τὸν νόμον ὁ κατάλογος τῶν ἐνόρκων, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν συμπληροῦται ἐξ ἐκείνων τῶν ἡμεδαπῶν κατοίκων τῆς διοικήσεως, ὅσοι μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἀρθρ. 46 καὶ 47 τοῦ εἰρημένου νόμου ἔχουσι ἀκίνητα κτήματα τιμώμενα κατωτέρω τῶν πέντε χιλιάδων ἀλλ' ἀνωτέρω τῶν δυο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων δρ. ἢ ἐτήσιον εἰσόδημα ἑλαττον μὲν τῶν χιλίων, ἀλλὰ μεγαλύτερον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ἐὰν πρὸς ἀπάρτισιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων δὲν εὐρεθῶσιν ἱκανοὶ κάτοικοι, ἔχοντες τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον εἶδος τίμημα, ὁ κατάλογος συμπληροῦται τότε ἐκ τῶν μὲλλον καταρρολογουμένων καὶ ἄλλων αἰρεσίμων πολιτῶν.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρ. ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος ἰσχὺν προσωρινῷ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρ. (3 Φεβρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τῆς διὰ πληρεξουσίων ἀντιπροσώπων παραστάσεως εἰς τὸν ἄρειον πάγον τῶν ἐν φυλακῇ ὄντων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 488 τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τὸν ἄρειον πάγον αὐτοπροσώπως προσέλευσις τῶν καταδικασθέντων ἐπιφέρει πολλὰς περὶ τὴν μεταγωγὴν αὐτῶν δυσκολίας, ὅσας εὐρίσκονται ἐν φυλακῇ, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει καμμία ὥς πρὸς τὴν ὑπεράσπισιν πραγματικὴ ὠφέλεια, λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

α) Οἱ κατὰ τὸ ἀρθρ. 488 τῆς ποινικῆς δικονομίας κλητευόμενοι ἐνώπιον τοῦ ἀρείου πάγου κατάδικοι, ἐὰν ὦσιν ἐν φυλακῇ, θέλουν παρίστασθαι μόνον διὰ πληρεξουσίου, διορίζο-

μένου κατὰ τὰς ἐν γένει διατάξεις τῆς δικονομίας.

β) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον λαμβάνει ἰσχὺν προσωρινῷ νόμου κατὰ τὸ ἀρθρ. 3 τοῦ διατάγματος ἀπὸ 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1836 Β. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρ. (3 Φεβρουαρ.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 3 Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀκυρώσεως τῆς πληρεξουσίου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς δοθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Β. Διατάγματος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀφ' ὅπου ἐπιστρέψαμεν εὐτυχῶς εἰς τὸ Κράτος Μας, καὶ ἐν τῇ ἐκείνῃ τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν ὑπηκόων ἀκυρόνομεν τὴν πληρεξουσίου, τὴν ὅποιαν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος ἀπὸ 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) Π. Ε. ἐδώσαμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων διαρκούσης τῆς ἀπὸ τὸ Κράτος ἀπουσίας Μας, καὶ τὴν κηρύττομεν διὰ τοῦ παρόντος ἄκυρον.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 (14) Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας

ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ ἀπολύσεως τοῦ Κ. Κόμητος Ἀρμανσπεργ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Συγκατανεύοντες εἰς τὰς ἐπανελημμένας αἰτήσεις τοῦ Ἡμετέρου Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κυρίου Κόμητος Ἀρμανσπεργ, τὸν ἀπολύομεν τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως

σία μας έκδοθεν διάταγμα τῶν 24 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ συστάσεως τοῦ πανεπιστημίου. τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ στερεωθῇ καὶ νὰ ἐπικυρώσωμεν, ὡς καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ περιεχομένους διορισμοὺς τῶν διδασκάλων, προσκαλέσαντες τὴν Γραμματεῖαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως νὰ μᾶς ἀναφέρῃ κατ' ἐπανάληψιν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως.

Εἰς τὴν ἀναφοράν αὐτὴν, καὶ εἰς τὸ ἐπισυνημμένον μετ' αὐτῆς σχέδιον ὀργανισμοῦ δ' αὐτάματός περὶ τοῦ συστηθησομένου πανεπιστημίου παρατηρήσαμεν ἡδέως τὴν σπουδὴν περὶ τῆς θεμελιώσεως τοῦ ἀνωτάτου τούτου παιδευτηρίου τοιοῦτο τρόπον, ὥστε νὰ ἐμπορέσῃ νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς πραγματικὰς χρεῖς τοῦ Βασιλείου μας βαθμὴν, ἐπιδίδον συγχρόνως μὲ τὰ ὑποβεβηκότα εἰς αὐτὸ διδασκαλεῖα, καὶ ὡφελομένον ἀπὸ τὴν πείρην τὴν πηγάζουσαν ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν μετ' ἐπιμελείας ὅλους τοὺς διορισμοὺς, οἱ ὅποιοι ἐμποροῦσαν νὰ προξενήσουν βλάβην εἰς τὴν ἐλευθεραν ὀργανικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νέου παιδευτηρίου τούτου, ἐνομίσαμεν ὁρθεῖν.

1) Ἐκεῖνα μόνον τὰ μέρη τοῦ νέου σχεδίου νὰ ἐπικυρώσωμεν, τὰ ὅποια εἶναι κατάλληλα νὰ δημοσιευθῶσιν ὡς προσωρινὰ κανόνισμός, ὅθεν καὶ ἐξεδώκαμεν διὰ τοῦτο σήμερον ἕνα τοιοῦτον.

Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ὁριστικὰς διατυπώσεις τοῦ πανεπιστημίου καὶ τῶν σχολῶν του, θέλομεν διατάξαι τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει ἐπιφορτισθῇ τὴν διαίρεσιν τοῦ πανεπιστημίου εἰς σχολὰς, τὴν σημείωσιν τῶν διαφορῶν κλάδων τῶν μαθημάτων ἐκάστης αὐτῶν, τοὺς διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ἀρτίαν αὐτῆς ἀναγκαίους ὁρισμοὺς καὶ καθέξας. Ὅθεν ἐπιφορτίσαμεν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας νὰ προστείνῃ διὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καθηγητὰς καὶ ἄλλους εἰδήμονας δημοσίους ὑπαλλήλους.

2) Προσδιορίζοντες τὴν ἐναρξιν τοῦ πανεπιστημίου εἰς τὰς 3 (15) Μαΐου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δημοσιευθῇ εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, θέλομεν, ὅτι ἐκεῖναι μόνον αἱ διδασκαλικάι καθέδραι κατὰ τὸ πρῶν νὰ ἀνοίξωσιν, αἱ ὅποια εἰς τὴν ἐνάρξιν τοῦ νέου παιδευτηρίου ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τὴν παροῦσαν χρεῖαν, διατάττοντες, ὅπως οἱ πρῶς τοῦτο διορισθέντες καθηγηταὶ μὲ τὴν ἐναρξιν τῆς παραδόσεως τῶν ἀρχίσωσι νὰ ἀπολαμβάνωσι τὸν ἐγκριθέντα εἰς αὐτοὺς μισθόν· ὅθεν διορίζομεν.

α) Διὰ τὴν θεολογικὴν σχολὴν τοὺς Κυρίους Ἀρχιμανδρίτην Μισαήλ Ἀποστολίδην εἰς τακτικὸν καθηγητὴν.

Τὸν γραμματεῖα τῆς ἱερᾶς συνόδου Θεόκλητον Φαρμακίδην εἰς τακτικὸν καθηγητὴν.

Κοντογόννην εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν.

β') Διὰ τὴν νομικὴν σχολὴν εἰς καθηγητὰς ἐπιτιμίους τοὺς Κυρίους Κλονάρην πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ῥάλλην εἰσαγγελέα παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετών,

Προβελέγγιον ὑπουργικὸν σύμβουλον, καὶ εἰσηγητὴν ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας.

Φέδερ Ἀρεοπαγίτην.

Μελᾶν ἀντεισαγγελέα παρὰ τῷ ἀρείῳ πάγῳ· ἄνευ μισθοῦ.

Εἰς καθηγητὰς ἑκτάκτους τοὺς Κυρίους.

Ἰωάννην Σοῦτζον, πρόεδρον ἐν τῷ συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας, διὰ τὸν κλάδον τῆς δημοσίου οἰκονομίας.

Γ. Μαυροκορδάτον.

Ἀργυρόπουλον.

γ) Διὰ τὴν ἱατρικὴν σχολὴν.

Εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν τῆς ἀνατομίας καὶ φυσιολογίας τὸν Κ. Μαυροκορδάτον.

Τῆς εἰδικῆς παθολογίας, ἱατρικῆς θεραπείας, καὶ κλινικῆς τὸν Κ. Βοῦρον.

Τῆς ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς γενικῆς παθολογίας καὶ θεραπείας τὸν Κ. Λευκίαν.

Τῆς μαιευτικῆς καὶ ἱατρικῆς ὕλης τὸν Κ. Κωστήν.

Ἐκτακτον καθηγητὴν τῆς χειρουργίας, καὶ προπαρασκευαστὴν τὸν Κ. Ὀλύμπιον.

Εἰς ἐπιτιμίους διὰ τὴν κλινικὴν, καὶ διδασκαλίαν τῆς χειρουργικῆς ἐργασίας τὸν δόκτορα Τράϊμπερ.

Ὡς καθηγηταὶ ἐπιτίμιοι τῆς σχολῆς πρέπει νὰ προσκληθῶσι, διὰ νὰ συνενωθῶσι καὶ συμπληρώσωσι τὸν κύκλον τῶν παραδόσεων τῶν.

Ὁ Κ. προλόγης Πάλλης διὰ τὴν δικαστικὴν ἱατρικὴν.

Νικολαΐδης Λεβονδιῆς διὰ τὴν διαιτητικὴν καὶ ὁ Κ. Ἡπίτης.

δ) Διὰ τὴν φιλοσοφικὴν σχολὴν.

Τὸν Κ. Ν. Βάμβαν εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς φιλοσοφίας.

Τὸν Κ. Γενάδιον τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας.

Οὐλερίχον τῆς λατινικῆς φιλολογίας.

Πρόλυτον Ῥῶς τῆς ἀρχαιολογίας.

Κωνσταντῖνον Σχινᾶν τῆς ἱστορίας.

Νέγγρον τῆς μαθηματικῆς.

Βοῦραν τῆς μαθηματικῆς καὶ μαθηματικῆς φυσικῆς.

Εἰς τακτικὸν καθηγητὴν τῆς χημείας καὶ πειραματικῆς φυσικῆς τὸν Κύριον Λάνδερερ.

Εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν τῆς βοτανικῆς τὸν ἑφορον τοῦ βασιλικοῦ κήπου Φράξ.

Εἰς ἑκτακτον καθηγητὴν τῆς φιλολογίας καὶ αἰσθητικῆς τὸν Κ. Ἀλέξανδρον Σούτσον.

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον, καὶ κυρίως διὰ τὴν φυσικὴν ἱστορίαν τὸν Κ. Δουμάδον.

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον, καὶ μάλιστα τῆς παιδείας τὸν Κ. Μαντίσον, βασιλ. ἐπιτροπον πρὸς τῇ ἱερᾷ συνόδῳ.

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον τῆς φιλολογίας τὸν ἐν Αἰγίνῃ Κ. Δούκιαν.

Εἰς καθηγητὴν ἐπιτίμιον τὸν ἐν Ἀνδρῶ Καίτην, διὰ νὰ παραδίδῃ μαθήματα περὶ φιλοσοφίας, ὡσαύτως καὶ τὸν Κ. Κοντογόννην.

Εἰς πρόταριν τοῦ πανεπιστημίου διορίζομεν τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Σχινᾶν.

Εἰς σχολάρχας διορίζομεν τοὺς Κυρίους

Μισαήλ Ἀποστολίδην διὰ τὴν θεολογικὴν σχολὴν.

Ῥάλλην, διὰ τὴν δικαστικὴν.

Λευκίαν διὰ τὴν ἱατρικὴν.

Βάμβαν διὰ τὴν φιλοσοφικὴν.

3) Ὅσον ἀφορᾷ τὸν σημαντικώτερον σκοπὸν τοῦ πανεπιστημίου, ἡ τὸν περὶ μαρψώσεως ἀξίων διδασκάλων διὰ τὰ γυμνάσια καὶ ἐλληνικὰ σχολεῖα, θέλουν ὑπωχρεωθῇ οἱ καθηγηταὶ τῆς φιλολογίας, οἱ Κύριοι Γενάδιος, Ῥῶς καὶ Οὐλερίχος νὰ παραδώσουν ἐξ ἀρχῆς εἰς αὐτοὺς διὰ πρακτικῆς γυμνάσεως εἰς τὸ ἐλληνικὸν καὶ λατινικὸν ὕψος, ὡσαύτως καὶ διὰ τῆς ἐξήγησεως ἐλλήνων καὶ λατίνων συγγραφέων, καὶ οὕτω νὰ καταβάλωσι τὰ θεμέλια ἐνὸς φιλοσοφικοῦ διδασκαλείου διὰ τὸν ὀργανισμόν τοῦ ὁποῖου θέλουν διευθύνει τὰς προτάσεις τῶν πρὶν τοῦ τέλους τῆς πρώτης ἐξαμηνίας.

4) Ὅσαύτως πρέπει νὰ προσκληθῶν καὶ οἱ διὰ τὴν θεολογίαν διορισθέντες καθηγηταὶ, διὰ νὰ καταστρώσουν ἐν σχέδιον δι' ὅσα, τυχόν, ἀναγκαῖουσιν εἰς πρόοδον τῶν σπουδασμάτων τῆς σχολῆς τῶν, τὸ ὁποῖον θέλει κοινοποιηθῇ πρὸ πάντων καὶ

Εκφρασις τῆς Ἡμετέρας θελήσεως περί τε τῆς Ἡμετέρας καὶ τῆς Βασιλικῆς Ἡμῶν συζύγου ἐμφανίσεως εἰς τὴν πανηγυριν ταύτην.

34. Διὰ τὴν δώσωμεν εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην χαρακτηρὰ πανηγυρικὸν καὶ ἐθνικώτερον, διατάττομεν τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ., νὰ λαμβάνη, συνεννοημένη μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε εἰς τὰς ἐφεξῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ μάλιστα μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀνω εἰρημένης ἐκθέσεως καὶ δοκιμασίας νὰ λαμβάνουν χώραν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος διάφοροι δημόσιοι ἀγῶνες, ὀνομαστὶ δὲ ἡ ἵπποδρομία, ἡ πάλη, ὁ δρόμος, ὁ δίσκος, πηδήματα, ἀκοντισματα, ἐθνικοὶ χοροὶ, καὶ ἄλλα γυμνάσματα, τὰ ὁποῖα θέλουν ἐκτελεῖσθαι κατὰ τάξιν, τῆς μουσικῆς ἡχοῦσης, καὶ μετὰ συμφωνίαν ἐθνικῶν ἀσμάτων. Οἱ δὲ πρωταγωνισταὶ θέλουν λαμβάνειν τὰ ἀπὸ ἐπίτηδες διορισθησάμενην ἐπιτροπὴν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς πανηγύρεως προσδιορισθέντα βραβεῖα, στεφανοῦμενοι καὶ μετὰ στέφανον δάφνης.

35) Ὅταν ἐταιρίᾳ ἰδιωτικῇ σχηματισθῇ, ἀκολούθως πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας καθὼς καὶ τῶν τεχνῶν, καὶ δοθῇ ἀποχωρῶσα ἐγγύησις πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ παρόντος διατάγματος, θέλουν μεταβῇ εἰς αὐτὴν αἱ ἐνταῦθα σημειωθεῖσαι ἐργασίαι καὶ τὰ χρέη, ἡ δὲ συστηθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ διαλύεται ἐπομένως πάλιν.

Αὕτη λοιπὸν θέλει τείνει ἀκαταπαύστως μετὰ τὴν σύμπραξιν τῆς εἰς τὴν σύστασιν ἐκείνης καὶ ταυτοχρόνως θέλει πασχίζειν νὰ αὐξήσῃ διὰ τῶν αὐτοπροαιρέτων συνδρομῶν τῶν μελῶν τῆς κτλ. τὰ μέσα διὰ τὴν προκειμένην ἀμοιβὴν καὶ ἐμψύχωσιν.

Ἐπερὺλατιόμεθα δὲ εἰς τὴν εὐκαιρίαν ταύτην, δοθεῖσης ἰδιαιτέρας ἀφορμῆς νὰ ἀπονέμωμεν ἢ νὰ δώσωμεν τὴν ἀποδοχὴν ἀμοιβῶν διὰ πραγματικὰς ἀρετὰς πολιτῶν καὶ μάλιστα ὅταν τινὲς σώσωσι ζωὴν ἀνθρώπου, ἢ διὰ τόλμης ἀποσώσωσι κίνδυνον ὁδοῦ καὶ πυρός.

36) Ὅ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέων παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Ἰανουαρίου. (6 Φεβρουαρίου) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 17 Φεβρουαρίου.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ Α. Μ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἕλληες!

Μετὰ ἐννεάμηνον ἀπουσίαν, καθ' ἣν ἡ εὐδαιμονία τῆς κοινῆς Ἡμῶν πατρίδος ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῶν εὐχῶν καὶ τῶν δια-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Τῆς 1837).

λογισμῶν μου, ἐπέστρεψα πάλιν ἐν τῷ μέσῳ Ὑμῶν. Σᾶς ἔφερα Βασιλίσσαν, νέον ἐνέχυρον τῆς πρὸς τὸν λαόν Μου ἀγάπης Μου, νέον ἐχέγγυον μέλλοντος λαμπροῦ καὶ εὐδαιμονοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἔχω σταθερὰν θέλησιν νὰ σᾶς προετοιμάσω.

Καθὼς ἐγὼ, ἔχει καὶ ἡ Βασιλικὴ Μου σύζυγος πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν πίστιν σας, εἰς τὴν ἀφοσίωσιν σας, εἰς τὴν ὁποῖαν διὰ πολυχρονίου πείρας ἀπεκτήσατε διάγνωσιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων σας καὶ εἰς τὴν εὐγενῆ φιλοπατρίαν σας, ἥτις εἶναι ἐπαξία ἔθνους, τοῦ ὁποῖου ἡ δόξα εἶναι τόσον ἀρχαία, ὅσον καὶ τὸ ὄνομά του, καὶ τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἰδίαν του ἱστορίαν εὐρίσκει δείγματα τρανώτατα τί ἐστὶ, καὶ τί δύναται ἡ φιλοπατρία. Μόνον τὸ αἶσθημα τοῦτο, ὦ Ἕλληνες, σᾶς ἐνίσχυσε νὰ ἐπιχειρησθῇτε καὶ νὰ τελειώσητε τὸ ὡς ἀδύνατον σχεδὸν θεωρούμενον ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος, καὶ οὕτω διὰ μεγάλων θυσιῶν, αἱμάτων καὶ περιουσίας νὰ προετοιμάσητε εἰς αὐτὴν μέλλον ὠρᾶν. Εἰς Ἑμὲ ἐπικεῖται πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ φροντίς περὶ τοῦ μέλλοντος τούτου! Ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ᾖ ἡ πρὸς Θεὸν εὐθύνη Μου, τὴν ὁποῖαν ὁ Ὑψιστος εἰς τὰς ἀνεξερευνήτους βουλὰς του ἐναπέθεσεν εἰς Ἑμὲ, τὴν φέρω εὐχαρίστως, διότι ἐπαναπαύομαι εἰς ἐσᾶς.

Μ' εὐχαρίστησιν βλέπω τὰς προόδους, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλάς παντοειδῶς ἔκχευε ἡ γεωργία ἔδωκε ζωὴν εἰς μεγάλας ἐκτάσεις ἀκαλλιεργήτων γαιῶν· τὴν ἐμπόριον φέρει τιμὴν εἰς τὴν σημαίαν μας μέχρι τῶν ἀπωτάτων θαλασσῶν· ἡ ἐκπαίδευσις διαδίδει τὰ εὖ ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἢ εὐταξίαν καὶ ἡ ἀτράλεια θεμελιούται καὶ ὑπὸ τὴν ἱερὰν αὐτῶν αἰγίδα αὐξάνει τὸ πρὸς τοῦς νόμους σθένος καὶ ἡ ὑποταγή.

Ταῦτα, ὦ Ἕλληνες, καὶ τὰ εἰλικρινῆ δείγματα τῆς πρὸς Ἑμὲ ἀφοσίωσός σας, μετὰ τὰ ὁποῖα μετ' ὑπεδέχθητε εἰς αὐτὸν τὸν λαὸν τῶν ἐνδοξῶν Ἀθηνῶν, τῇ πρωτεύουσῃ Μου, καὶ τὰ ὁποῖα τὸ σᾶς ἐνέπλησαν χάρους τὴν καρδίαν Μου, μετὰ χαρῆς καὶ πληρῆς πεποιθήσεως, πεποιθήσεως, τῆς ὁποίας πρὸ πάντων ἔχω ἀνάγκην. Ἐγὼ δὲ πρῶτος — θεῖα θελήσει — μακρὰς γενεὰς Βασιλέων εὐδαιμονίαν ὑποσχομένων.

Ἰσχυρὸς διὰ τῆς ἀγάπης σας, ἰσχυρὸς διὰ τῆς φιλικῆς εὐμενείας ὧν τῶν Δυνάμεων, ἰσχυρὸς διὰ τῆς καθαριότητος τῶν φρονημάτων Μου καὶ τῆς πρὸς τὸν Ὑψιστον πεποιθήσεώς Μου, δὲν φοβοῦμαι οὔτε κινδύνους ἔξωθεν, οὔτε τὰς ἀποπειράς τῆς ἀπονοίας καὶ τῆς διαφθορᾶς εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ κράτους. Ὁ θρόνος καὶ ὁ λαὸς εἶναι ἀδιαχώριστα. Ποῖος εἴμπορεῖ νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ περισσότερον παρ' Ἑμὲ τὸν λαόν, καὶ νὰ τὸν πιστεύσωσιν οἱ ὀρθοφρονούντες;

Ἐμπιστευθῆτε, Ἕλληνες, εἰς Ἑμὲ, καθὼς Ἐγὼ εἰς ἐσᾶς ἐμπιστεύομαι! καὶ τότε ἡ εὐδαιμονία, καὶ ἡ νουεὶά μόρφωσίς σας θέλει μεγαλυνθῇ, καὶ τὸ οἰκοδόμημα νέων θεσμοθεσιῶν θέλει λάβει τὸ εὐτυχές του πέρας. Εὐλογοῦντες θέλουν στρέφει πρὸς τὸ κοινὸν Μας τοῦτο ἔργον, πρὸς Ἡμᾶς Αὐτοὺς τὰ τέκνα Μας καὶ ὅλοι αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ τὰ βλέμματά των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Φεβρουαρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ἡ ἀνωτέρω προκήρυξις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως δημοσιεύεται ἐν τῷ παρόντι καθ' ὑψηλότητα ἐπιταγήν.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ, ΚΡΙΕΖΗΣ, ΛΑΣΣΑΝΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

*Αρθρ. 20.

Οί φοιτηταὶ καθυποβάλλονται εἰς μίαν καὶ μόναν ἐξέτασιν κατὰ τὴν ἐξοδὸν των ἀπὸ τοῦ πανεπιστημίου. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην γενομένην ἐνώπιον τῶν συνελθόντων καθηγητῶν τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ περὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐποικίας αἱ διατυπώσεις θέλουν περιέχει τοὺς ἀκριβεῖς ὁρους, ἐξετάζονται οἱ φοιτηταὶ εἰς ὅλα τ' ἀντικείμενα, τ' ἀπαρτίζοντα τὸν κλάδον, δι' ὃν ὁ φοιτητὴς προσδιορίζει ἑαυτὸν, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐμφανίσουν ἐκθεσιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐλληνικὸν περὶ ἐνόστιμος ἀντικειμένου τοῦ αὐτοῦ κλάδου, καὶ νὰ συζητήσωσι διὰ στόματος τὰ εἰς αὐτὴν ἐμπεριεχόμενα. Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις κατατίθενται καθ' ὕλην διηρημέναι εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ πανεπιστημίου.

*Αρθρ. 21.

Ὁ μὴ θέλων νὰ ἐξετασθῇ, λαμβάνει κατ' αἴτησίν του μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς σπουδῆς του ἐνσφράγιστον ἀποδεικτικόν, περιέχον.

α. Ὄνομα, ἡλικίαν, τόπον γεννήσεως τοῦ φοιτητοῦ.

β. Ὄνομα τοῦ γυμνασίου εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασεν, ἀναφερομένων τῶν ἀποδεικτικῶν, περὶ τοῦ χρόνου, τῶν προόδων καὶ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ, ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων, τὰς ὁποίας ὑπέστη κατὰ τὴν εἰσοδὸν αὐτοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

γ. Τὴν δὴλωσιν τοῦ καιροῦ, ἐξ ὅτου ἐμῆκεν εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

δ. Ἀποδεικτικῶν ἡθῶν.

ε. Ἀποδεικτικὸν ἐπιμελείας.

Εἰς τὸ δεξιὸν μέρος θέλει φέρεи τὴν σφραγίδα καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ πρυτάνεως, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν τοῦ σχολάρχου τῆς ἀνηκούσης σχολῆς, καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ γραμματέως.

Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποδεικτικῶν τούτων θέλει ἐγγράφῃ εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον, κρατούμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐπιτηδυνότος ἀμέσως τοῦ πρυτάνεως, ὅστις τὸ ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ, καὶ διατηρεῖ εἰς τὸ μυστικόν, καθόσον ἀρροᾷ τὴν περὶ ἡθῶν καὶ ἐπιμελείας μαρτυρίαν. Ὁ ἀπολέσας τὸ πρωτότυπον ἀποδεικτικόν, δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου.

*Αρθρ. 22.

Ὁ εὐδοκίμησας εἰς τὴν ἀπολυτήριον ταύτην ἐξέτασιν, εἰμὲν διέτρεξε τὸ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ στάδιον εἰς τριετίαν, λαμβάνει διπλῶμα προλύτου.

Τὰ διπλώματα ταῦτα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ πρυτάνεως, προσυπογραφομένου τοῦ γραμματέως, καὶ ἐπιτιθεμένης τῆς σφραγίδος, φερούσης, ἐν μὲν τῷ μέσῳ τα βασιλικὰ Ἡμῶν παράσημα, πέριξ δὲ τὰς λέξεις *βασιλικὸν παρεπιστήμιον Ὁθωνος*.

Περὶ ὁρισμῶν περὶ μικροτέρων ἀκαδημαϊκῶν βαθμῶν, καὶ καθόσον οὗτοι καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ προλύτου, ἀταιτοῦνται, διὰ ν' ἀπολαύσῃ τις δημόσιον τινα θέσιν ἐπεφυλάχθημεν νὰ ὀρίσωμεν εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ πανεπιστημίου, καὶ εἰς τὸ διάταγμα τὸ περὶ ἐξετάσεως τὸ διὰ τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Τὰ περὶ ἐπιμελείας, ἀκριβοῦς καὶ προσεκτικῆς φοιτήσεως, καὶ προόδων, ἀπὸ τοῦς μαθητὰς ζητούμενα ἀποδεικτικά, δίδονται ἀπὸ τοῦς καθηγητὰς μόνον ἰδιαιτέρως.

*Αρθρ. 23.

Εἰς ἕκαστον ἡμεδαπὸν ἐπιτρέπεται νὰ φοιτᾷ εἰς ξένα πανεπιστήμια ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας τῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ἂν ποτε ζητήσῃ δημόσιον ὑπηρεσίαν ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι διέμεινεν εἰς τὸ ξένον πανεπιστήμιον τὸν εἰς τὸ παρὸν διάταγμα ὀριζόμενον χρόνον, καὶ προσέτι ἐν ἔτος τοῦλάχιστον εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ἑλλάδος.

*Αρθρ. 24.

Αἱ χρηματικαὶ συνεισφοραὶ τῶν φοιτητῶν εἰς τὸ πανεπιστή-

μιον εἶναι ἐκτὸς τοῦ κατὰ τάξιν χαρτοστίμου, αἱ ἀκόλουθοι.

α) Διὰ τὴν ἐγγραφὴν, καὶ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς χρήσεως τῶν ἐπιστημονικῶν συλλόγων θέλουν πληρῶναι ἀνὰ δέκα δραχμάς.

β) Διδάκτρα μέτρια, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς 40, καὶ μὴ ἐλλατούμενα τῶν 10 δραχμῶν κατ' ἔτος διὰ τὰς ἰδιαιτέρας παραδόσεις· προσδιοριζόμενα δὲ δι' ἕκαστον μάθημα εἰς τὸ ἐτήσιον ἐκδιδόμενον πρόγραμμα.

γ) Πληρωμὴ ποσότητος, προσδιορισθησομένην ἀκριβέστερον, διὰ τὰ ἀπολυτήρια καὶ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς βαθμούς.

Ἐὰν μάθημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπληρώθησαν διδάκτρα, διακοπῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν, ἢ τὸν διδάσκαλον, πρὶν παρέλθῃ τὸ πρῶτον ἥμισυ τῆς ἐξαμηνίας, καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ αὐτοῦ ἐξακολούθησις, τότε τὰ διδάκτρα θέλουν ἀποδίδεσθαι πρὸς τοὺς φοιτητὰς.

Αἱ ὁριστικαὶ διατυπώσεις τοῦ πανεπιστημίου, καὶ τῶν σχολῶν, θέλουν περιέχει ὁρισμοὺς περὶ τῶν δωρεῶν (δημοσίως) παρδιδόμενων μαθημάτων, ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς χρήσεως τῶν συναζόμενων δικαιωμάτων, τὰς ἐγγραφὰς καὶ τοὺς προβιβασμοὺς, καὶ τὰ ἀπολυτήρια διπλώματα.

*Αρθρ. 25.

Τῶν διδασκτρων, καὶ, κατὰ περιστάσεις, τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγγραφῆς, δύνανται ν' ἀπαλλοχθῶσιν οἱ φοιτηταὶ, κατὰ πρότασιν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ συμβουλίου ὅσαςκις φέρουν ἀποδείξεις τῶν ἐπιτηδυνῶν ἀρχῶν τοῦ μέρους, ὅπου διατρίβουσι, περὶ τῆς πένιας τῶν.

Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα θέλουν περιέχει.

α) Ὄνομα καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτούντος.

β) Καταστάσιν ἢ ἐπάγγελμα τῶν γονέων.

γ) Ἄν ὁ πατήρ, ἢ ἡ μήτηρ, ἢ εἰ δύο, ἀπέθανον.

δ) Τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώντων ἀδελφῶν, καὶ ἂν οὗτοι ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἢ ὄχι.

ε) Τὴν ποσότητα τῆς περιουσίας τοῦ αἰτούντος, καθόσον αὐτὴ εἴπωρε νὰ γνωστοποιηθῇ δι' ἐξετάσεως.

ς) Τὴν ἐκ μισθοῦ κτλ. πρόσδοον.

ζ) Τὴν ποσότητα τῶν χρεῶν αὐτοῦ.

Ὅστις φοιτητὴς ἐπὶ τοιούτου ἀποδεικτικοῦ, ζητεῖ τὴν τῶν διδασκτρων ἀπαλλογήν, θέλει, κατὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ, παρουσιάζει αὐτὸ εἰς ἕκαστον τῶν καθηγητῶν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ μάθημα καταγράφεται.

*Αρθρ. 26.

Καὶ μὴ ἐγγραφεῖς φοιτητῆς δύναται ν' ἀκολουθήσῃ ὡς ἀκροτῆς τὰ μαθήματα, λαμβάνων ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ διδάκτρον γραμματίων εἰσόδου, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς σειρᾶς διὰ δραχμὴν πάλιν ἀποδεικτικὸν τοῦ καθηγητοῦ.

Ὁ βουλούμενος ἀκροατὴς, δύναται νὰ ἐξετασθῇ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξετάσεως λαμβάνει ἀποδεικτικὰ ἀπὸ τὸ πανεπιστήμιον, τὰ ὁποῖα αὐτὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ οὐδεμίαν ἔχουν ἰσχύον, ἀλλὰ συνοδεύοντα ἄλλα διπλώματα ἐπαυξάνουν αὐτῶν τὴν ἀξίαν.

Ε'.

Περὶ διοικήσεως τοῦ Παρεπιστημίου.

*Αρθρ. 27.

Τὸ πανεπιστήμιον ὑπόκειται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τὰς ἀνηκούσας διακοινώσεις καὶ πέμπει πρὸς αὐτὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐκθέσεις. Ἡ διεύθυνσις καὶ ἀστυνομία τοῦ πανεπιστημίου ἀνατίθεται εἰς ἓνα πρύτανιν (recteur), ἐκάστης δὲ σχολῆς εἰς ἓνα σχολάρχην (doyen). Τούτους δὲ θέλωμεν διορίσει Ἡμεῖς κατ' ἀρχὰς μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ

τῆς τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ,
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις προσκαλουμένων

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι τινὲς τῶν προέδρων τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ἠρνήθησαν νὰ κηρύξωσι πληρωτέαν τὴν ἀποζημίωσιν μαρτύρων, οἵτινες κλητευθέντες καὶ παρουσιασθέντες δὲν ἐξετάσθησαν διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς των· καὶ στριζόμενοι εἰς τὸ γράμμα τοῦ παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 428 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Θεωροῦντες ὅτι ἐντεῦθεν παρεξηγήθη ἡ ἀλήθης τῆς διατάξεως ταύτης ἔννοια, καθότι ἡ ἀποζημίωσις τῶν μαρτύρων δὲν γίνεται λόγῳ τῆς ἐκ τῆς προσελεύσεως αὐτῶν προερχομένης ὀφειλῆς, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς ὁδοπορίας, τῆς τροφῆς καὶ τῆς διαμονῆς των, ὡς ἄλλως καὶ ὁ νόμος αὐτὸς τὸ λέγει· ὅτι ἐπομένως εἶναι ἀνγκάσιον νὰ γενῇ ἐπίσημος τοῦ περὶ αὐτῶν λόγος ἄρθρου ἐρμηνεία· ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ἐκαστος εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις προσκληθεὶς ἢ προσαχθεὶς μάρτυς ἔχει δικίωμα εἰς τὴν παρὰ τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως ὀριζομένην ἀποζημίωσιν λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς πορείας καὶ διαμονῆς του, κ' ἐὰν διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του δὲν εἴμφορεσε νὰ ἐμφανισθῇ ἐγκαίρως, ἢ ἐμφανισθεὶς νὰ ἐξετασθῇ παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας προσεκλήθη.

Ἄρθρον 2.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρόν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Σεπτεμβρίου (3 Ὀκτωβρίου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΡΟΥΔΑΡΤ, ΣΜΑΛΤΣ Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ν. Γ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ
Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34. (Παρελείφθη).

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τοῦ 1837).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 6 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ τεμαχίων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ τὸ 25 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 ἡμετέρου Διατάγματος, παρεξηγήθην παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἐρρημόσθη κακῶς, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) τ. ε. ἀποφασίζομεν.

Τὰ τεμάχια, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος μεταβαίνουν εἰς ἀμέσως καὶ χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν κυριότητα τῶν παρακειμένων οἰκοδομημάτων, θέλουν ἐκτιμᾶσθαι ὑπὸ δύο διαιτητῶν διορισθσομένων ἀπ' ἀμφοτέρων τὰ μέρη· ὅταν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν δὲν τὸν διορισμὸν ἐμπροθέσμως, θέλει ἐφαρμοσθῇ τὸ ἄρθρ. 26 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Ὁ δῆμος τότε μόνον λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, ὅταν τὸ ἰδιωκτικὸν τεμάχιον ἀφαιρεταί ἀπὸ τὰς ὁδοὺς ἢ πλατείαις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμβρίου (10 Ὀκτωβρίου) 1837.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΟΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ προσδιορισμοῦ καὶ ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὧν τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ διοικητικοῦ ἔτους 1837.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ ταῖς προτάσεις τῶν ἡμετέρων Ὑπουργείων καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ὁ περὶ ὧν τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ διοικητικοῦ ἔτους 1837 προϋπολογισμὸς, προσδιορισθεὶς ἐνεκρίθη, ὡς ὁρίζεται εἰς τὰ παραρτήματα.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἐκτελεσθήσεται διὰ τῶν κειμένων γενικῶν καὶ ἐιδικῶν διατάξεων τῶν

Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ τὴν διαταγὴν τοῦ νὰ παρα-
τηροῦν οὗτοι ἀντὶ τῆς ἡμῶν τίνι τρόπῳ οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς
δημοσίου διοικήσεως ἐνεργῶνται, καὶ πῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ δια-
τάγματα ἐκτελῶνται, πληροφοροῦντες τοὺς ὑπηκόους περὶ τῶν
πατρικῶν σκοπῶν τῆς Κυβερνήσεως, ἀκούοντες τὰ, τυχόν, πα-
ράπονα αὐτῶν, ἐνεργοῦντες τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν αἰτήσεων
τῶν διὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἐμποδίζοντες τὰς καταχρήσεις,
καὶ καθυποβάλλοντες εἰς ἡμᾶς τὰ ὅσα παρετήρησαν, συνω-
δευμένα μετὰ τὴν γνώμην τῶν περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν
χρεῶν τῶν διοικήσεων, τὰς ὁποίας ἐπεσκέφθησαν.

Κατὰ τὸ παρὸν πέμπομεν, ὡς ἡμετέροις ἐπιτρόπους, τοὺς
εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν Κυρίου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας
Α. Μοναρχίδην, καὶ Ν. Μπότση, εἰς τοὺς ὁποίους, φθάνοντας
ἐπὶ τοῦ τόπου, αἱ ἐκεῖ ἡμέτεραι Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι θέ-
λουν δώσει ὅλας τὰς ζητούμενας περὶ αὐτῶν πληροφορίες καὶ
ἀποδείξεις, κάμνοντες αὐτοὺς προσεκτικούς εἰς τὰς ὑπαρχού-
σας, τυχόν, χρεῖας καὶ ἐλλείψεις, δίδοντες λόγον καὶ ἀποκρι-
σιν, καὶ ἐυκολύνοντες διὰ τῆς καλῆς τῶν προθυμίας τὸ ἀπο-
τέλεσμα ἑνὸς μέτρου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὸ
καλὸν τῶν πιστῶν ὑπηκόων ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (13) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν.

ΡΟΥΔΑΡΤ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ κατοικήσεως τῆς νήσου Ἐλαφονήσου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμ-
ματείας ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου (8 Φεβρουαρίου) τ. ε. ἀποφασίζομεν.

1) Νὰ δοθῶσι δωρεὰ ἀνὰ δύο στρέματα γῆς διὰ κτίριον,
αὐλὴν καὶ κήπον, εἰς ὅσους ἀποφασίσουν νὰ κατοικήσωσι στε-
ρεῶς εἰς τὸ Ἐλαφόνησον καὶ νὰ λάβωσι τὰς ἐκεῖ ἐθνικὰς γαίας
κατὰ τὸν νόμον τῆς προικοδοτήσεως.

2) Ἡ προτίμησις νὰ δοθῇ πρῶτον εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε καλ-
λιεργητὰς τῶν γαιῶν τῆς νήσου ταύτης καὶ μετὰ ταῦτα εἰς
τοὺς Σπαρτιάτας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκατασταθῶσιν εἰς Ἐ-
λαφόνησον, ἂν καὶ αὐτοὶ καθὼς καὶ οἱ πρῶτοι δέχωνται τὰς
ἄνωθεν δύο συμφωνίας.

3) Νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ νησιδίου ξύλα
πρὸς κατασκευὴν τῶν οἰκίων τῶν ἐκ τῶν ἐθνικῶν δασῶν δωρεὰ
διὰ τῶν ἀρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν.

4) Νὰ χαρισθῶσιν εἰς αὐτοὺς 2000 δραχ. πρὸς ἀνέγερσιν
ἐκκλησίας, ὅταν κατασκευασθῶσι καὶ κατοικηθῶσι 15 τοῦλάχιστον οἰκίαι.

5) Νὰ ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τῆς τιμῆς τοῦ τόπου κατὰ τὸν
περὶ προικοδοτήσεως νόμον μετὰ πρὸς τρεῶν ἐτῶν, πλὴν
ἐξαίρουμένου τοῦ δεκάτου, εἴτε τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ.

Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν
ἐνέλλονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Διο-
ρίζομεν δὲ συγχρόνως τὸν ταγματάρχην Φέδερ ἑκτατον ἐπί-

τροπον, διὰ νὰ ἐπιστατῇ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν συνοικισμὸν τῶν
Μανιατῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (13) Μαρτίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ

Τῶν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος πληρωτέων
λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Δικαίωμα ὄρου καὶ χωρητικότητος.

Πλοῖα χωρητικότητος ὀλιγωτέρας τῶν 5 τόνων δι- όλου ἐλεύθερα.	Δραχμ.	Λεπτά
Εἰς τοὺς λιμένας Σύρας, Ναυπλίου, Πειραιῶς, Χαλ- κίδος, Καλαμῶν, Γυθείου, Μπραθωνησίου, Πύλου, Νεοκάστρου καὶ Π. Πατρῶν θέλουν πληροῦναι :		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων χωρητικότητος δι' ἑ- καστον τόνον		9
Πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητικότητος . .		12
Εἰς τοὺς λοιποὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου :		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 20 τόνων χωρητικότητος . .		6
Πλοῖα περισσοτέρας 20 τόνων χωρητικότητος . .		9
Ἀδεια ἀναχωρήσεως.		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 5 τόνων χωρητικότητος διόλου ἐλεύθερα.		
Πλοῖα ἀπὸ 5 μέχρι 20 τόνων		50
Πλοῖα ἀπὸ 21 μέχρι 50	4	
Πλοῖα ἀπὸ 51 μέχρι 100	2	50
Πλοῖα ἀπὸ 101 μέχρι 200	5	
Πλοῖα ἀπὸ 201 μέχρι 300	8	
Πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα	40	
Δικαίωμα φάρου, ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς λιμέ- νας, ὅπου ὑπάρχει φάρος.		
Πλοῖα ὀλιγωτέρας 3 τόνων χωρητικότητος διόλου ἐλεύθερα.		
Πλοῖα ἀπὸ 5 ἕως 20 τόνων		50
Πλοῖα ἀπὸ 21 ἕως 50 τόνων	4	
Πλοῖα ἀπὸ 51 ἕως 100 τόνων	2	50
Πλοῖα ἀπὸ 101 ἕως 200 τόνων	5	
Πλοῖα ἀπὸ 201 ἕως 300	8	
Πλοῖα ἀπὸ 301 καὶ ἐπέκεινα	40	
Ὅταν ἡ πυρίτις μὲν εἰς τὸ πλοῖον, δι' ἑκαστον χι- λιόγραμμον κατὰ μῆνα		2
Δικαίωμα πυριταποθήκης.		
Ὅταν ἡ πυρίτις ἀποτίθεται εἰς τὴν πυριταποθή- κην, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γίνεταί ἀνεξικρέτως ὅπου ὀφίσταται τοιοῦτον κατάστημα, δι' ἑκαστον χιλιό- γραμμον κατὰ μῆνα		3
Ὁ μὴν λογίζεται ἐνταῦθα 30 ἡμέρας, καὶ ἅμα ἀρχίσῃ ὁ μὴν, λογίζεται ὁλόκληρος.		

4. Παρατηρήσεις εἰς τὸ δικαίωμα ὄρου.

1. Πλοῖα, ἀπερχόμενα ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας μετὰ φορτίον,
ἀποβιβάζουσιν αὐτὸ καὶ ἐκπλέουσιν μετὰ ἄλλο φορτίον, πληρό-
νους ὁλόκληρον τὸ δικαίωμα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Ἄρθρ. 40.

Ἐκτός τῶν κυριακῶν, καὶ τῶν διατεταγμένων ἑορτῶν, δὲν γίνεται καμμία διακοπὴ τῶν μαθημάτων.

Αἱ φθινοπωριναὶ ἀνακωχαὶ διακοῦν ἀπὸ 15 Ἰουλ. ἕως 1 Ὀκτωβρίου, καὶ τοῦ Πάσχα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς μεγάλης ἐβδομάδος μέχρι τῆς δευτέρας τῆς μετὰ τὸ Πάσχα ἐβδομάδος.

Ἄρθρ. 41.

Ἐπειδὴ τότε νῦν ἔχον δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅλαι αἱ σχολαί, διὰ τοῦτο τὸ πανεπιστήμιον θέλει τελειοποιεῖσθαι βαθμηδὸν ἀναλόγως πρὸς τὰς παρούσας ἤδη εὐκολίας.

Ἄρθρ. 42.

Εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς ἰδιαίτερα ἀντίτυπα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἀπριλίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΤΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Δηλοποιεῖ ὅτι.

Τὴν 3 (15) Μαΐου π. ε. ἡμερᾶν δευτέραν θέλει γίνεαι ἡ πρώτη ἀνακοίνωσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πανεπιστημίου ΟΘΩΝΟΣ.

Προσκαλοῦνται ἐπομένως ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μαθητεύσωσιν εἰς μίαν τῶν σχολῶν αὐτοῦ νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸν ἀνήκοντα σχολάρχην διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου 1837.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 17.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 26 Ἀπριλίου.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α.

Περὶ τῶν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Βασιλέως ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διαταγμάτων καὶ νόμων, τῶν ἔχοντων ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δίδομεν τὴν Ἡμετέραν ἐπικύρωσιν εἰς τὰ διατάγματα καὶ εἰς τοὺς νόμους, τὰ λαβόντα ἰσχὺν προσωρινοῦ νόμου καὶ ἐκδοθέντα ἐν τῇ ἀπουσίᾳ Μας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,

κατὰ συνέπειαν τῆς δοθείσης πρὸς αὐτὸ παρ' ἡμῶν ἀδείας ἀπὸ 15 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) π. ε.

Ἐκρίναμεν ὁμῶς ὀρθόν, θέλοντες ἀμεταθέτως ἐξ ἐνὸς μὲν μέρους νὰ συστήσωμεν τὴν ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου νὰ δώσωμεν εἰς τὸν πιστὸν λαόν μας περιπλέον δείγματα τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ προσπάθειας Μας διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, νὰ διατάξωμεν ταχυτάτην ἐπιθεώρησιν μερικῶν ἐκδοθέντων προσωρινῶν νόμων, καὶ ῥητῶς.

1 Τοῦ προσωρινοῦ νόμου τῶν 6 (18) Ἰουλίου π. ε. περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

2. Τοῦ τῶν 13 (25) Νοεμβρίου π. ε. τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἐλληνικῶν οἰκογενειῶν, ὁμοῦ καὶ τῶν προλαβόντων διαταγμάτων, τῶν ἔχοντων σχέσιν με αὐτόν.

Αἱ Ἡμέτεραι Γραμματεῖαι τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἡμετέρου τούτου διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ. Α. ΠΟΥΛΥΖΩΪΔΗΣ.

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀναφορᾷ τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Α΄.

Οἱ ἐγκλητικὸι φόροι διὰ τὸ 1837 ἔτος θέλουν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836, μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας τροποποιήσεις εἰς τὰ ἄρθρ. 26 καὶ 34.

Ἄρθρ. 26. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐνοικίων τῶν ἐγκλητικῶν φόρων θέλει γενῇ εἰς τρεῖς ἔσας δόσεις.

α) Τὴν α. Αὐγούστου.

β) Τὴν α. Ὀκτωβρίου, καὶ

γ) Τὴν α. Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἄρθρ. 34. Ὅταν ὑπάρχῃ διένεξις μεταξὺ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογουμένου, καθὼς καὶ μεταξὺ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἐνοικιαστοῦ περὶ συνόρων, ὁ διοικητὴς ἢ ὑποδιοικητὴς, ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πρωτεύουσας τῆς διοικήσεως δικάζουν συνοπτικῶς, καὶ ἀποφασίζουσι ὁριστικῶς καὶ ἀνεκλήτως περὶ ὅποιαςδήποτε ποσότητος.

Β΄

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ὀφείλει νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐπαγρυπνήσῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ Ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΜΠΟΤΑΣΗΣ.

εις και εκτελέσεις τοῦ παρόντος διατάγματος τὸ ὁποῖον λαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος ἰσχύον προσωρινῷ νόμῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,*

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΛΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς καθ' ὁδὸν ἀπαντήσεως τῶν ἀμαξῶν ἐφίππων κλπ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ὡς ἐκ τῆς καθ' ὁδὸν συναπαντήσεως τῶν ἀμαξῶν, ἐφίππων, κτλ. καὶ διὰ νὰ κατασταθῇ οὕτως ἡ διάβασις εὐκολος, καὶ μάλιστα ἀκίνδυνος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ὅσάκις ἐπὶ τῶν δημοσίων ὁδῶν εἴτε ἐντὸς τῶν πόλεων, εἴτε ἐπὶ τῶν κατασκευασθέντων μεγάλων δρόμων τοῦ βασιλείου Μας, συναπαντῶνται ἀμαξαί, ἐφίπποι, κτλ. ὀφείλει ἕκαστος νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ νὰ μένῃ οὕτως ἡ διόδος ἐλευθέρᾳ ἀπ' ἀμφοτέρων τὰ διαβαίνοντα μέρη.

2. Ὅταν οἱ καθ' ὁδὸν ἀπαντῶμενοι ταχυδρόμοι σκαλπίζον τὸν τῆς ὑποχωρήσεως σκαλπισμὸν, ὅλοι οἱ καθ' ὁδὸν χρεωστούν νὰ ὑποχωροῦν, καὶ νὰ περνοῦν εἰς τὰ δεξιὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν, ἢ ἐφίπων εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται, ὅταν τὸ ταχυδρομεῖον φθάσῃ ἀμαξάν τρέχουσαν ἐμπροσθεν, ἐφίπων κτλ. καὶ θέλει νὰ περᾷ ἐμπρός.

3. Ἡ παραβίασις τιμωρεῖται μετ' ἐπιτίμου πέντε δραχμῶν πρὸς ὄφελος τῶν Ταχυδρομικῶν ταμείων.

4. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἡ καταμηνύσις γίνεται ἀπὸ μέρους τοῦ ἡνιόχου καὶ ταχυδρόμου πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἀνταρχόν, δια νὰ ἐνεργηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ ἀνήκουσα καταδίωξις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῶν ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει γνωστοποιηθῇ καὶ διὰ κήρυκος εἰς ὅσα μέρη ἤθελον εἰσθαι ἀναγκαῖον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,*

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΛΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Νόμος περὶ φυτειῶν ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 13 (25) Νοεμ-

βρίου περὶ ἐκποιήσεως ἐθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων, καὶ διὰ τοῦ συγχρόνου διατάγματος μας, δι' οὗ ἐτροποποιήθησαν ἄρθρα τινὰ τοῦ περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν νόμου, ἐχορηγήσαμεν εἰς τοὺς ὑπηκόους ἡμῶν τὰ ἱκανὰ μέσα πρὸς ἀπόκτησιν κυρίως κτημάτων, καὶ ὡς ἐκ τούτου κατήντησε περιττὴ ἡ διάταξις τοῦ §. 3 τοῦ 41 ἄρθρου τοῦ ρηθέντος περὶ προικοδοτήσεως νόμου, καὶ θέλοντες νὰ λάβωμεν γενικὸν καὶ ὀριστικὸν μέτρον περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε γενομένων ἐπ' ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλαι αἱ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ἐμφυτεύσεις σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπέλων, γεγνησιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τοῦδε, εἴτε μετ' ἀδείας, εἴτε ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως, θέλουν διαμερισθῇ εἰς δύο ἴσας μερίδας, ἐξ ὧν, ἡ μὲν θέλει ἀφεθῇ εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν ὡς ἰδιοκτησία του, ἡ δὲ θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου,

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀρμοδία πρὸς τὴν διαμέρισιν ταύτην ἐποχὴ προσδιορίζεται, τῶν μὲν σταφιδαμπέλων εἰς τὸ ἑβδόμον, τῶν δὲ ἀμπέλων εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἐμφυτεύσεως.

Ἡ ἐμφυτευτὴς παρημέλησε τὴν καλλιέργειαν τῆς παρ' αὐτοῦ ἐμφυτεύσεως φυτείας, τὸ κτῆμα, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 προσδιορισμένου καιροῦ, ὁλόκληρον θέλει μεταβῇ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐμφυτευτὴς προτιμῇ νὰ ὑποχρεωθῇ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως ν' ἀκολουθῇ εἰς μὲν τριὼν ἐσέτι ἐτῶν τὴν καλλιέργειαν, διαρκούτων τῶν ὁποίων τὸ δημόσιον θέλει λαμβάνει ἀναλόγως τὸ ἡμισυ τοῦ καρποῦ, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ διαμέρισις.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ διαμέρισις θέλει γενῇ δι' εἰδημόνων, ἐκλεχθησομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ ἐμφυτευτοῦ ἀποφασίζῃ τὴν μέλλουσαν ἰδιοκτησίαν ὁ κλῆρος.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ρηθέντες εἰδήμονες ἀποφασίζουν ἂν δι' ἑλλειψιν τῆς ἀνηκούσης καλλιέργειας πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσιν οἱ ὅρισμοι τοῦ 3 ἄρθρου, καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαμέρισις.

Ἄρθρ. 6.

Αἱ εἰς τὸ δημόσιον μεταβαίνουσαι ἐμφυτεύσεις θέλουν ἐκποιηθῇ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ διατυπώσεων τῆς ἐκποιήσεως ἐθνικῶν κτημάτων διατάγματος.

Ἄρθρ. 7.

Περὶ τῶν ἐμφυτεύσεων, ὅσαι ἔλαβον ἀρχὴν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, θέλουν ληφθῇ ἰδιαίτερα μέτρα ὀριστικά.

Μολταυτα, ὅταν πρόκειται λόγος περὶ τοιαύτης φύσεως ἐμφυτεύσεων, ἡ διαμέρισις αὕτη θέλει ἐκτελεσθαι κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὅταν ἀμφοτέρω τὰ μέρη συμφωνοῦν.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν παραγγέλλεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰανουαρίου 1837.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,*
ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΛΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Αριθ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παύσεως τοῦ Κ. Α. Πολυζωΐδου ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. καὶ μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν Κ. Α. Πολυζωΐδην τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας καὶ μεταθέτομεν αὐτὸν ὡς ἀντιπρόεδρον εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον μετὸν κανονικὸν μισθόν, τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Συγχρόνως εὐαρεστούμεθα νὰ τὸν διορίσωμεν Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κυρίου Γλαράκη ὡς Γραμματέως ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παίθομενοι εἰς τὴν πολυχρόνιον ἐμπειρίαν, τὴν δραστηριότητα καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ μέχρι τοῦδε διοικητοῦ Μεσσηνίας Κυρίου Γ. Γλαράκη, τὸν διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν μετὸν κανονικὸν μισθόν, τὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην.

Θέλει δὲ διευθύνει ὁμοῦ μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐκείνην τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, τὴν ἰδίαν ἐπίσης διὰ τῆς Ἡμετέρας ἀποφάσεως ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν τῷ ἀναθέτομεν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Γ. Γλαράκη ὡς Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διορίζομεν διὰ τοῦ παρόντος τὸν μέχρι τοῦ διοικητῆν Μεσ-

σηνίας Κύριον Γ. Γλαράκην, Γραμματέα τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, ἔχοντες τὴν πεποίθησιν εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὸν χαρακτῆρά του.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως τοῦ μέχρι τοῦδε Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Κυρίου Α. Πολυζωΐδου ὡς ἀντιπροέδρου εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν νὰ μεταθέσωμεν τὸν μέχρι τοῦδε Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας Κύριον Α. Πολυζωΐδην, ὡς ἀντιπρόεδρον εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον μετὸν συνδεδεμένον μετὰ τὴν θέσιν ταύτην κανονικὸν μισθόν.

Ὅθεν ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία θέλει ἀνεργῆσαι τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Νοεμβρ. (11 Δεκεμβρ.) 1837.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ΡΟΥΔΑΡΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 40.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ παραιτήσεως τοῦ ἱππότου Κυρίου Ῥουδχάρτ, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εὐηρεστήθημεν νὰ ἐγκρίνωμεν τὴν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Κυρίου ἱππότου Ῥουδχάρτ, Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν, ζητηθεῖσαν ἄφεσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας Μας, καὶ τῷ ἐκφράζομεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τὴν Ἡμετέραν εὐχαρίστησιν διὰ τὸν ἀποδεδειγμένον ζῆλον, τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀφοσίωσιν καὶ διὰ τὰς καλὰς ἐκδουλεύσεις του.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

Ο Θ Ω Ν

Σ Μ Α Λ Τ Σ.

